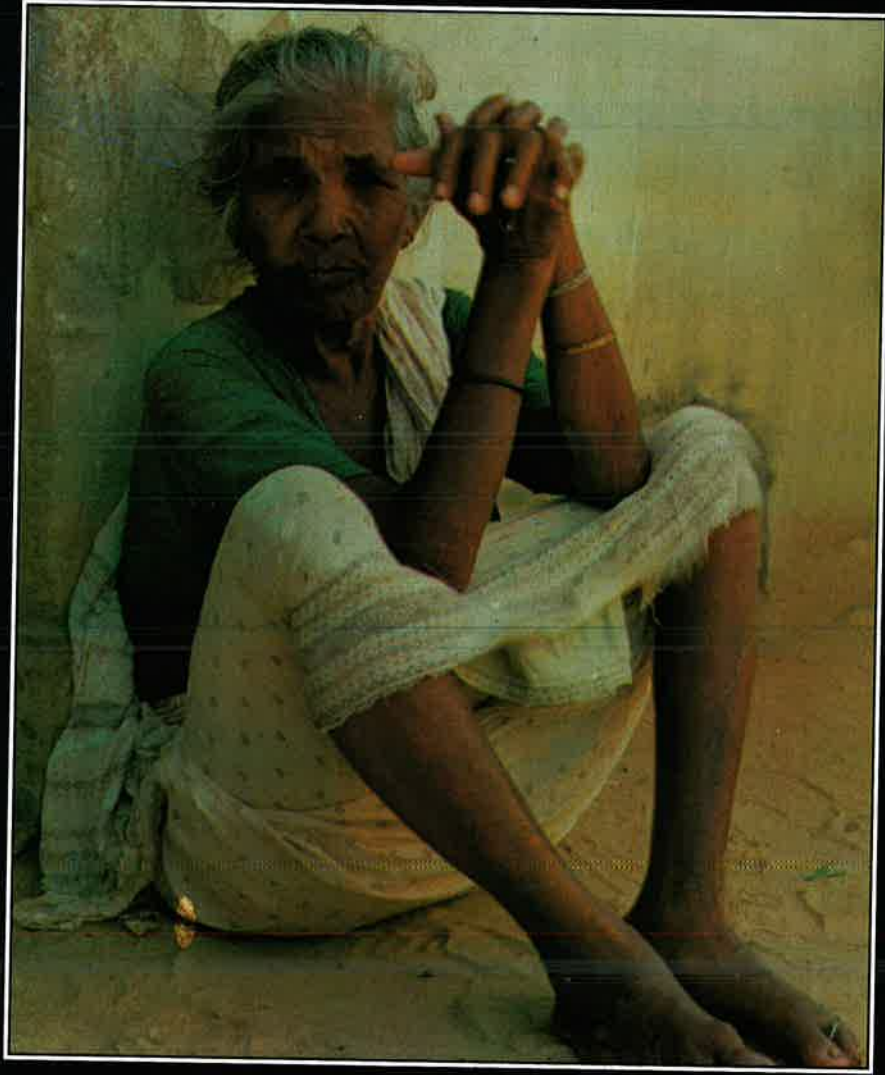

புலம்

PULAM

4

ஆடி, ஆவணி '98

இங்கிலாந்து - 1£, பிரான்ஸ் - 10FFr, ஜெர்மனி - 3DM, சுவிஸ் - 2.50SFr நோர்வே - 12NOK,
டென்மார்க் - 12DK, கனடா - 2.50CS, இலங்கை - 20ரூபா, இந்தியா - 15ரூபா

செல்லத்துரை நாவரசன்

சமயத்துறைப் பொறுப்பாளர்

யாழ்ப்பாணம், இளவாலை மெய்கண்டான் பாடசாலை எமக்குத் தந்த சமயப் பிரசாதம் நாவரசன். இவர் தந்தை சைவபுலவர் செல்லத்துரை அவர்களின் நிழலில் சைவமும் தமிழும் ஆழக்கற்றவர். தெலிப்பளை யூனியன் கல்லாரி, யாழ்ப்பாணம் பட்டப்படிப்புக் கல்லாரி, ஆகியவற்றில் கற்றுத் தோந்து வந்தவர். இளவயதிலிருந்தே மாநிலம் நீள சமயமொழி உரைகள் நிகழ்த்தி சமுதாய இதயத்தைப் பண்படுத்தியவர். இலண்டனில் தமிழ்ச் சங்கங்கள், நாடக மன்றங்கள், தமிழ் வெளியீடுகள் என்று சைவமும் தமிழும் பொலிய வளர்ப்பவர். சமய நல்லணக்க தாகம் சுரப்பவர். செய்திப் பிரிவில் தம் முத்திரை பதிப்பவர். பிரசவ களத்தின் மருத்துவ தாதி சமய சஞ்சீவி. ஆன்ம ஓளடதன், வணக்கம் ஐ.பி.சி. மாமா, ஆலய தரிசன நேரடி வர்ணனை இவையெல்லாம் நாவரசனை இனங்காட்டும் பன்முகங்கள்.

- பணிப்பாளர்.

எஸ். கே.ராஜன்

மகிழ்வுட்டும் துறைப் பொறுப்பாளர்

பாரிஸ் தமிழமுதம் - பத்தாண்டுப் பாயாசம். ஞாயிறு தோறும் ராஜேனின் படையல் அது. எம்மண் கலைஞர்களை, எம்மண்ணின் ஆக்கங்களை ஐரோப்பியக் களங்களில் ஒளிர வைத்து உறவுப் பாலம் அமைத்த தனிமனிதர். பரமேஸ்வராவும், கொக்குவில் இந்துவும், ஒலிபரப்புக் கூடமும் ஒன்றாக இவரைப் புடமிட்டன. யாழ்ப்பாணப் பெருநகர வானலையில் Bestone கூடத்தில் இருந்து குரல் வளத்தால் வியாபித்தவர். கண்ணன் இசைக்குழுவும், சுண்டிக்குளி ராஜன்ஸ் இசைக் குழுவும், இவர் குரலால் பலம் கண்டவை. “ஐ.பி.சி துவங்குகிறோம் வருவீரா? ” என்றதற்கு அத்தனையும் அப்படியே துறந்து விட்டு “வந்து விட்டேன்”. என்று வந்தவர். இன்று தன் தோட்டம் அனைத்தையும் ஐ.பி.சி. தோட்டத்தில் பதியன் இட்டு வளர்க்கிறார். மண்வாசனை, கலையரங்கம், இசைத்தென்றல், என்றோ ஒருநாள் எழும், முதியோர் வழங்கும் முந்தை நினைவுகள், நெஞ்சுறு கீதம் ... நீள்கின்ற பட்டியலில் இவையெல்லாம் ராஜேனின் பனிச்!

- பணிப்பாளர்

எம் தமிழ் உறவுகளை,

தமிழ் மீடியா லிமிட்டட், எம்மைப் பிரசவித்தது. அதன் பங்காளர்களும் நிர்வாகிகளும் நாம் பணி துவங்க எங்கள் கரங்களைப் பற்றி வழி காட்டினார்கள். அவர்களுடைய தயவு இல்லாவிடின் இன்றும் நாம் கற்பணைக் கருக்களே! அவர்களுக்கு நன்றி. பணி துவங்கியதும், தேவை கருதி - எம் பழைய உறவுகளை ஒறுத்தோம். எம் வீட்டு உணவை ஒறுத்தோம். உறக்கத்தைபும் ஒறுத்தோம். எமக்கென விரித்த பணியில் எம்மை இறுகப் பிணைத்தோம். நாங்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். வானலை ஊஞ்சலில் பழையவற்றோடு புதிய உறவுகளும் முளைத்தன. பல கூட்டு உணவுகள் வந்து இனித்தன. எம் தமிழ் உறவுகளின் தொலைபேசிகளும், கடிதங்களும் தொலைப்பதிவுகளும் மின்மொஞ்சல்களும் நிறைவுறக்கம் நாம் கொள்ள தாலாட்டுப் பாடின. ஐ.பி.சி. பணியாளர்கள் நாம் கொடுத்துவைத்தவர்கள்.

ஐ.பி.சி. ஓராண்டு நிறைவில், வந்த தடத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். இனிமேல் செல்ல வேண்டிய பாதையையும் எதிரே நிமிர்ந்து நோக்குகிறோம். தொண்டுணர்வு எம்மை இங்கே ஒருங்கு சேர்த்தது. எம் தமிழ் உறவுகள் எமக்குத் தந்த துணிச்சலும், இதயம் நிறைந்த ஆதரவும், அரவணைப்பும் எமக்கு பலம் தருகின்றது. எம் தமிழ் உறவுகள் கூடி அமைத்திருக்கும் நேயர் மன்றம் எங்கள் பெரும் பலம். ஐ.பி.சி. பணியாளர்கள் நாம் கொடுத்து வைத்தவர்கள். இந்தக் காலப் பகுதியில், ஐரோப்பாவிலே லண்டனில் இருந்துமொஸ்கோ வரை இனி நோர்வேயில் இருந்து இத்தாலி வரை - எம் தமிழ் உறவுகளின் இல்லங்களுக்குள் உரிமையோடு புகுந்தோம். மண்ணை மறக்க வேண்டாம் என்று மன்றாடினோம். மண்ணின் துயரத்தை, மண்ணின் வீரத்தை செய்திகளாக ஏந்திச் சென்று ஒவ்வொரு இல்லத்தின் கதவையும் பரிவோடு தட்டி, ஊரை மறந்ததென்ன என்று கேட்டோம். இந்தக் கால கட்டத்தில் எம்மிடையே பொங்கி எழ வேண்டிய உணர்வுக்கு ஐ.பி.சி. பணியாளரும் பங்களித்தோம். நாட்டில் இருந்து எமது மண் காக்கும் எம் உறவுகளை இங்கேயுள்ள எம் மக்கள் மறக்கவில்லை என்று கூற ஒவ்வொரு நாளும்

தொடர்ச்சி...பின் அட்டையின் உள்பக்கத்தில்

புலம் - 4

ஆடி- ஆவணி - 98

நாமும் நிலத்தினது நாகரிக வாழ்வுக்கு
நம்மால் இயன்ற பணிகள்
நடத்திடுவோம்.
சும்மா இரோம்.

ஷட்டர்:

இரவி. அருணாசலம்

தொகுப்பு:

செல்லத்துரை. நாவரசன்

வெளியீடு:

கோபு

நிர்வாகம்:

சுந்தரம். சிறீஸ்கந்தராசா

வினியோகம்:

கிருஷ்ணா

ஆலோசனை:

அ.தாச்சியன்,
எஸ்.கே.ராஜன்
ஜி.எஸ். குமார்,
யசோதா. மித்திரதாஸ்

Pulam - 4**Editor:**

Ravi. Arunasalam

Co-ordinator:

Sellaturai. Navarasan

Publisher:

Gobu

Manager:

Suntharam, Sriskandarajah

Distributor:

Krishna

Advisors:

A.Tarctstus,
S.K.Rajen
G.S.Kumar
Yasotha. Mithrathas

தொடர்பு:

புலம்,
IBC - Tamil,
P.O.Box -1505
London SW8 2ZH.

தொலைபேசி: 0171 787 8000

தொலை மடல்: 0171 787 8010

email:

radio@ibc-tamil.demon.co.uk

Home page:<http://www.ibc-tamil.demon.co.uk><http://fastaccess.co.uk/~lbc>**அச்சுப்பதிப்பு:** வாசன் அச்சகம்

45C Crusoe Road,
Mitcham, Surrey, CR4.
Tel: 0181 646 2885

ஒப்பாரி வேண்டாம்**உறுதியோடு பயணம் செய்வோம்**

◆ யூலைமாதம் ஈழத் தமிழர் வாழ்வில் பல இன்னல்கள் நேர்ந்த மாதம். 1977, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழத்தமிழ் மக்கள் மீதான இனப்படுகொலைகள் யூலை மாதத்திலேயே நடந்தேறின. 1987 யூலை 27ம் திகதியன்றே ஈழத்தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை, உரிமைகளை சற்றும் மதிக்காத இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டது. 1995 யூலை 9ஆம் திகதி நவாலி தேவாலயத்தில் சிங்கள பேரினவாத அரசு நடாத்திய வீமானக்குண்டுத் தாக்குதலில் 200க்கும் மேற்பட்ட ஈழத்தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 100ற்கும் மேற்பட்டோர் அங்கவீனர் ஆயினர். இவ்வாறு யூலைமாதம் தமிழர்களுக்கென்று சபிக்கப்பட்ட மாதமாக இருந்தது. இதனை ஒட்டி இந்த இதழ் யூலை மாத நிகழ்வுகளைக் குறிக்கின்றது. கடந்த கால அவலங்களை கூறி ஒப்பாரி வைப்பதல்ல. மாறாக, அவை மறக்க முடியாதவை, மன்னிக்க முடியாதவை. அவற்றில் இருந்து நாம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே நினைவூட்டுகின்றோம்.

◆ சூழலின் யதார்த்தமும், காலத்தின் வேகமும், தேவையும், கருத்துக்களின் வீச்சும் தமிழ்மக்களுக்கான வானொலி ஒன்றினை தொடக்குந் தேவையைத் தந்தது. ஐ.பி.சி. தமிழ் வானொலி உங்களை வந்தடைந்து ஒருவருடம் ஓடிவிட்டது. நம்பமுடியவில்லை. யாவும் நேற்றுப் போலவே. சாதனைகள் ஏதும் நிகழ்த்தினோமா? நீங்கள் தான் கூறவேண்டும். ஆயினும், சோதனைகள் வேதனைகள் ஆயிரம் தாங்கினோம். அவற்றையும் மீறி நல்லது செய்யமுடிந்திருந்தால் மகிழ்வோம். ஒரு குழந்தை. ஒரு வயதாகி விட்டது. வாழ்கிறது. வளர்கிறது. யாவும் உங்கள் ஆதரவே. ஆதரவின் பெருக்கம் அந்தக் குழந்தையே இன்னொரு குழந்தையையும் ஈன்றது. அது புலம். உங்களைப் போலவே உள்ளடையே இவற்றால் எல்லாம் நாமும் மகிழ்கிறோம்.

◆ வேதனையோ, மகிழ்வோ யாவற்றையும் நெஞ்சில் நிறுத்தி அடுத்த காலடி எடுத்து வைப்போம். பின்னோக்கிய தடங்களை நிறுத்துவோம். முன்னோக்கிய ஒளிமிருந்த பயணம் செய்வோம்.

- புலத்தார்**சந்தா - 6 இதழ்களுக்கு:**

இங்கிலாந்து - 10£, பிரான்ஸ் - 100FFr, ஜேர்மனி - 30DM.
சுவீஸ் - 25SFr நோர்வே - 120 NOK, டென்மார்க் - 120DK
சந்தாப் பணத்தை: I.B.C எனும் பெயரில், காசுக்கட்டளை,
அல்லது காசோலை மூலம் அனுப்பலாம்.

நீர் வளையங்கள்

இன்று மிகத் துயர் உற்றேன்.

என் இனிய நண்ப,

இவ்விரவின் நிலவொளியில் என்னுடன் நீ இருந்தால்
வெண்பனியின் துளி சொட்டும்
பூங்கொத்தைப் போன்று விம்முகிற என் நெஞ்சில்
ஆறுதல்கள் தருவாய்.

"இன்று, இந்த மிகச் சிறிய சம்பவத்திற்காக
இவ்விதமோ துயர் உறுதல்
என்று நினைப்பாயோ?

இன்றளவும் வாழ்ந்துள்ளேன்:
எனினும் எனதன்ப,
எனது மனம் பூஞ்சிட்டின் மென் சிறகுத்தாவல்.
என் பாதம்,
இடர் கல்லில் அழுந்தாத ரோஜா.
என் நண்பர் மிக இனியர்:
சுடு சொல்லை அறியார்:
கண்ணீரின் துளிபோல
காலம் எனும் நதியில் கலப்பதற்கே உயிர் செய்த
காதல் உரு ஆனார்.....

போகட்டும்.....

இன்று முதல் கசப்புகளை வாங்கிப் புசிக்கின்றேன்,
அதற்கென்ன!.....
என்மனதை, என்றும்
நோகாது வைத்திருக்க வேண்டுமென எண்ணேன்:
நொந்தவர்தான், வாழ்க்கையிலே சாதனைகள் செய்தார்.
ஆதலினால்,
என் மனதைக் கல்லாக்கிக் கொள்வேன்.

அம்புவரும்:
அது முறியும்:
நான் நடந்து செல்வேன்.

ஏகமும்,
தாம் என்று எண்ணுபவர் மாள்வார்
இப்பெரிய உலகினிலே எத்தனைபேர் உள்ளார்:
ஆகாய வீதியிலே
என் நெஞ்சைக் கிள்ளி அத்தனையும் இட்டதுபோல்
மின்னுகிற
வெள்ளிப் பூ அனந்தம் என்பதைப் போல்
தினம் மேதை பூப்பார்:
பூச் சிவந்த சேவல்,
ஒரு நாள்
இரவு
சுவும்.

என் இதயம்

இப் பரந்த வான் முழுதும் ஆகி இருப்பதனை
ஆர் அறிவார் என் இதய ஊற்றே?...
என் எதிரில் தெரிகின்ற வான்முழுதும்,
இந்த இரவெல்லாம் ஒளிகின்ற கற்கண்டுத்தானும்
பொன்னிதயம், என்னுள்ளே,
நெடுஞ்சுரங்கமாகிப் பூக்கின்ற அழகைத்தான்
ஆர் கண்டார் அன்ப?
விண்வெளியில்
உதிர்ந்துள்ள இவ்வெள்ளிப் பூக்கள் மீது யான்
அடிவைத்து நடக்கின்ற போதில்,
"என்ன இவன் அழகு"
என்று இவர் வியந்து கொள்ளும்
இனிய பொற்காலம் ஒன்று வந்திருமோ?

அல்லால்,
இன்றிரவு,
இதோ வெளியில்,
எம் கிணற்று வாழை இலைகளிலே,
நிலவிலே,
பனித்துளிகள் பட்டு,
.இச்,
என்ற முத்தத்தின் ஒலியுடனே
அவைகள் இழந்து
நிலம் சொட்டுவதைப் போல் மறைந்து போமோ?.....
.....?

அச் -- செ - ய - லு - ம் -
எனக்கு மிக உவப்புளதே - ஆகா!
அலை கடலும்,
புவி முழுதும்,
அருமை உயிரிச்சிட்டும்,
சப்திக்கும் ஒருங்கமைந்த ஓசையில்
என் குரலும் சங்க மிக்க
என் இயல்பை நான் பாடுகின்றேன்
இச்சை மிகும் சுருதியினை
இதனின்றும் வேறாய் எழுப்புகிற நரம்புகளை
நாம் முறித்து வைப்போம்:
"எச்சிறிய புல்லும்",
அதன் இயல்பினிலே முழுமை.

இடுகாட்டில் முளைக்கின்ற கழனியும் ஓர் அருமை!
அப்படியே நாம் ஆனோம்.
அதோ இந்த நிலவில்
அகன்ற இலைவாழையிலே பனிசொட்டும் கீதம்,
இச்"
என்ற ஒலியுடனே எழுகிறது மீண்டும்:
இனி என்ன!
போய் துயில்வேன், என் உயிரின் கண்ணே.

சண்முகம் சிவலிங்கம்

1940- கிழக்கிலங்கையிலுள்ள பாண்டிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் கடமையாற்றுகின்றார். 1960களில் இருந்து கவிதை எழுதிவரும் இவர் பல சிறுகதைகளும் பிரசுரமாகாத இரு நாவல்களும் எழுதியுள்ளார். இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் பலவும் எழுதியுள்ள இவர், பிறமொழிக் கவிதைகள் பலவற்றை தமிழில் மொழி பெயர்த்தும் உள்ளார்.

சண்முகம் சிவலிங்கம், அமலபதி, பாண்டிருப்பு கல்முனை, இலங்கை.

பெண்

இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் கூட பெண்கள் ஆயுதப் படைகளில் இருந்தார்கள். ஆனால் போரிடுவதில் பெண்களை ஈடுபடுத்தத் தயக்கம் இருந்தது. அதனால், போரில் காயமடைந்த போர் வீரர்களுக்கு உதவுவது முதலுதவி செய்வது மருத்துவப் பணிகளில் ஈடுபடுவது என்ற வரையறைகளோடு மாத்திரம் பெண்கள் நிறுத்தப்பட்டனர்.

பெண் என்றால் மென்மை. பெண் என்றால் வசீகரம். பெண் என்றால் இரக்க உள்ளம் கொண்டவள் என்று பொதுவில் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அந்த நிலை இப்போது மாறிவிட்டது. இப்போது பெண் களம் புகுந்து போராடுகின்றாள். எதிரிகளைத் திணறடிக்கச் செய்கிறாள். குழந்தையை மாத்திரம் தூக்கவும், அகப்பையை மாத்திரம் ஏந்தவும் பழக்கப்பட்ட கைகள் இப்போது துப்பாக்கி தூக்கவும் தயங்கவில்லை. தன் தோள்களில் பீரங்கிகளைக் காவுகின்றார்கள். “வாரணம் பொருத மார்பும்” என ஆண்களுக்கு மாத்திரம் இனிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. மயிலாக, குயிலாக, கிளியாக, அன்னமாக பெண்களை வர்ணித்த காலம் சென்றுவிட்டது. வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைத்த பழைய சம்பிரதாயத்தைப் போர் புரட்டி எடுத்து விட்டது. காலத்துக்கு ஒவ்வாத சமாச்சாரங்கள் உடைபடுவது தவிர்க்க முடியாதது.

அதற்காக வீட்டினுள்ளே பூட்டிவைத்த சமாச்சாரம் முன்னைய காலத்திற்கு உகந்த சமாச்சாரம் என யாரும் தவறாக கணிப்பிடக்கூடாது. ஆதிக்கம் மிகுந்த சமூகம் அதைச் செய்தது.

அச்சம் மடம் நாணம்பயிப்பு என்ற நான்கு குணங்களும் பெண்களுக்குத் தேவையா என்று இப்போது கேள்வி எழுகின்றது. நாய்களுக்கு வேண்டுமாம் இந்த நாற் குணம் என்று அப்போதே பாரதி பாடிவிட்டார். பெண் நிலம் நோக்கிப் பார்த்து நிற்க ஆண் நிமிர்ந்து நிற்கவேண்டும் என்ற பண்பாட்டை நிபாயப்படுத்தியது ஆணாதிக்க வாதப் படைப்பாளிகள் தான். நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத துணிவும் கொண்ட ஆணும் பெண்ணுமே ஆரோக்கியமான புதிய சமுதாயத்தில் வித்துக்களாக, தூண்களாக மாறமுடியும்.

இப்போது ஒரு விடயம் எம் கவனத்தை உறுத்துகின்றது. எமது தாய் நிலத்தில் பெண்கள் புதிய பரிமாணம் அடைகின்றார்கள். ஆனால், இங்கு புலம்பெயர்ந்து வரும் வாழும் பெண்கள் ஒரு துயர நிலை அடைவதனைக் காணமுடிகின்றது. புலம் பெயர்ந்து இந்த நாடுகளுக்கு பெண்கள் வருகின்றபோது மனப்பயமின்றி சந்தோசமாக வாழலாம் எனும் நம்பிக்கையுடனேயே வருகின்றனர். வந்தபிறகுதான் அவளது மனநிலையில் குழப்பம் ஏற்படுகின்றது. இங்குள்ள சூழ்நிலைதான் அதற்குக் காரணம் எனலாம். பல பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு அவள் ஆளாகின்றாள்.

முதலில் தனித்து விடப்பட்ட நிலையில் என்ன செய்வது என்ற திகைப்பு ஏற்படுகின்றது. தன்குடும்பத்துடன் இறுக்கப்பிணைப்பு வைத்து, வீட்டுக்கு அடங்கின செல்லப்பிள்ளையாய், உலகத்தை அவ்வளவு தெரியாது, உலகத்தில் அவ்வளவு அடிபடாது இருந்தவள் இங்கு வந்ததும் திகைக்கின்றாள். மொழி தெரியாது திண்டாடுகிறாள். ஆண்களைப் போல் தனித்து எங்கும் போக முடியாது. எதுவும் செய்ய முடியாது. வாழ்வில் தனித்து விடப்பட்ட அவை நிலையை அவள் உணர்கின்றாள்.

நதி பாய்கிறது தீ பரவுகிறது

அவள் படித்து, அல்லது வேறு முயற்சியினூடாக வேலைக்குப் போனாலும் அங்கும் அவள் கஷ்டம் தொடர்கின்றது. பெரும்பாலான பெண்கள் தங்களது கஷ்டத்தை வெளியில் சொல்லப் பயந்து, அல்லது கூச்சப்பட்டு அல்லது வெளியில் சொல்வதால் என்ன பிரயோசனம் கிடைக்கும் என்று நினைத்து பெரும்பாலான தங்கள் கஷ்டத்தை வெளியில் சொல்வதில்லை. இதனால் மனநிலையில் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டினுள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் பெண்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் வேறு. வேலைத்தலத்தில் இருந்து களைத்துச் சோர்ந்து வரும் கணவனை எதிர்பார்த்து, கையில் கோப்பியும் தலையில் பூவமாகக் காத்திருக்கும் பெண்களைத் தான் இலட்சிய நாயகிகளாக இதுவரை சினிமாவில் காட்டிவந்தார்கள். அதே எதிர் பார்ப்பு இப்போதும் பல ஆண்களிடம் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. கணவரின் சொற்படி

நடப்பதும் அவரது வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருப்பதுமே பெண்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்பது போல் வரையப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றியின் பின்னாலும் ஒரு பெண் இருக்கிறாள். என்று பொன்மொழி உதிர்க்கப்படுகிறது. ஆணின் வெற்றியில் தான் பெண் இருக்கிறாள். பெண்ணிற் கென்று தனித்த ஒரு வெற்றியும் கிடையாது? இவ்வாறான வெற்று வார்த்தைகள் பெண்ணை முடமாக்கி விடுகின்றது. இதனால் ஒரு பெண் தனது சொந்தத் திறமைகளையும், தனது ஆளுமையையும் மூடி விடுகிறாள். இறுகவே மூடி விடுகிறாள். தாம் இளமையாக இருக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற முனைப்பான செயற்பாடுகளும், சிந்தனைகளும், மழுங்கிப் போவதும் இதற்கு ஒரு காரணமாகலாம்.

பெண்ணினது அடையாளம் கூட, இன்னொரு ஆணின் கையில் தங்கி உள்ளது. அவள் பிறந்து திருமணமாகும் வரை தந்தையின் பெயரிலேயே அழைக்கப்படுகிறாள். இன்னாரின் மகள். இதுவே அவள் அடையாளம். திருமணம் ஆன பிறகு கணவரின் பெயரிலேயே அழைக்கப்படுகிறாள். இன்னாரின் மனைவி இதுவே திருமணத்தின் பிறகு இவள் அடையாளமாகிறது. இன்றைய அமைப்பில் குடும்பத்துடன் வாழ்கிற பெண்களுக்குத் தான் ஏதோ ஒரு மதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஏதும் சில காரணங்களினால் தனித்து அவள் வாழ நேர்ந்தால், அவளுக்கு இல்லாத பட்டம் சூட்டிவிடுவர். நடத்தை கெட்டவளாக அவள் சித்தரிக்கப்படுவாள். அதே நேரம் கணவனை இழந்து இருந்தால் விதவை என ஒதுக்கியே வைக்கப்படுகிறாள்.

எமது சமூகத்தில், ஒரு புறம் நதி பாய்கின்றது. மறுபுறம் தீ பரவுகின்றது. அவ்வாறான ஒரு நிலைமை தான் காணப்படுகின்றது. ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்கள் துப்பாக்கி தூக்குகிறார்கள். துணிந்து போராடுகின்றார்கள். இனி வரும் எம் குழந்தைகளுக்கும் பெண்கள் செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் வீர தீர பராக்கிரமங்களை கதையாக்கி சொல்வோம். அதேசமயம் பெண்கள் அடக்கப்பட்ட அடிபட்ட அறையினுள் அடைக்கப்பட்ட அவலமாய் தெருவினில் வீசப்பட்ட வேதனைகளையும் வெப்பியாரங்களையும் கதைகளாகச் சொல்வோம். அப்படி யொரு காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

கலா புவனேந்திரன்

ஓம்! இனிமேல் என்னால் குளிக்க போகமுடியாது. மருமனின் வாடும் முகத்தைக் கண்டான் மாமி. இந்த தெப்பியை எடுத்துப் போ மாவோவிற்கு தொப்பி பிடிக்கும். அன்று ரொம்ப நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன் என்றான் மாமி.

நெசமாவா? என்றான் மருமான்.
ஓம்! அது ஒரு சகவாசி. அதற்கு தொப்பி பிடிக்கும் அதுவும் இது போன்ற வெய்யில் நேரங்களில் சண்ணில் வெளிச்சம் படாமல் இருக்க தொப்பி உதவும் என்றான் மாமி.

மாமிமீன் பரிசு கையில் கிடைத்தவுடன் இழந்த மகிழ்ச்சி மீண்டும் வர கேட்கவில்லை. துள்ளலுடன் பொய்கைக்கு நடைபயிற்சி கட்டினான். வழியில் ஒரு என அழைக்கப்படும் பாட்டி காப்பா எனப்படும் மரஉரி ஆடைமீல் வித விதமான சித்திரங்களைக் கீறிக் கொண்டு இருந்தான். அலோஹா ஓடு என்றான் கே.அலிய.

கங்கள் அற்ற ஒரு பகல் பொழுதில் கே.அலிய தன் தாமிடம் கேட்டான், அம்மா நான் இன்று மோவோ குகைமீலிருந்து வரும் பொய்கைக்கு நீராடப் போகலாமா? என்று

அதற்கு அவன் தய் சொன்னான் ஏ என்று (அதாவது ஓம் என்று) பின் அவன் சொன்னான் மோவோ இந்த உணவை மோவோவிற்கு பரிசாக எடுத்துப் போ, சகவாசின் நிச்சயி உண்ணக் குகைக்குள் அடித்துச் சென்று எப்போதும் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க! என்றான்.

ஹவாய்த் தீவின் ஐக்கப்படி மோவோ என்பது ஒருவகைப் பல்வி ஆகும். அது நீச்சலடிக்கும் பொய்கையில் குழந்தைகளை முயுகாமல் காக்கும் என்பது நம்பிக்கை. எனவே தான் கே.அலிய என்ற சிறுவனின் தாய் மோவோவிற்கு பரிசு அனுப்ப உத்தேசித்தான்.

மோவோ குகைப் பெய்கை

(ஹவாய்த் தீவுக்கதை)

ஏ அம்மாளன்றான் சிறுவன்.

அம்மா கொடுத்த உணவுப் பையுடன் கே.அலிய பொய்கையை நோக்கி நடைபயிற்சி கட்டியபோது வெய்யில் உச்சி வானத்திற்கு ஏறத்தொடங்கியது.

வெய்யில் சன்னென்று அடிக்கும் காலங்களில் ஹவா மரங்கள் சூழ்ந்த ஒற்றையடிப் பாதையில் ஆள்நடமாட்டம் இருக்காது. ஆனால் அன்று மாமி அதிசயமாய் வழியில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஹவா ஓலையில் பெரிய தொப்பி ஒன்று செய்துகொண்டு இருந்தான்.

ஓ! யாரது கே.அலியவா? வர வந்து மாமிபுடன் உட்கார். என்றான் மாமி.
அலோஹா! மாமி என்று அன்புடன் விளித்தான் கே.அலிய.
இம்மாதிரி நாட்களில் மனைத தன் போக்கில் புறக்கணிட்டு, சகையால் ஏதாவது வேலை செய்வது எனக்குப் பிடிக்கும் என்று சொல்லியவாறு மாமி கே.அலிய கைமீலிருந்த உணவுப் பொட்டலத்தைப் பார்த்தான்.
கே.அலியவிற்கு அதன் பொருள் புரிந்தது.

மாமி நீங்கள் நெடு நேரமாக வேலை செய்துகொண்டு இருக்கின்றீர்களா?

நான் சூரிய உதயத்தைப் பார்த்தேன், அந்தி சாயம் வரை எனக்கு வேலை இருக்கு. என்றான் மாமி.
அப்படியானால் நீங்கள் ஆகாரம் உண்ணவேண்டும். அந்த பொட்டலத்தில் தேவையான உணவு இருக்கிறதா?

ஓ! தராளாமா! என்றான் கே.அலிய. அது நான் முறை என்று அவன் உள்மனது சொன்னது. பாவம் செய்கிறான் என்று அவன் மனது இளகியது. பொட்டலத்தைப் பிரித்து மாமிமீடம் நீட்டினான். கே.அலிய, இருவரும் வயிறு முட்ட உணவு உண்டனர். மாமி ரொம்ப மகிழ்வாக இருந்தான்.

மஹாலோ (நன்றி) கே.அலிய! வயிறு நிம்மிவிட்டது. நீதான் உண்மையான மருமான். அது சரி. எங்கே இப்படி வேகாத வெய்யில் கிளம்பி விட்டாய்? என்றான் மாமி.
அட்டா! நாமிருவரும் இருந்த உணவை முடித்துவிட்டோமே!

காலையில் இருந்து சாப்பிடாமல் வேலை செய்துகொண்டு பொட்டலத்தைப் பிரித்து மாமிமீடம் நீட்டினான். கே.அலிய, இருவரும் வயிறு முட்ட உணவு உண்டனர். மாமி ரொம்ப மகிழ்வாக இருந்தான்.

மஹாலோ (நன்றி) கே.அலிய! வயிறு நிம்மிவிட்டது. நீதான் உண்மையான மருமான். அது சரி. எங்கே இப்படி வேகாத வெய்யில் கிளம்பி விட்டாய்? என்றான் மாமி.
அட்டா! நாமிருவரும் இருந்த உணவை முடித்துவிட்டோமே!

புஸி: என் செல்லப் பூனை

மிக அழகான குஞ்சு.
என் பொம்மை - அவள்
கொஞ்சம் ஊமையும் தான்.
ஆனால்
அன்பையே அவள் நினைப்பாள்.
சுத்தமாயிருக்க வேண்டும்
அவளுக்கு
பிரபலமாயிருக்கும் விருப்புண்டு
அவளுக்கு
ஆயினும் சின்னத்தனம்
அவளிடமில்லை
புஸி என் செல்லப்பூனை

காற்று

சந்தோசமாக வீசுகிற காற்று
எனது யன்னலின் வெளியே
இருள் தூங்கும்.
சின்னதான அழகையொலியைக் கூட
நான் கேட்கவில்லை
வெளியில்
குறைக்காற்று சுழன்றடிக்கிறது.
மென்மையாக முச்சு விட்டு
சலசலத்து அழைக்கும் மரங்கள்.
இருந்தே ஆக வேண்டிய
சந்தோசம் பற்றிச் சிந்திக்கிறது.

ரங்கனாராஜேந்திரன் இலண்டன்

நான் இழந்த என் கடந்த காலம்

நான் சின்னஞ் சிறுமியாயிருந்த போது
விநோதமானவைகளைப்
பார்த்தேன்.
அவற்றை நான் இழந்தேன்
என் பொருட்களைக்
குவித்து வைக்க
இரும்புக் கோபுரம் செய்தேன்.
அன்பையும் என்
உடைமைகளையும் நினைத்து
என் குழந்தைப் பருவம்
குடி கொண்ட வீடு சென்றேன்.
அங்கு என் தலைமுடியின்
அடையாளத்தில்
பெயரொன்றிட்டேன்.

காலையில் இருந்து சாப்பிடாமல் வேலை செய்துகொண்டு பொட்டலத்தைப் பிரித்து மாமிமீடம் நீட்டினான். கே.அலிய, இருவரும் வயிறு முட்ட உணவு உண்டனர். மாமி ரொம்ப மகிழ்வாக இருந்தான். மஹாலோ (நன்றி) கே.அலிய! வயிறு நிம்மிவிட்டது. நீதான் உண்மையான மருமான். அது சரி. எங்கே இப்படி வேகாத வெய்யில் கிளம்பி விட்டாய்? என்றான் மாமி.
அட்டா! நாமிருவரும் இருந்த உணவை முடித்துவிட்டோமே!

அதனிடம் சொல்லு. அதோட நண்பன் கரா மீனோட பல் பதித்த அச்சப் போட்டிருக்கிறேன். என்று. அதற்கு எப்பவாவது தன் நண்பனைப் பார்த்துக் கட்டுக்கு போவதாய் இருந்தால் இந்த காப்பா அதனைக் காக்கும் என்று.

பூட்டு பாட்டின் காப்பா கைமீல் கிடைத்தவுடன் கே அலியின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. மோவோவின் பெயர்களுக்கு மீண்டும் பயணப்பட்டான்.

வழியில் பெரும் பாடு. மரங்களின் நடுவில் கப்பனவாழினை கிழவி பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு நடந்து கொண்டிருந்தான். அவளது பாட்டில் மலர்ந்த புஷ்பங்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டன. தென்றல் மெல்ல விசி வெய்ப்பத்தைக் குறைத்தது.

கிழவியைப் பார்த்துவிட்டு வெறும் கையுடன் போக கேஅலியவிற்கு முடியவில்லை. அலோஹ! என்று சொல்லி கிழவியை முத்தம் கொடுத்து கைமீலிருந்த வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த கப்பாவை கப்பனவாழின் கிழவியின் மேல் போர்த்தினான் கேஅலிய.

கிழவி இவன் அன்பில் மகிழ்ந்து இவனுக்குப் பரிசாக அன்று மலர்ந்தலை மலர்களை தொடுத்து மாலையாக்கி தந்தான். இந்தா இதைக் கொண்டு போய் பெய்கைக் கரையிலிருக்கும் மோவோவிற்கு கொடு. உனது பாத்தங்கள் நீர் சூழலில் மாட்டாமல் நிலையாக நிற்கும். மாலைச் சூரியனின் சிவப்பு வானை நிர்ப்பி இரவு கண் விழக்கும் வரை குளித்து கும்மாளம் போடு ஓடு என கிழவி ஆசீர்வதித்து அனுப்பினான்.

நீர் விழ்ச்சி தாரையாக கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அருகே உள்ள சிறுபாறைமீல் தனது அன்புப் பரிசான மலர் மாலைகளை மோவோவிற்கு காணிக்கையாக வைத்தான். கே அலிய. அம்மாவின் மாமிமின், டிரூபாட்டியின், கப்பனவாழிக் கிழவி- ஆக எல்லா சார்பாகவும் நான் இந்த மாலைகளை உனக்கு பரிசாக அளிக்கிறேன். என்று பாறைமீல் வைத்து அடக்கமாய் நின்றுக் கேஅலிய. உச்சி வெய்யிலை மறைக்க மேகங்கள் இல்லை. பெய்கைமீல் தாவினான் கேஅலிய, மகிழ்ச்சியுடன்.

புலம்- காமியானோ ஸ்டேக் தமிழில்- நா. கண்ணன்.

-சா. சாந்தகௌரி,
நோர்வே-

வானவில்

சூரியன் எங்கு சென்றுவிட்டார்?
அவர் இங்கு இல்லாததால்
கருமுகில் கூட்டம் வானத்தில்.

என்ன சத்தம் திடீர் என்று!
என்ன சத்தம்?
என்ன வானத்தில் வெளிச்சம்?
என்னதான் நடக்கிறதோ?
என்னதான் நடக்கிறதோ?
ஆகாயத்திலும் சண்டை தொடங்கிவிட்டதோ?

இப்போது எனக்குப் புரிகிறது.
இதுதான் நடந்திருக்கிறது.

இடி இடித்திருக்கிறது.
இடியின் பின் மின்னல் வெளிப்பட்டு இருக்கிறது.
இப்போது கருமேகத்தொட்டி உடைந்து.
அது பூமியில் வந்து ஓடுகிறது வெள்ளமாக.

சூரியன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எட்டிப் பார்க்கிறார்.
மழையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைகிறது.
வானவெளியில் திடீர் என
அழகான வில்லொன்று.
வண்ணங்கள் ஏழு கொண்ட அழகான வில்.
மழைநாளில் வரும் இந்த வில்.
மழைபோகப் போகும் வானவில்.
மீண்டும் நாம் காண என்று வரும் இந்தவ்வு?

மழைவில்

எட்டாத தூரத்தில் தோன்றும் வில் அது.
ஏழு வண்ணங்கள் கொண்ட வில் அது.
அம்பு இல்லாத வில் அது.
அனால் அழகான வில் அது.
என்றேன் அக்காவைப் பார்த்து.
அது எது? என்றார் என்னைப்பார்த்து.

பதிலுக்கு "மழைவில்" என்றேன்
பொத்தி வாயைச் சிரித்தார் அவர்.
புரியாதவளாய் அவரையே பார்த்து நின்றேன்.
புதிய பெயர் வானவில்லுக்கு
சொல்லிச் சிரித்தார் அவர்.

யாது? கேஅலியவா? வாடா போப்பின்னை வா என அழைத்தான்.
அருமையான தொப்பி வைத்திருக்கிறாய் இது சரியாக நிழல் கொடுக்கிறதோ? எனக் கேட்டான் பாட்டி.

ஏ (அதாவது ஓம்) என்றான் கேஅலிய. அவனுக்குத் தெரியும் பாட்டி ஏதற்கு அடிப்போடுகின்றான் என்று. பாட்டி இந்த தொப்பி உனக்குத் தான் இப்போதைக்குத் தேவை. பாவம் வெய்யிலில் வேலை செய்கிறாய் இந்தச் சூடு உன் முதுகை வாட்டியிருக்கும். நீயுத்தான் உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து காப்பாவில் அச்சப் போடுகின்றாய். என்றான் புன்னகையுடன் கேஅலிய.

சரி போனால் போகிறது என்று போப்பின்னை தருகிறானே என வாங்கிக் கொள்கிறேன். வேறு யாராவது கொடுத்தால் கைபால் தொட்டுவனா? என்று நீதான் பாட்டியின் அன்புக் குஞ்சு நன்றியடா குஞ்சு.

அது சரி எங்கே கிளம்பி விட்டாய் இந்த வேகாத வெய்யிலில்?
கே அலிய ஆரம்பித்தான் அதாவது இந்த பெய்கைக்கு.....
மோவோ பெய்கைக்குத் தானே? என பாட்டி முடித்தான்.

ஏ! என்றான் கேஅலியல

அப்படியா? ஆனால் மோவோவிற்கு என்ன கொண்டு போகிறாய்?
ஒன்றுமில்லை பாட்டி என்னால் இனிப் போக முடியாது. என்னும் போது அவன் முகம் வாடிவுட்டது.

அடடா! பொறுடா மோனே! எவ்வளவு தூரம் நடந்து வந்திருக்கே. வெறுமே திரும்பிப் போவாரோ? கொஞ்சம் பொறு. இந்த காப்பா வெய்யிலில் உலரட்டும்.
வேண்டாம் பாட்டி! நான் சூனிக்கப் போவதற்காக நீ மிகவும் கஷ்டப்பட்டு செய்து முடித்த காப்பாவை கொடுக்க வேண்டாம்.

அட சம்மா இருடா! எனக்கு இந்த மோவோவைத் தெரியும். நிரம்பப் பேசி இருக்கிறேன்.

இசை: இன்னுமொரு சிகிச்சை

Dr. முர்த்தி

விடியற்காலை நேரம் சூரிய உதயத்தைச் சான்று பகர அதன் கதிர்கள் சென்னலூடாக மெல்ல எட்டிப்பார்க்கும் போது இலங்கை வானொலியிலிருந்து பொங்கும் பூம்புனலின் இனிய இசை காதுக்கு புகுந்து உடலை உசுப்பிய புத்துணர்ச்சியை ஊட்டி விட்ட நாட்கள் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன.

முழுநாளும் வேலையில் உழன்று பின் இரவுணவு அருந்திப் படுக்கைக்குச் செல்லும் போது தென்றல் தாலாட்டுவது போன்று அதே வானலைகளில் 'இரவின் மடியில்' இசை இன்ப கானமாக அடிபட்ட உடலுக்கு ஒத்தடம் கொடுப்பது போல் ஒரு சுகமான உணர்வை எங்கும் பரவிட்டு ஆழ்ந்த தூக்கத்துக்கு நம்மை அழைத்துச் சென்ற அந்த நாட்களை நாம் மறக்க முடியுமா?

வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், திருவிழாக் காலங்களிலும் ஒலி பெருக்கிமுலம் அயல்முழுக்க ஒலிக்கும் பக்திப்பாடல்கள் நம் அனைவரது மனங்களிலும் ஓர் அமைதி உணர்வை சாத்வீக குணத்தைக் காலங்காலமாக ஏற்படுத்தியிருந்தமை எவ்வளவு பெரிய உண்மையென்பதை இங்கு புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் திடுக்கிட்டு எழும்பவைக்கும் காவல் துறை வாகனங்களின் அபாய ஒலியும் மருத்துவ தியணைப்பு வண்டிகளின் அபாய ஒலியுமாக எம்மைச் சூழியாகத் தாக்கி பலவித வேகத்தில் எம் மனதை எழுந்தாட வைக்கும் சந்தர்ப்பங்களுடன் ஒத்துப்பார்க்கும் போது தான் எமது நாட்டின் இசை வடிவங்களின் பெருமை புகிறது.

தற்போது மேலைநாடுகளில் இசைச் சிகிச்சை (music therapy) எனும் புதிய சிகிச்சை முறை பல்வேறுபட்ட நோய் நிலைகளுக்கும் ஓர் அரிய முறையாக கைக் கொள்ளப்பட்டு வருவது இசையின் பெருமையை மேலோங்க வைக்கிறது.

இருதய நோய் காரணமாக அறுவைச் சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் அந்த நோயின் தாக்கத்தாலும், ஏற்படும் மனக்கவலையிலிருந்து விடுபட இசைச்சிகிச்சையை ஓர் இயற்கை முறைச் சிகிச்சையாக அமெரிக்க லிங்கன் மாநிலத்திலுள்ள பிரையன் ஞாபகார்த்த மருத்துவமனையில் செயல்படுத்தி நல்ல பலனை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்.

வயதான நிலையில் உறவினர்கள் எவருமின்றி அல்லது உறவினர்கள் இருந்தும் உரிய முறையில் கவனிப்பாரற்று மன உளைச்சலாலும், கவலையாலும் வருந்தி வாடும் பலருக்கு இசைச் சிகிச்சை நல்ல பலனைப்பதாக மற்றும்மொரு அமெரிக்க மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம் அறிவிக்கின்றது.

ஜெர்மனியில் ஒரு வயதிலிருந்து ஆறுபதுவரை உள்ள பிள்ளைகளில் இசையானது எவ்வளவு அபரிமிதமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக வளர்ச்சியில் செயல்பாடுகளில் தாமதமறும் குழந்தைகளுக்கு இசைச்சிகிச்சை நல்ல பலனைக்கிறது.

வலியினால் வருந்தும் நோயாளிகளுக்குக் கூட இசை ஓர் அருமருந்தாக அமைவதாக நவீன அறிவியல் சான்று பகர்கிறது.

நமது கிராமியப் பாடல்களும், கீர்த்தனைகளும், கும்மிகளும், கோலாட்டங்களும் மீண்டும் எம்மை மகிழ்விக்கும் நாளை எதிர் நோக்கி காத்திருப்போம். அதுவரை தற்போது கிடைக்கும் இசையால் வசமாவோம்! வளம் பெறுவோம்.

அநியாமல் செய்கிறார்கள்

நீநிலைகள் சவராய் போயின
எங்கள் வெளிகளில்
புல்புண்டுகள் கருகிச் செத்தன
முன்பெலாம்
புகழையாய் கிடந்தோர் காலத்தை
எங்கோவோர் முதியவன்
சொல்லக் கேட்கலாம்

மனிதம் பற்றிய வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகள்
தேய்ந்த பின்
வாழ்த்தொலிகள் வரக்கூடுமென்று
அவர்கள் பிரியப்படுகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு அநியாயம்
என்னை சலவியடுத்துகிறது!
அவர்களின் கவனத்தை
என் கவனம் ஈர்க்கலாம்!

இந்த அவகாசத்தில்
பிரியமான மனிதருடன் சேர்ந்து
ஒரு பாடலைப்பாட விரும்புகிறேன்.
பரந்த வெளிகளில்
அலைப விரும்புகிறேன்.

பழக்கப் முகங்களிற்று
ஏதாவது சொல்லப்பட இருக்கிறதா.
மீச்சமுருந்த துணிமணியை
யாருக்காவது வழங்கியிருக்கலாம்.
என்னைப்பிடுங்குவதற்கு முன்
கிடைத்த அவகாசத்தில்
ஏதாவது கேட்டிற்களாயின்
நான் சொல்வேன்
அவர்கள் அநியாமல் செய்கிறார்கள்.

14. புன். 91

விடற்றவன் கதை

அவன் புறப்பட்டும் போன
பாதைகள்
அப்படியே கிடப்பதாய்
ஆங்காங்கே அவன் பதிவுகள்
இன்றும் இருப்பதாய்
இன்றெலாம் இறந்த கவிஞையைப் பற்றி
கேள்விபடுகின்றேன்.

அவன்றற்கு உறுக்கத்தையீந்த
மனிதர்கள் இன்றும் உறைந்த போதும்
நானை நான்
அவனை சந்திப்பேன்.

11. புன். 91

நதிகள்

நீர் ஊற்றுக்களை
உள்ளுணரும் பழங்கால மனிதன்போல
நீண்டகாலம் அலைந்தேன்

வளாந்திரங்களின்
மணற்படுகைகளின் கீழ்
நதிகள் பாய்வதை
நான் கண்டுகொண்டேன்.

27. ஜனவரி. 91

அஸ்வகோஸ்

வேற்று மொழிகள்:

இலக்கண ஆய்வின் அறுவடை

பொன்னும், மணியும், முத்தும் மட்டுமல்ல செல்வங்கள்.
தமிழ், மற்றும் வேற்றுமொழி இலக்கியங்கள் சுவடிகளில்
புதைந்து கிடக்கும் இலக்கணங்களும் அதன் கருத்தக்களும்
கூட நம் செல்வங்களே!

DATIV GENITIV - ஒரு ஆயல்

“The child is father of the man” (“மனிதனின் தந்தை குழந்தை”) என்று பாடினார் ஆங்கில கவிஞர் William wordsworth பாடினவரை எப்படி பாராட்டுவோம்? பாராட்டவேண்டிய தேவை எமக்கு இப்பொழுது வந்துள்ளது. உளவியல் முதல் மொழியியல் வரை பல கருத்துக்களை அடக்கியுள்ளது இந்த அமர வாக்கியம். மொழியியலை கருத்தில் கொண்டால் ஒரு குழந்தை வேற்று மொழிகளை கற்றுக் கொள்ளும் வேகத்தை ஒரு நடுத்தர வயது மனிதன் எட்டிப்பிடிக்கமுடியாது. அதேபோல் ஒரே நேரத்தில் முன்று நான்கு மொழிகளை குழந்தைக்கு மிக எளிதில் கற்பிக்க முடியும். கற்றுக்கொள்ளும் வேகத்திலும் நாட்டத்திலும் மட்டுமல்லாமல் ஒரு மொழிகளை அணுகி உள்வாங்கிக் கொள்வதிலும், தேடலூடாக ஒப்பீட்டு இனம்காணும் முறைகளிலும் குழந்தை மனிதனின் தந்தை. இதில் ஒன்றை மட்டும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு குழந்தையின் வேகத்தை நாம் எட்டிப்பிடிக்கமுடியாவிட்டாலும் அதனை ஒப்பீட்டு தொடர்புபடுத்தி அறிந்து கொள்ளும் முறையை கைக்கொள்ளலாம் அல்லவா?

குழந்தைகள் எப்பொழுதுமே எளிதான மொழி நடையையே விரும்புவார்கள். உதாரணத்திற்கு இரண்டு ஆங்கில வாக்கியங்களைப் பார்ப்போம்:

1. Mary fell a sleep becaUse she was tired
2. Because she was tired mary fell asleep

மேற்கண்ட வாக்கியங்களை நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால்

a. மேரி தூங்கிவிட்டாள் களைப்பாக

இருந்த காரணத்தினால்

b. களைப்பாக இருந்த காரணத்தினால் மேரி தூங்கிவிட்டாள் இருவாக்கியங்களின் பொருள் ஒரே மாதிரியானவை. வாக்கிய அமைப்பில் மட்டும் வேறுபாடு. முதல் வாக்கியத்தில் தூக்கத்திற்கான காரணம் பின்வைக்கப்படுகின்றது. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் இதே காரணம் முன் வைக்கப்படுகின்றது. இலக்கண அமைப்பை கருத்தில் கொண்டால் தமிழில் இரண்டாவது முறையே (b) பொருந்துகிறது ஆங்கிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் குழந்தைகள் முதலில் கூறிய வாக்கியத்தையே (1) உசிதமென கருதுகிறார்கள். இது ஒரு ஆய்வில் இருந்து கிடைத்தவை. முதல் வாக்கியத்தில் செயல் முன்னிற்கின்றது. அதற்கான விளக்கம் பின் வைக்கப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் முதலாவது வாக்கியம் முன்னோக்கிச் செல்கின்றது. இது இயற்கை. இது இயல்பு. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் காரணத்தை கூறி அதனால் ஏற்பட்ட செயலை பின்வைப்பது. இது குழந்தையின் மனநிலைப்படி இயற்கைக்கு மாறாக செயல்படுகின்றது. சுருங்கச் சொன்னால் குழந்தைகள் ஒரு விடயத்தையும் மேலோட்டமாக பார்ப்பதில்லை. மாறாக இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்த விடயங்கள் எளிதான முறையில் அணுகி உள்வாங்கி வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

இத்தொடர் கட்டுரையின் நோக்கமும் இதே. இலக்கணத்தில் அடங்கிய பல விடயங்களை தொடர்புபடுத்தி எளிதாக அணுகும்

பிரசாந்தி சேகா

பொழுது கற்பவர்கள் முழுமையாக உள்வாங்கி வெளிப்படுத்தமுடியும்.

இனி, வேற்றுமொழி இலக்கணத்திற்கு வருவோம். முதலில் ஒன்றை தெளிவு படுத்தவேண்டும். டொச்மொழியியலில் இலக்கணத்தைக்கற்கும் பொழுது பொதுவாக லத்தின்மொழி (Latin) சொற்களே (Technical Terms) வழக்கமாகிவிட்டன. உதாரணத்திற்கு சென்ற இதழில் குறிப்பிட்டிருந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம்:

NOMEN, ARTIKEL, AKKUSATIV, SINGULAR....

இதே சொற்களை ஆங்கிலத்திலும், பிரெஞ்சுமொழியிலும் மற்றும் ஸ்பானிஷ் மொழியிலும் பயன்படுத்துவதால் மொழி ஒப்பீடு ஏதுவாகின்றது. உதாரணம் டொச்மொழியில் AKKUSATIV என்ற வேற்றுமையை கருத்தில் கொள்வோம். இதே வேற்றுமை ஆங்கிலத்தில்: ACCUSATIVE

பிரெஞ்சுமொழியில்: ACCUATIF

ஸ்பானிஷ்மொழியில்: ACUSATIVO என்றும்

அமைந்திருக்கின்றது. ஆகவே ஒலி மற்றும் வரிவடிவத்தில் சிறு மாற்றம் இருந்தாலும் பொதுவாக நாம் AKKUSATIV என்று குறிப்பிடும் பொழுது ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மற்றும் ஸ்பானிஷ் மொழிகளை பேசுவர்களுக்கு பொருள் புரிந்துவிடும். எனவே, மொழி ஒப்பீடு ஏதுவாகின்றது. இதுவரை டொச் மொழியில் DER என்ற ARTIKEL இன் மாற்றத்தை கேள்விகளை அடிப்படையாக வைத்து அறிந்தோம். இம்முறை மேலும் 2 வேற்றுமைகளை (DATIV, GENITIV) விரிவாகக்கவனிப்போம். மீண்டும் Der baum (மரம்) என்ற பெயர்ச்சொல் உதாரணமாகக் கொண்ட தமிழிலும் டொச் மொழியிலும் ஒப்பிடுவோம்.

டொச்

DATIV (WEM) DEM baum

GENITIV (WESSEN) DES baumes

தமிழ்

கு (யாருக்கு, எதற்கு) மரத்திற்கு

அது (யாரினது, எதனது) மரத்தினது

முதலில் DATIV வேற்றுமையை அலசிப்பார்ப்போம். சரி, Dativ என்றால் என்ன பொருள்? மேற்குறிப்பிட்டவாறே Dativ என்ற சொல் லத்தின் மொழிச்சொல். அதன் பொருள்: “கொடுத்தல்” மேலும் ஒரு பொருள் ஒருவனுக்கோ ஒருத்திக்கோ உரிமை என்று கூறும்பொழுது DATIV வேற்றுமையை பயன்படுத்தலாம்.

உதாரணம்: தமிழ்: பழம் மரத்திற்கு உரியது.

டொச்: **DIE FRUCHT GEHORT DEM BAUM.**

மேற்குறிப்பிட்டவாறே ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருளுக்குரியது எனும்பொழுது DER BAUM ஆனது DATIV வேற்றுமையில் DEM BAUM ஆக மாற்றமாகிறது (தமிழில் மரம் - மரத்திற்கு) இங்கு “பழம் எதற்குரியது” என்று கேள்வி எழும்பும் பொழுது “மரத்திற்கு” என்று விடை அமையும். அதேபோல் டொச்மொழியிலும் “WEM GEHORT DIE FRUCHT” என்று கேட்டால் DEM BAUM என்று விடை அமையும்.

மற்றுமொன்றையும் சொல்ல விருப்பம் உள்ளது. இந்த DATIV

வேற்றுமையானது குறிப்பட்ட வினைச்சொற்களுடன் சேர்ந்து வரும்.
உதாரணம்:

உதவி செய்வதை உணர்த்துகின்ற வினைச்சொற்கள்:
HELFEN, BEISPRINGEN, BEISTEHEN

தேவையை, பயன்பாட்டை உணர்த்துகின்ற வினைச்சொற்கள்:
NUTEEN, DIENEN

கீழ்ப்படிவை உணர்த்துகின்ற வினைச்சொற்கள்:
GEHORCHEN, OBLIEGEN

நம்பிக்கையை உணர்த்துகின்ற வினைச்சொற்கள்:
GLAUBEN, VERTRAUEN

இவை ஒரே உதாரணங்கள் மட்டுமே. எனினும் இப்படியான வினைச்சொற்களை வாக்கிய அமைப்பில் பயன்படுத்தும் பொழுது DER என்ற ARTIKEL DATIV வேற்றுமையில் DEM ஆக அமையும் என்பதை மிகவும் உறுதியாக கூறலாம். உதாரணத்திற்கு மேற்கூறிய 2 வினைச்சொற்களை வைத்து வாக்கியம் அமைப்போம். அத்துடன் DER DEM ஆக மாறுவதையும் கவனிப்போம். முதலில் GEHORCHEN கீழ்ப்படிவல் என்ற வினைச்சொல்லில் ஒரு வாக்கியம் அமைப்போம்.

1. Ich Gehorche dem Jungen.

நான் அந்த சிறுவனுக்கு கீழ்ப்படிகிறேன்.
அடுத்ததாக HELFEN (உதவிசெய்தல்) என்ற வினைச்சொல் வரும்படியாக ஒரு வாக்கியம் அமைப்போம்.

2. Martin hilft dem Mann

(மார்டின் அந்த மனிதனுக்கு உதவி செய்கின்றான்.)
இதில் நாம் அறிவதென்னவென்றால், GEHORCHEN மற்றும் HELFEN என்ற வினைச்சொற்கள் DATIV வேற்றுமையை சுட்டிக்காட்டுகின்ற வினைச்சொற்களாக இருப்பதனால் DER JUNGE, DEM JUNGEN என்றும் DER MANN, DEM MANN என்றும் வருகின்றது.

DATIV வேற்றுமைமையை தொகுத்துப்பார்க்கும் பொழுது கேள்விகளைக்கேட்டு அறியும் முறையையும், வினைச்சொற்களின் அடிப்படையில் மாற்றமாகும் முறையையும் பிரத்தியேகமாக குறிப்பிடலாம். மேலும் ஒரு முறையை சிலர் கற்பதுண்டு. அதாவது இந்த DATIV வேற்றுமையானது குறிப்பட்ட முன்னிடைச்சொற்களுடன் (PRAPOSITION) கூட சேர்ந்து அமையும். இதை மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பார்ப்போம். எனினும் ஒரு சிறு உதாரணம்: ER WAR BEI DEM AREZT. (அவன் டொக்டரிம் சென்றான்.) இங்கு BEI(இடத்தை குறிப்பிடும் முன்னிடைச்சொல்) என்ற முன்னிடைச்சொல் DATIV வேற்றுமையை உருவாக்குகின்றது. இங்கு DER AREZT, DEM AREZT ஆக மாற்றமாகின்றது.

இனி GENITIV வேற்றுமையை கவனத்தில் கொள்வோம், GENITIV என்ற பதம் லத்தின் மொழியில் GENUS: வகை, வர்க்கம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பொதுவாக GENITIV வேற்றுமை இரண்டு பொருள்களுக்கு அல்லது இரண்டு மனிதர்களுக்கு உள்ள தொடர்பை குணத்தை விளக்கி நிற்கின்றது. அதாவது இங்கு இரண்டு பெயர்ச்சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டிருக்கும். இத்தொடர்பை மேலும் உற்று நோக்குவோம். உதாரணத்திற்கு இரண்டு பெயர்ச்சொற்களை எடுத்துக்கொள்வோம்: DER BAUM (மரம்) இரண்டாவது பெயர்ச்சொல்லை மரத்துடன் ஒத்த ஒரு பெயர் சொல்லாக எடுப்போம்: DER AST(கிளை) இவ்விரண்டு சொற்களையும் இணைக்கும் பொழுது அல்லது அவற்றுக்குள் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் பொழுது DER BAUM DES BAUMES ஆக மாறும் (தமிழ்: மரம் - மரத்தினது). ஆகவே, டொச்மொழியில்: DER AST, DES BAUMES என்றும் தமிழில்: மரத்தினது கிளை என்று அமையும்.

இதை படிக்கும் பொழுது ஒரு கேள்வி எழுந்திருக்கவேண்டும்.

தமிழில் மரத்தினது கிளை என்று கூறுகிறோம். எனினும் டொச் மொழியில் "கிளை" (DER AST) என்ற பத்ததை முதலில் கூறி "மரத்தினது" (DES BBAUMES) என்ற பத்ததை பின் வைக்கின்றோம். ஏன் இந்த வேறுபாடு டொச்மொழியில் GENITIV வேற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் பொழுது மூலச்சொல் பின்வைக்கப்பட்டு அதனை தொடர்புபடுத்தும்சொல் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இங்கு மூலச்சொல்: மரத்தினது (DES BAUMES), தொடர்புபடுத்தும்சொல்: கிளை (DER AST). எனவே: DER AST DES BAUMES. விளக்கத்திற்காக மேலும் இரண்டு உதாரணங்களை பார்ப்போம்:

1. மூலச்சொல்: வானம் (DER HIMMEL)

தொடர்புபடுத்தும்சொல்: வண்ணம் (DIE FARBE)
மேற்கூறியவாறே டொச்மொழியில் தொடர்புபடுத்தும் சொல் முன்வைக்கப்படவேண்டும். மூலச்சொல் பின்வைக்கப்படல் வேண்டும். ஆகவே: DIE FARBE DES HIMMELS வானத்தினது வண்ணம். இங்கு DER HIMMEL GENITIV வேற்றுமையின் காரணத்தினால் DES HIMMELS என அமையும்.

2. மூலச்சொல்: மேசை (DER TISCH)

தொடர்புபடுத்தும்சொல்: விளிம்பு (DIE KANTE)

எனவே: DIE KANTE DES TISCHES மேசையினது விளிம்பு GENITIV வேற்றுமையை அமைக்க மேலும் பல விளக்கங்கள் விரிவாகக் கொடுப்பதுண்டு. உதாரணம் பெயர்ச்சொல்லின் இறுதியில் -s அல்லது -es வருதல்: TISCHES. இதை அடுத்த இதழில் காண்போம். சரி, ஆரம்பத்தில் கூறியதை மீண்டும் ஒருமுறை அழுத்திச் சொல்ல வேண்டிய தேவை உள்ளது. இம்முறை வேற்றுமையில் அடங்கியுள்ள சில விடயங்களை விரிவாக விளக்கமாக ஆராய்ந்தோம். ஆராய்ந்த விடயங்களை தொடர்புபடுத்தினோம். எளிதாய் அணுகினோம். எனவே முழுமையாக உள்வாங்கி வெளிப்படுத்துவோமே!!

சந்தா

புலத்தில் சந்தாதாரர்களாக சேர
விரும்புவோர் விண்ணப்பப்படிவத்தைப்
பூர்த்தி செய்து அதற்குரிய பணத்தை
கீழ்க்காணும் வங்கி இலக்கத்திற்கோ
அல்லது காசுக்கட்டளையாகவோ
அல்லது நேரடியாகவோ அனுப்பலாம்.

கணக்கின் பெயர்: I.B.C. (Tamil) Pulam
வங்கி இலக்கம்: 77 51 74 66
வங்கி கிளை இலக்கம்: 60 - 23 - 08

வங்கி யின் பெயர்: NATWEST BANK
520, High Street
Wembley, HA9 8BZ.
U.K.

பிறந்த நாள் வாழ்த்து

தற்போது நோர்வேயின்
ஐடேயில் வசிப்பவரும் ஈழத்தில்
பருத்தித்துறைதொண்டமனாற்றைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட

சாந்த மோகன் தனலக்சுமி தம்பதிகளின்
புதல்வி

சாந்தகௌரி

தனது 11வது பிறந்த தினத்தை 04.07.98 இல்
அன்புச் சகோதரி சிவகௌரியுடனும்
நண்பர்களுடனும் தமது இல்லத்தில்
அமைதியாக கொண்டாடுகிறார்.

IDEAL

Garments & Jewellery

Indische Lebensmittel, Kleider, Uhren und Schmuck

உங்கள் மனநிறைவுக்கு ஏற்றவாறு ஓடர் கொடுத்து பெற்றுக்
கொள்வதற்கும் திருமணவிழாவுக்கு ஏற்ற மணவறை, குருக்கள்,
பூமாலை, வீடியோக்கமரா ஒழுங்கு செய்வதற்கும் தயக்கமின்றி
தொடர்பு கொள்ள உங்கள் நினைவில் நிற்பது,

ஐடியல் Garments & Jewellery

இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள் ஜவுளி வகைகள்
22 கரட் தங்க நகைகள் அனைத்துத் தேவைகளையும்
ஒரே கூரையின் கீழ் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே
விஜயம் செய்யுங்கள்.

IDEAL Garment & Jewellery

Moenchsee Str-99, 74072 Heilbronn

Tel: 07131 627221 Fax: 07131 627284, Firt: 07131 570446

லாண்டிராற்சம்ஸ் (Landratsamt) ற்கு அருகாமையில்

ALPHA TELECOM Ltd.

எம்மால் புதிதாக ஜேர்மனியில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ள Account Card இனை மற்றவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்ய பகுதிநேர அல்லது முழுநேர முகவர்கள் தேவை. இதற்கு எவ்வித கட்டணமோ நிபந்தனையோ இல்லை.

Account Card கட்டணம்:

இவ் Account Card இனை பயன்படுத்த விரும்புவவர்களும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

இலங்கை	1.80	2.00	DM/Min
இந்தியா	1.50	1.70	DM/Min
சிங்கப்பூர்	1.00	1.10	DM/Min
கனடா		0.60	DM/Min
ஐரோப்பிய நாடுகள்		0.70	DM/Min
இலண்டன்		0.50	DM/Min

மேலுள்ளதை பூரணப்படுத்தி கீழுள்ள முகவரிக்கு தபாலில் அல்லது தொலைநகல் (fax) மூலம் அனுப்பி வைப்புகள். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

K.SRIKANDARAJAH

HAUPT STR -16 HOLZWICKEDE 59439

Tel: 02301.13149 / Fax:02301. 3998 Mobil:0171-4151229

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது :

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி:

தொலைநகல்:

கடவுச்சீட்டு இலக்கம் /
விசா மட்டை இலக்கம்

K.Srikandarajah
Stadt Sparkasse Unna
K.Nr: 9603648
BL2: 44350060

YES ASIAN SHOP

**Hardenberg Str 39
51373 Leverkusen**

இலங்கை—இந்திய மளிகைப் பொருட்கள், மரக்கறி வகைகள், உணவுப் பொருட்கள், தொலைபேசி அட்டைகள், அத்துடன் வீடியோ படங்கள்—பாடல்கள், 100க்கும் மேற்பட்ட வீடியோ சீட்ப் படங்கள் வாடகைக்கும் விற்பனைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

**Wittener Str 65
45711 Datteln
Tel: 02363 / 734967**

22 கரட் தங்க நகைகள், சாறி வகைகள், ஆண்கள், பெண், சிறுவர்களுக்கான ரெடிமெட் ஆடைகள், வகைகள் ஓடர் முறையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஜேர்மன் பொன் (bonn) நகரில்

Koblenzer Str - 83 ல் ஒரே குடையின் கீழ் அமைந்துள்ள

CEYLON TRADERS CEYLON TRAVELS

Ceylon Travels
Koblenzer Str -83

அதை வீட, CEYLON TRAVELS ல்

உலகின் எல்லா இடங்களுக்கும்

மலிவு விலையில்

பிரயாணச் சீட்டுக்களை

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் பிரயாணங்களுக்கு

தொலை பேசி இலக்கம்:-

0228 /856317

தொலை நகல்:- 356307

உங்களுக்கு தேவையான மளிகைப் பொருட்கள், இலங்கை, இந்தியாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மரக்கறி வகைகள், து உணவுகள், தமிழ், சிங்களம், ஹிந்தி வீடியோ, CDக்கள் என்பனவற்றை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி இலக்கம்

0228 /366377

NEW AMBIGA SUPPER MARKET

Ware House, 198 Archway Road, Highgate, London N6 5BB.

Tel: 0181 348 3356, Fax: 0181 348 3356

உங்கள் இல்லத்திற்கு எது தேவையோ
அதனைப் பெற
ஒரு முறை வாருங்கள்
எமது அன்பான உபசரிப்போடு கூடிய
நியாயமான விலையைப் புரிவீர்கள்.

ஐரோப்பாவில் எம் பொருட்களை வாங்கி விற்று பயனடைகிறார்கள்.
ஜேர்மனியிலும் **TNS TRADERS** ஸ்தாபனத்தை
UEBSTADT எனுமிடத்தில் திறந்துள்ளோம்.
தங்களுக்கு என்ன பொருட்கள் தேவையோ அதை எமக்கு FAX
பண்ணினால் தாமதமின்றி தங்கள் வியாபார நிலையத்திற்கு
துக் காத்திருக்கின்றோம்.

KANNA EURO LTD (Mr. Seelan)

Sri Lankan and Continental Food Distributors

London

Tel: 0181 - 348 3356

Mobil: 0802 439 086

Germany

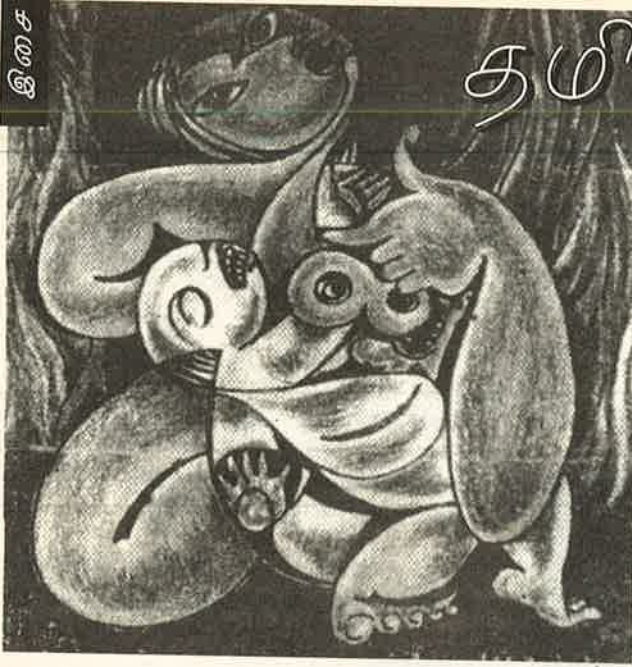
Tel: 07251 - 966 217

Mobil: 0171 849 1253

Fax: 02381 - 20646

தமிழோடு இசை

ஸ்வரங்களை ஆதார ஸட்ஜமாக வைத்து திரிபு ஏற்படுத்திய போது கிடைத்தவை தாம் மேற்குறிப்பிட்ட ஏழு பாலைகளும். அவற்றுள் படுமலைப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என்பது முறையே ஹரிகாமப்போஜியின் முர்ச்சனைகளாகிய - (முர்ச்சனை என்பது கிரகபேதத்தின் வடமொழிச்சொல்). நடபைரவி, சங்கராபரணம், கரகரப்பிரயா, ஹனுமத்தோடி, கல்யாணி ஆகிய மேளகர்த்தா ராகங்கள் என அறியப்பட்டன. இதில் கைக்கிளையை -(க) ஸட்ஜமாக வைத்துக் கிடைக்கப்பெற்ற செவ்வழிப்பாலை - இருமத்திம தோடி என்ற ராகம். இந்த ராகம் மேளகர்த்தா ராகமாக இல்லாத படியால், வெங்கடமகியின் 72 மேளகர்த்தா இராகங்களுக்குள் வரவில்லை. இந்த அமைப்பை எளிமையாக நினைவிற்கொள்வதற்காக - பண்டைத்தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளரான டாக்டர். வி.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள்.

“செம் - படு - செவ்வழி - அருங் - கோடி - விளரி - மேல் அரி - நட - இரு ‘ம’ தோடி- சங் - கர - அனும - கல்” என்ற செய்யுளைத் தருகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியர் குரவையில் பாடப்பட்ட முல்லைத் தீம்பாணி என்ற முல்லைப் பண் இன்று நாம் குறிப்பிடும் மோகன ராகமாகும். அதனைச் செவ்வழி என்று அழைத்ததற்கு இந்த முர்ச்சனையே காரணமாகும். அதாவது, இசையின் பெருக்கத்திற்கு அல்லது திரிபிற்கு செம்பையாகிய வழியை உடையது என்று பொருள்படும். முல்லைத் தீம்பாணி ராகத்தின் எல்லா ஸ்வரங்களுமே திரிபடைந்து மொத்தமாக வேறு நான்கு இராகங்களைக் கொடுப்பதால் செவ்வழி என்று வழங்கப்பட்டதாக கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் இரு வகை இசைபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. தொழிலைச் செய்ய உதவும் கருவி இசை (தொழிலிசை)

2. பொழுது போக்குக்கு உதவும் கருவி இசை (இன்ப இசை)

இதில் தொழிலிசையை பறை என்றும், இன்ப இசையை யாழ் என்றும் தொல்காப்பியனார் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், ஐவகை நிலங்களுக்கும் தொழிலிசை, இன்ப இசை என்ன என்பது பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.

முல்லை நிலம் - முல்லைப்பண், செவ்வழி, சாதாரி குறிஞ்சிநிலம் - குறிஞ்சிப் பண், நட்பாடகம், காந்தாரம்

நெய்தல் நிலம் - விளரிப் பண், செவ்வழி பாலை நிலம் - காந்தார பஞ்சாவம்

எட்டுத் தொகையைச் சேர்ந்த பரிபாடல் எனும் பண்ணுடன் கூடிய இசைப்பாடல்களுள் எமக்குக் கிடைத்த 20 பாடல்களின் பண்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பத்தொரு பாடல்களுக்கு பண் - பாலையாழ் என்றும் ஐந்து பாடல்களுக்கு பண் - நேர் திறம் என்றும் நான்கு பாடல்களுக்கு பண் - காந்தாரம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அகநானூறில் பெண் ஒருத்தி யாழில் குறிஞ்சிப் பண் இசைத்த போது தினை உண்ணவந்த யானை மயங்கித் தூங்கியதாக வருகிறது.

மேலும், பண்கள் காலைப்பண், பகற்பண், மாலைப்பண், இராப்பண், இரங்கற்பண், பொதுப்பண் என்ற பிரிவுகளின் கீழும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பழந்தமிழ் இசைப்பண்களின் இலட்சிய வடிவங்களாக எமக்குக் கிடைத்தவை தேவாரப்பண்களே.

பண்டைத்தமிழ் இசை வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து உணர்த்திய பண்கள் 103 என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

பண் என்றால் இன்று நாம் குறிப்பிடும் ராகம் என்று பொருள்படும். பண்களுக்கும் இராகங்கள் போன்றே லக்ஷணங்கள் உள்ளன. அதாவது ஆரோஹணம் - அவரோகணம் விலக்கப்பட்ட ஸ்வரங்கள் - அந்நியஸ்வரங்கள், ஜீவ - நியாஸ ஸ்வரங்கள், ரத்தி பிரயோகங்கள், கமகங்கள், என்பன உள்ளன. அந்த வகையில், பண் என்ற பதம் - ஸம்பூர்ண ராகத்தையும், பண்ணியம் - ஷாடவ ராகத்தையும்,

திறம் - ஷாடவ ராகத்தையும்,

திறத்திறம் - ஸ்வராந்தர ராகத்தையும்,

குறிக்கின்றது.

பண், பண்ணியம் அல்லது பண்ணியல் திறம், திறத்திறம் என்ற நான்கு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டு

பண் என்பது ஜனகராகம். அதாவது தாய் ராகம் எனவும், திறம் என்பதை ஜன்யராகம் எனவும் கொள்வதண்டு.

தமிழிசையில் உருவாக்கப்பட்ட பண்களின் விளக்கம் சிலப்பதிகாரத்தில் விரிவாக்கம் காணப்படுகிறது. ஜனகராகங்களை

அதாவது வெங்கடமகி குறிப்பிட்ட தாய் ராகங்களைத் தமிழர் பாலை என்று குறிப்பிட்டனர். தமிழிசை முறை - வட்டப்பாலை

எனப்பட்டது. அதனின்றும் நான்கு பெரும் பண்கள் பிறந்தன. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், நெய்தல்யாழ்

என்பனவாகும். யாழ் என்பது பண்ணைக் குறிக்கிறது. யாழிலிருந்து ஏழு பாலை இசைகள் தோன்றுகின்றன. செம்பாலை,

படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை ஆகியவையாகும்.

செம்பாலை

செம்பாலை என்பது இன்றைய ஹரிஹரம்போஜிராகம். செம்பாலையினின்றும் மற்றைய பண்கள் திரிபினால் அதாவது கிரக

பேதத்தினால் உருவானவை. (பண்டைக்காலத்தில் இசைக்கப்பட்ட யாழ் என்ற இசைக்கருவி செம்பாலையின் அதாவது இன்றைய

ஹரிகாமப்போதி இராகத்திலேயே ஸ்ருதி கூட்டப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.)

செம்பாலையைமுதலாகக் கொண்டு அதன் ருத்தம் - ரி, கைக்கிளை - க, உழை - ம, கிளி - ப, விளரி - த, தாரம் - நி என்ற

சுமதி சுரேசன்

பொருள் புதிது

நடனத்தின் ஆரம்ப வரலாறு களைப் பார்க்கின்றபோது, இக்காலத்திலிருந்து அது - அந்த நடனம் எத்துணை வேறுபட்டு, மாறுபட்டிருந்தது. என்பதனைக் காணலாம். இப்போது நடனம் இருக்கின்ற நிலைமை, ஒரு அதிகாரத்திற்குரியதான, அங்கீகாரத்திற்குரியதான அடையாளமாக மாத்திரமே எஞ்சிவிடுகின்றது. அதற்கும்பால், இப்போது நின்று நிலவுகின்ற நடனவடிவத்தில் ஒரு தேடல், ஓர் ஆய்வு செய்கின்ற நிலைமைகளுக்குள் இல்லை. உதாரணமாக பத்மா. சுப்பிரமணியம் என்கின்ற சிறந்த நடனக்கலைஞர், திருமணம் கூடச் செய்யாமல், நடனம் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, கலாநிதிப்பட்டம் வாங்கியிருக்கின்றார். இசையமைப்பாளர் இளையராஜாவுடன் இணைந்து கிராமியப்பாடல்களைச் சேகரித்து,

நடனத்தைப் பயின்றுவிட்டு ஆய்வுகளையும் செய்யாது, அதேசமயம் புதிய வடிவங்களையும், தேடாது, நடனத்தில் புகுத்தாது, இன்னும் 'கண்ணன்களுக்கு ஏங்குகின்ற ராதைகளாக' எவ்வளவு காலத்திற்குப் பாவனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கப் போகின்றார்கள்? புதிய பொருளை நடனத்தில் புகுத்த வேண்டாமா?

இன்னும் ஒரு சிலர் இருக்கின்றனர். அரங்கேற்றம் முடிந்தவுடன், தாம் நடனம் பயின்றது அதற்காக மாத்திரம்தான் என்று விட்டு, தமது ஆடை அணிகலன்களை மூட்டை கட்டிப் பரணில் ஏறிந்து விடுகின்றனர். நடனக்கலையையும் தான்.

ஆரம்பத்தில் நடனம் தேவதாசிப் பாரம்பரியத்தினூடாகவே வளர்ந்தது. இவர்கள் ஆடல் மகளீர் என அழைக்கப்பட்டனர். சிலப்பதிகார காலத்திலேயே இது அறியப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் மாதவி, ஆடல்மகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். சிலப்பதிகார காலம் சுமார் கி. பி 3-5 நூற்றாண்டிற்குட்பட்ட காலமாகும்.

தமிழின் தொன்மை மிகுந்த சிலப்பதிகார காப்பியத்தில் மாதவி ஆடல் வகை, அரங்கமுறை, வாத்தியகருவிகள் வாசிக்கும் தன்மை யாவும் வெகு விளப்பமாகக் கூறப்படுகின்றது.

எப்படிப்பட்ட பெண் நடனத்திற்குத் தயாரானவள் என்றால் "ஆடலும் பாடலும் அழகும் என்றிக் கூறிய முன்றின் ஒன்று குறையாமல்" அவள் இருக்க வேண்டும். இவளே நடனத்திற்குத்தயாரானவள். அத்துடன் அவள் ஏழு வருடங்கள் நடனம் பயில வேண்டும். பன்னிரண்டாம் வயதில் அரங்கேற்றம் செய்தல் வேண்டும்.

"ஏழ் ஆண்டு இயற்றி, ஓர் ஈர் ஆறு ஆண்டில் சூழ் கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி"

இவ்வாறு சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

பதினொரு வகை ஆடலை மாதவி அறிந்திருந்தாள், தெரிந்திருந்தாள் என்கின்றது சிலப்பதிகாரம். இவ்வாறு நடனம் தொடர்பாகப் பல்வகைத் தகவல்களை சிலப்பதிகாரம் எங்களுக்குத் தருகின்றது.

ஆடல் மகளீர் என்ற பதத்தினூடாகப் பெண் அடக்கப் பட்டாள் என்பது ஒருவகைச் செய்தி. அதே சமயம் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தில் நடனம் பெறும் முக்கியத்துவமும், ஆதிகாலத்திலேயே தமிழ் மக்களிடம் நடனம் இயல்பாகப் பயின்று வரும் நெறியையும் இச் செய்தி காட்டி நிற்கின்றது.

இதுவரையான இந்நடனப் போக்கு தொடர்ந்தும் தேவதாசிப் பாரம்பரியத்தினூடாகவே வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. தேவதாசிகள் இசை, நடனம்

பயிலல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. சோழர் காலத்தில் (கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி 13ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதி) இந்த நிலைமை உச்சத்தில் இருந்தது. கோயிலைச் சுற்றி தேவதாசிகள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். தளர் சேரிப் பெண்குகள் என இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். கோயில்களிலும், அரண்மனைகளிலும் இவர்கள் நடனமாட அழைக்கப்பட்டனர். சிருங்கார ரசம் ததும்பும் நடனம் இவர்களால் ஆடப்பட்டது. அரசர்களையும், அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும்

அனுஷா சற்குணநாதன்

பரதம்: புதிய வடிவம் வேண்டி

அப்பாடல்கள் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். சித்ரா விஸ்வேஸ்வரன் போன்றோரும் பரதம் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஒரு புறத்தில் நடனம் தொடர்பாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மறுபுறத்தில், இந்நடன அம்சங்களை புதியன செய்வதற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்று சிலர் முயல்கின்றனர். முயற்சியும் செய்து வெற்றி பெறுகின்றனர்.

ஆட்கொள்ள இந்த நடனம் ஆடப்பட்டது. பெண்களைப் போகப்பொருளாகக் கொள்வதற்கு இந்த நடனக்கலை பயன்பட்டது.

இதே நிலைமை தொடர்ந்திருந்தது. 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்த நிலைமை மாறியிருந்தது. ருக்மணி அருண்டேல் இந்நடனக்கலைக்கு சமூக அங்கீகாரம் கொடுக்க முயன்றார். தேவதாசிகளின் கலை என்று ஆணாதிக்கப் பொருளாய் இருந்த இந்த நடனக் கலை, கைமாறியது. நடனத்தில் ஆர்வமிருந்த அத்தனை பேரிடமும் இந்தக் கலை போயிற்று. ஆண்களின் ரசனைக்காக, அங்கம் வெளித்தெரியும் அரைகுறை ஆடையுடனும் அழகை மிகைப் படுத்திக்காட்டும் அணிகலனுடனும் ஆடப்பட்ட இந்நடனம், காலப்போக்கில், கௌரவமான, அங்கம் வெளித் தெரியா ஆடையுடனும், அழகுக்கேற்ற அணிகலனுடனும் ஆடப்பட்டது. ருக்மணி அருண்டேலின் வரவே இதனைச் சாத்தியப்படுத்தியது.

ஆனால் இந்நடனக்கலை இன்னொரு பக்கம் கிளைவிட்டு வளரத்தொடங்கியது. குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தினருக்கு (மேல்தட்டு வர்க்கம்) மாத்திரமே இந்நடனக்கலை உரியது என்றாகிப் போய்விட்டது. பரதநாட்டியத்திற்கு ஏற்படும் சகல வகைச் செலவுகளும், மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரால் மாத்திரமே பொறுப்பேற்க முடிந்தது. அதனால் அவர்களது "மகள்" கள் மாத்திரமே பரதநாட்டியத்தைப் பயின்றனர். அரங்கேற்றம் செய்தனர். அத்துடன் விட்டனர். நடனத்தில் ஆர்வமிருந்தும், அதனை வெளிப்படுத்தும் திறமை இருந்தும் அடிநிலை மக்களால் நடனத்தைப் பயில முடியவில்லை.

இந்த நிலைமையில் இப்போது மத்திய தர வர்க்கத்தினரும் நடனம்

பயிலவதில் ஆர்வம் கொண்டு இயங்குகின்றனர். இவர்களின் வரவு, நாட்டியத்தில் இவர்களது செல்வாக்கு, புதிய வடிவத்தைப், புதிய பொருளைக் கொண்டு வருகின்றது. நடனத்தை வரன்முறையாகப் பயின்றோர், நடனத்தை ஆய்வுரீதியாக அலசிப்பார்ப்பது ஒரு புறம் இருக்க, போராட்டச் சூழல், ஈழத்திலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் புதிய வடிவத்தையும், புதிய பொருளையும் வேண்டி நிற்கின்றது.

இன்றைய எம்தேசத்துப் போர்ச் சூழல் தொடர்பான நிகழ்வுகளை உள்ளே புதுத்தி பாதத்தில் புதிய பொருள் சேர்க்கின்றபோது பல்வேறு முரண்பாடுகளும், பலவித சிக்கல்களும் பார்வையாளர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் இன்னும் சற்று முன்னோக்கிய எம் சிந்தனையால் புதிய கலை வடிவமைப்புக்களை ஆராய்கின்ற போது, அது பரதத்தின் ஆழமான கலை வெளிப்பாடு என்பது புரியும். பரதம் என்ற இந்த நடனக் கலையானது வீராப்புக்களையும், வீரம் செறிந்த

போராட்டத்தையும் கூட தன்னகத்தே உள்வாங்கி மேலும் செழுமை பெற வேண்டும்.

தமிழ் மக்களின் ஓலம் இன்றுவரை ஓயவேயில்லை. உலகில் ஓடுக்கப் படுகின்ற அனைத்து மக்களின் ஓலங்களும் அவ்வாறுதான் ஓய்ந்ததில்லை. எவ்வளவோ வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகள் எம் வாழ்விடத்தேங்கிக் கிடக்கின்றன. நிரம்பிக் கிடக்கின்றன.

பட்டினிச் சாவின் கோரங்கள் எத்தனை! விளிம்புகளே தெரியாத வேதனையின் தூரங்கள் எத்தனை! இத்தனை துயர்ப்படு வாழ்வு இருந்தும், இன்னமும் கிருஷ்ண லீலைகளிலும், கோபிகா ரமணனின் பக்தியிலும் நிற்க தமிழ் இனம் எண்ணுமாயின், எத்தனை கொடுமை அது!

எனவே நாட்டியத்திற்கு வேண்டிய புதிய பொருளை நாம் தேடிப்பெறவேண்டியது நமது கடமையல்லவா? தேடிப் பெரிதாகப்பார்த்துத் திரியத் தேவையில்லை. எமக்குள் தான் எத்தனை வெப்பியாரங்கள் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து நாம் புதிய பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு பெறுகின்ற புதிய பொருளை எந்தப்பாணியில் நடன வடிவமைப்பு கொடுப்பது என்பதே நம்முன் உள்ள கேள்வியாகும். பரதத்தின் அமைப்பு மாற்றம் செய்யப்பட்ட நிலையில் புதிய கலை வடிவத்தை உருவாக்குவதா? இவ்விரண்டு நிலைமைகளையும் தனித்தனியே எடுத்து நோக்குவோம்.

குண்டு வீசப்படுகின்றது. மக்கள் எல்லோரும் அல்லல்பட்டு, அவலப்பட்டு ஓடுகின்றார்கள். இதனை நடனத்தில் வடிவமைப்புச் செய்து காட்ட வேண்டிய தேவையொன்று உருவாகின்றது. இவ்வாறான புதிய சூழல் ஒன்று வரணிக்கப்படுகின்ற போது பரதத்தில் இதுவரை இருக்கின்ற முத்திரைகளும், தன்மைகளும் பற்றாது போய்விடும். ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பரத அம்சங்களே இப்போதும் நின்று நிலவுகின்றது. இந்த நிலைமையை மேலி புதிதான வடிவத்தைக் கண்டு பிடித்துத்தர வேண்டியது நடன ஆசிரியரின் பணியாகின்றது. பொறுப்பும் ஆகின்றது. நடன ஆசிரியர் உலங்கு வானூர்தியை புதிய முத்திரைப் பிரயோகத்துடனும், பயப் பீதியில் ஓடித் திரியும் மக்களின் அவலத்தை யதார்த்தமான நிலையிலும் புதிய உத்தியைக் கையாண்டு நவீன வடிவமைப்பு செய்கின்ற போது பரதக் கலையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு புறத்தில் கலைத்துறை ஆய்வும் தான். இது பரதத்தின் பொருளில் புதிய செருகல் ஆகின்றது.

பரதத்தில் புதிய பொருள் ஒன்றை உட்படுத்தும் போது ஆரம்பம் இவகுபாணிபினாலானதாக அமைதல் வேண்டும். இவ்வாறு கூறுகின்ற போது பரதக்கலையை யாரும் மாற்ற முயல்கிறார்களோ என்றால் இல்லை என்பதே பதிலாகும். பரதக்கலைக்கு மேலும் புதிய வளம் சேர்க்கிறார்கள். அவ்வளவும் தான். எமது வரலாற்றில் சங்கிலியன் சரித்திரம் தொடக்கம் அங்கையற்கண்ணியின் சாதனை வரை எல்லாமே புதிய பொருள் நிரம்பிய கலைப் பொக்கிஷங்கள். இந்தப் பொருட் சேர்க்கையின் மூலம் எமது பண்பாட்டில் புதிய வளம் சேர்க்கப்படுகின்றது. எமது மக்களுக்காக நாம் படைத்தவை இவை என எம்மை நாமே அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள எமது வளங்களை நாமே சேகரிக்கத் தொடங்குவோம்.

வெடி மருந்துகளை வீணே செலவழியோம். சேமிப்போம். பாறை பிளக்க அதனைப் பயன்படுத்துவோம்.

சலனப் படக்கலை

சில குறிப்புகள்

இ.பரதன்

சில ஆண்டுகள் முன்பாக தமிழீழத்தில் ஒரு தேவை உணரப்பட்டது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள சலனப்படத் தொழிற் சாலைகளிலிருந்து (கலைக்கூடங்களில்) அவை வெளிவரும் நச்சு வாயுவிலிருந்தும் எமது மக்களைக்காப்பாற்ற வேண்டும். என்பதே அது.

தமிழீழத்தில் வீடியோக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி குறும்படங்களும், முழு நீளப்படங்களும் தயாரிக்கும் முயற்சி ஆரம்பமாகியது. போதிய தொழில் நுட்பவசதிகளோ, போதிய தொழில் நுட்ப அறிவோ இல்லாத நிலையிலும் தமிழீழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட சலனப்படங்கள் தரம்வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. உண்மையில் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றையும் மீறி அச்சலனப்படங்களிலுள்ள உயிர் வெளிப்படுகின்றது.

புலம் பெயர்ந்த மக்கள் மத்தியில் பல உண்மைக் கலைஞர்கள் உள்ளனர். எமது கலைஞர்களைத் திரட்டி திரைப்படங்கள் வீடியோப்படங்கள் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் முயற்சி இங்கு பெருகவேண்டும். திரைப்படம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் நிதிவசதியில்லாவிடினும் வீடியோக் கருவிகளைக் கொண்டு வீடியோப்படங்கள் தயாரிக்கும் முயற்சிகள் இங்கு பெருக வேண்டும். கலைஞர்களின் இம் முயற்சிகளுக்கு மற்றவர்கள் ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

கலைஞர்களுக்கும், சலனப்படத்துறையில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கும் அவர்கள் இத்துறையில் ஈடுபட ஊக்கியாக இக்கட்டுரைத் தொடர் வெளிவருகின்றது.

மாய அட்டை

a

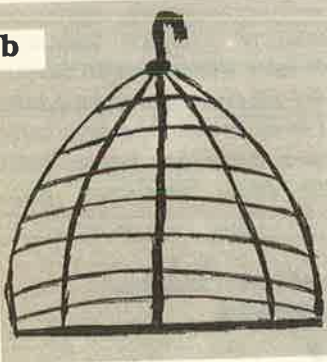

உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விளையாட்டுப் பொருள் இது. ஒரு வட்ட வடிவ அட்டையின் ஒரு புறத்தில் ஒரு கிளியும், மறுபுறத்தில் ஒரு கூண்டும் வரையப்பட்டிருக்கும். (படம் 2-1-a,b)

இந்த அட்டையை அதன் விட்டத்தை அச்சாகக் கொண்டு வேகமாகச் சுழற்றும் போது கூண்டினுள் கிளி இருப்பது போல் எமக்குத் தோன்றும். (படம் 2-1-c).

சுழற்சி வேகம் குறைய கூண்டும் கிளியும் தனித்தனியே தோன்றும். இது சாதாரணமாக சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பொருள். இதை மாய அட்டை என்று சொல்வார்கள்.

b

c

படம் 2-1

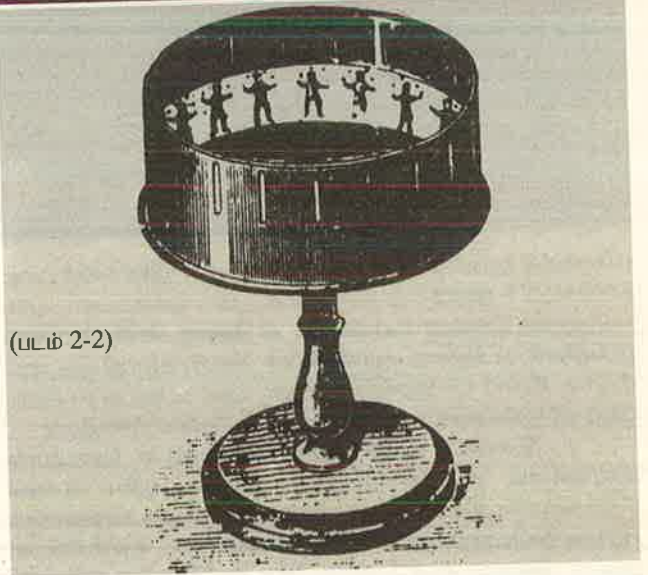
உண்மையில் அட்டையின் ஒரு புறத்தில் கூண்டும் மறுபுறத்தில் கிளியும் வரையப்பட்டிருப்பினும், ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்திற்கும் அதிகமான வேகத்தில் அட்டை சுழலும் போது கூண்டும் கிளியும் ஒரே நேரத்தில் தெரிகின்றன. இது ஏன்?

காட்சி காக்கும் திறன்

நமது கண்களில் விழும் ஒவ்வொரு காட்சியும் மூளையில் உணரப்படுகின்றது. மூளையில் உணரப்பட்ட காட்சியானது, சிறிது நேரம் மூளையில் காத்துவைக்கப்படுகிறது. பின் இக்காட்சி அழிந்து அடுத்தது பதிவாகின்றது. இவ்வாறு சிறிது நேரம் மூளையில் காத்து வைக்கும் இயல்பு "காட்சி காக்கும் திறன்" என்று சொல்லப்படுகின்றது. எமது கண்களில் விழும் காட்சி 1/16 செக்கன் நேரத்திற்கு மூளையில் காத்து வைக்கப்படுகின்றது என்று பரிசோதனைகளுகு அறியப்பட்டது.

இந்த விஞ்ஞான அடிப்படையில்தான் மாய அட்டை செயற்படுகின்றது. அட்டையை வேகமாகச் சுழற்றும் போது அட்டையின் இருபுறமும் மாறிமாறி எமது கண்களில் விழுகின்றன. இவ்வாறு மாறிமாறி விழும் விம்பங்கள் மூளையால் உணரப்படுகின்றன. விம்பம் ஒவ்வொன்றும் 1/16 செக்கன் நேரம் மூளையில் காத்து வைக்கப்படும். இதற்கிடையில் அடுத்தவிம்பம் மூளையில் பதிவாகும். இவ்வாறு தொடர்ந்து மாறி மாறி விம்பங்கள் பதிவாக கூண்டும் கிளியும் ஒன்றாகத் தோன்றுவது போல் ஒரு மாயத் தோற்றம் ஏற்படுகின்றது.

இயங்கு காட்சிக்கருவி

(படம் 2-2)

காட்சி காக்கும் திறன் என்பதைப் பயன்படுத்தி பல்வேறு விளையாட்டுப் பொருட்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு உருவான மற்றுமொரு பொருள் ZOETROPE என ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்படும் இயங்கு காட்சிக் கருவி. - படம் 2-2)

இயங்குரு காட்சிக்கருவி உருளை வடிவமானது. உருளையின் மேற்புறம் திறந்திருக்கும். கீழ்ப்புறம் உருளையின் அச்சுப்பற்றிச் சுழலத்தக்கவாறு ஓர் அச்சில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். உருளையின் உட்புறத்தில் தொடர்ச்சியான அசைவுகளைக் காட்டும் உருவங்கள் வரையப்பட்டிருக்கும். உருளையின் மேற்புறத்தில் உள்ள துவாரங்கள் ஒன்றிற்கு நேரே ஒரு கண்ணை வைத்துப் பார்க்கும் போது உருளையின் உள்ளேயுள்ள ஒரு உருவம் தெரியும். இப்பொழுது உருளை சுழலத் தொடங்க, கண்ணின் முன்பாக துவாரங்கள் வந்து செல்லும். அப்படி ஒவ்வொரு துவாரமும் கண்ணின் முன் வரும்போது அந்தத் துவாரத்துக்கு எதிரேயுள்ள உருவம் தெரியும். அடுத்த துவாரம் கண்ணின் முன் வரும் போது அடுத்த உருவம் தெரியும். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக உருளை சுழலும் போது தொடர்ச்சியாக உள்ள உருவங்கள் தொடர்ந்து தெரியும். அப்போது அந்த உருவங்கள் அசைவது போல மாயத்தோற்றம் ஏற்படும். உருவங்கள் உயிருள்ளவை போல அசைவதால் இக்கருவியை ஜீவ சுழற்சி என்றும் சொல்வார்கள்.

இந்த விளையாட்டுப் பொருளில் இருந்து தான் தடுக்கு உத்தி (Shutter Idea) பிறந்தது. அதாவது, ஒரு துவாரத்திற்கும் அடுத்த துவாரத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதி, ஒரு துவாரத்தினூடு ஒரு படத்தைப் பார்ப்பதற்கும் அடுத்த துவாரத்தினூடு அடுத்த படத்தைப் பார்ப்பதற்கும் இடையில் கண்ணை மறைத்தது. இந்தத் தடுக்கு உத்திதான் பிற்காலத்தில் சலனப்படம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

அசையும் படம்:

நிலையத்தை வந்தடையும் புகையிரதம்

மாய அட்டை, இயங்குரு காட்சிக் கருவி போன்ற விளையாட்டுப் பொருட்களில் செயற்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகள் மனிதனை மேலும் மேலும் சிந்திக்கவும் ஆராயவும் தூண்டின. பல நாட்களையும் சோந்த விஞ்ஞானிகளும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஆராய்ந்து கண்டு பிடித்ததுதான் அசைவைப் படம் பிடிக்கும் முறை. அதாவது சலனப்படம்.

அசையும் ஒரு பொருளின் தொடர்ச்சியான பல நிலைகளின் விம்பங்களைத் தொடர்ச்சியாகக் காட்டுவதன் மூலம் அசையும் படம் உருவாக்கப்பட்டது. உண்மையில் சலனப்படம் அல்லது அசையும் படம் என்பது பல விம்பங்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பார்க்கும் போது எமக்குத் தோன்றும் மாயத்தோற்றத்தால் ஏற்படும்

உணர்வு ஆகும்.

உலகின் முதல் சலனப்படம் 1895-12-28 இல் பரிஸ் நகரத்தில் திரையிடப்பட்டது. லூயியர் சகோதரர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த அசையும் படத்தில் “தொழிற்சாலையில் வேலை முடிந்து செல்லும் தொழிலாளர்கள்”, “தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் விடும் தோட்டக்காரன்”, “நிலையத்தை வந்தடையும் புகையிரதம்” ஆகிய காட்சிகள் காட்டப்பட்டன.

சலனப்படம் என்பது ஆரம்பத்தில் (பல சந்தர்ப்பங்களில் இன்றும் கூட) ஒரு கலையாகக் கருதப்படவில்லை. அது வெறும் கேளிக்கைப் பொருளாகவே இருந்தது. சாதாரணமாக நடைபெறும் சம்பவங்கள் படமாக்கப்பட்டன. இப் படக்காட்சிகளில் படம் பிடிக்கப்பட்ட அசைவுகள் மக்களால் புதுமையாகப் பார்த்து ரசிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக ஓடுதல், தாண்டுதல், குதித்தல், போன்ற வேகமான அசைவுகள் படமாக்கப்பட்டுக் காண்பிக்கப்பட்டன.

படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகங்கள்

சாதாரண சம்பவங்களையும், தாண்டுவதையும் குதிப்பதையும் எத்தனை நாட்களுக்குப் பார்க்க முடியும்? மக்களுக்கு இவை சற்று அலுப்புத் தட்டத் தொடங்கின. எனவே படத்தயாரிப்பாளர்கள் நாடகங்களைப் படம் பிடிப்பது பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். மேடை நாடகங்கள் அப்படியே படமாக்கப்பட்டன. நாடகம் நடைபெறும் போது நாடக மேடையின் முன் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வைக்கப்பட்ட கமரா நாடகம் முழுவதையும் படம் பிடித்தது.

இவ்வாறு படம்பிடிக்கப்பட்ட நாடகம் பல்வேறு இடங்களிலும் ஒரே நேரத்தில் போட்டுக்காண்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகம் மௌனமாகவே இருந்தது. ஏனெனில் ஒளியைப் பதிவு செய்யும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோதும் ஒளியைப் பதிவு செய்யும் முறை அப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. படமாக்கப்பட்ட நாடகம் மௌனமாக இருந்த போதும் மக்களால் விரும்பி ரசிக்கப்பட்டது. வெறும் கேளிக்கைப் பொருளாக இருந்த சலனப்படம் இப்போது ஒரு தொழில் துறையாக வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது.

நாடகத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள்

நாடகங்கள் சில அடிப்படையான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. இதேபோல் படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகங்களும் அதே அடிப்படை அம்சங்களைக் கொண்டவையாக இருந்தன.

■ நாடகம் நடைபெறும் மேடைமுழுவதையும் பார்வையாளன் பார்க்கிறான். நாடக மேடையில் உள்ள சகலதும் அவன் கண்களில் விழுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட கணத்தில் அவதானிக்க வேண்டிய பொருளை மட்டுமல்ல அவன் அவதானிக்கத் தேவையில்லாத பொருட்களையும் அவன் காண்கிறான். அதாவது அந்தக் காட்சியில் சட்டம் (Frame) மாற்றமடையாது.

■ நாடக மாந்தருக்கும் பார்வையாளனுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் மாறாது.

■ பார்வையாளன் பார்க்கும் கோணம் மாறாது.

இவற்றின் காரணமாக நாடக அரங்கின் ஒரு முலையில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு பார்வையாளனும் அரங்கின் மறு முலையில் அமர்ந்திருக்கும் பார்வையாளனும் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபவம் சற்று வேறுபடும்.

வரும்...

தமிழ் நாட்டுச் சமூக அமைப்பில் மாமியாரின் பங்கு முக்கிய இடம் பெறுவதாக அமைகின்றது. இது ஆணாதிக்க மனோபாவத்தில் இருந்தே வெளிப்படுகிறது. பெண்ணை பெண் அடக்குவது தொடர்பாகச் சுவையான விவாதத்தை சிலர் முன் வைக்கின்றார்கள். மாமியார் மருமகளை சுமையாக நினைக்கின்றார் அல்லது தாய் தன் மகனுக்குச் பெண்ணைத் தேடுகின்ற போது சீதனம் அதிகம் கேட்கின்றார். இங்கு ஆணாதிக்கம் எங்கிருக்கிறது எனும் கேள்வியைச் சிலர் கேட்கின்றனர். இங்கு ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை என

தாயின் சிறப்புப் பற்றிய பாடல்கள் பாடி நடித்துள்ளனர். ஆயினும் தாய்மையைப் போற்றுகின்ற பண்பு பிற்பட்ட காலங்களில் இருந்ததை விட முன்னைய காலத்தில் அதிகம் இருந்தது. தாய்க்குப்பின் தாரம், தாயைக் காத்த தனயன், தாய்க்குத் தலைமகன், தாய், அன்னை ஓர் ஆலயம், அன்னை, அன்னை என் தெய்வம் போன்ற படத்தலைப்புக்களே இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும்.

பெண்களைத் தியாகிகளாகச் சித்திரிக்கும் போக்கும் முன்னைய

வாதிடுகின்றனர். ஆனால் ஒரு உண்மையை யாவரும் மறந்து விடுகின்றனர். ஆணைச் சார்ந்து, ஆணை முதனிலைப்படுத்தியே ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகின்றது. மாமியார் மருமகளை அடக்குவது என்பது தன் மகனை முதனிலைப்படுத்துவதனாலேயே சாத்தியமாகிறது. அவ்வாறே அதே மாமியார் தனது மாமியாரிடமிருந்து இவ்வாறு ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருப்பார்.

இத்தகைய சூழலில் கலகக் குரலாக அல்லாமல் சீர்திருத்த நோக்கிலேயே மாமியாரும் ஒரு வீட்டு மருமகளே, மாமியார் மெச்சிய மருமகள் முதலான திரைப்படங்கள் உருவாகின.

ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாமியாரின் கொடுமைக் கெதிராக மருமகள் போர்க்கொடி உயர்த்திய திரைப்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. இருளும் ஒளியும், வாணிராணி, வந்தாளே மகராசி போன்ற திரைப்படங்களில் கதாநாயகி இரட்டை வேடம் போட்டிருப்பார். மருமகள் மாமியாரின் ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தப்பட்ட அப்பாவியாக காட்சியளிக்கின்ற போது அதே உருவம் கொண்ட மற்றையவள் மருமகளாக நடந்து மாமியாருக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்வார். இத்தகு கற்பனை ரசிகர்களை புளகாங்கிதத்தில் வைத்திருப்பதற்குப் பயன்படுமேயல்லாது, வேறெவ்வித விளைவினையும் தர வல்லமையற்றது.

மாமியாரைப் போன்றே இன்னொரு பெண் பாத்திரம் திரைப்படங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டார். தாய் எனும் பாத்திரமே அது. ரசிகர்களை உணர்ச்சிவசப்படுத்துவதற்கும் கண்ணீர் சிந்த வைப்பதற்குமான "உணர்ச்சிக் கனிவுப்" (Sentiment) பாத்திரமாக தமிழ்ச் சினிமாக்களில் வரும் தாய் அமைந்துவிடுகிறார். பின்னைய திரைப்படங்களில் (மன்னன், சாது) தாய் என்னும் பாத்திரமே முக்கியமாகப்பட்டு அப்பாத்திரத்திற்காக ஒரு பாட்டு பாடப்பட்டது. (அம்மா என்றழைக்காத...) அனைத்து நடிகர்களும் (சிவாஜிகணேசன், எம். ஜி. ஆர், கமலஹாசன், ரஜனிகாந்த்...)

கால திரைப்படங்களில் அதிகம் காணப்பட்டது. பிற்பட்ட காலத் திரைப்படங்களிலும் பார்க்க மிகைப்படுத்திய தியாகம் முன்னைய காலத்திரைப்படங்களில் காணலாம். குலவிளக்கு என்னும் திரைப்படத்தின் கதாநாயகி கண்ணம்மாவுக்கு நோயாளித் தந்தை, தாயற்ற தம்பி, தங்கைகளைப் பாதுகாக்கும் சுமை போன்றன ஏற்படுகின்றன. அவள் கடன் வாங்கித் தங்கையின் திருமணத்தை நடத்துகிறாள். தம்பி தன்னுடன் கல்லூரியில் படித்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வீட்டுக்கு அழைத்து வருகின்றான். கடன்களை அடைக்க இரவு பகலாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதும், தையல் வேலை செய்வதுமாகக் காலம் கழித்திருந்த கண்ணம்மாவுக்கு கச நோய். இந்நோயினால் ஆசிரியர் தொழில் புறியோகின்றது. கச நோயாளி கண்ணம்மாவிற்கு வீட்டில் ஒரு முலை ஒதுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக இத்திரைப்படத்தில் தியாகங்கள் அதிகம் காட்டப்படுகின்றன. அரங்கேற்றம், அவள் ஒரு தொடர்கதை போன்ற திரைப்படங்களும் இத்தகைய தியாகங்களுக்கு உதாரணங்களாகும். மற்றும் பெண்களை விதவைகளாகவும் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்தும் சித்திரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்கள் முன்னர் அதிகம் வெளியாகின. கருத்து ரீதியாக அடிமைகளாகச் சித்திரிக்கும் தன்மையும் வெகுவாகக் காணப்பட்டது. ஒப்பீட்டளவில் இக்காலப் படங்களில் பெண் உரிமை பேசுவனாகவும், வீராங்கனையாகவும் சில படங்கள் சித்திரிப்பது போன்று அக்காலத் திரைப்படங்களில் சித்திரிக்கப்படவில்லை. பெண்கள் தமக்கு என்று சொந்தக் கருத்து இல்லாதவர்களாகக் காட்டப்படுகிறார்கள். "கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்" என்ற கருத்து எவ்வித எதிர்ப்பும் இன்றித் திரைப்படங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டது. மனோகரா எனும் திரைப்படத்தில் கணவன் வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த போதும் மனைவி அவனை ஏற்றுக் கொள்வதனைக் காணலாம். இவ்வாறே பல திரைப்படங்கள் இதே கருத்தைக் கொண்டுள்ளன. கணவனைத் தெய்வமாகப் போற்றும் பண்பு காணப்படுகின்றது. இவ்வாறே திரைப்படப் பாடல்களும் இதே

தமிழ்ச் சினிமா காட்டும் பெண்

சுசீலா

புலம்

கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

"நல்வாழ்த்து நான் சொல்லுவேன் நல்ல படி வாழ்கவென்று கல்யாணக் கோயிலிலே கணவன் ஒரு தெய்வம் அம்மா போடுவது பொன் தாலி தாலி ஒரு பொன் வேலி வேலியினைத் தாண்டாதே வேதனையை வாங்காதே" யாரிடம் குறையில்கலை யாரிடம் தவறில்லை வாழ்வது ஒரு முறை வாழ்த்தட்டும் தலைமுறை வா மாப்பள்ளையைப் பிரிந்தாலும் வாசல் படி தாண்டாதே கோபங் கொண்டு உதைத்தாலும் கொண்டவனை மறக்காதே மாட்புறாவிலும் சோடிப்புறா உண்டு சோடியைப் பிரிந்த பின் வாழும் புறா இல்லைஏன் அது தான் மானம்.

(பட்டிக்காடா பட்டணமா)

இதே மாதிரிப் பல பாடல்களைக் காணலாம் தாய்மையைப் போற்றும் பண்பும் அடிமையாக்கும் பண்பும் கொண்ட தமிழ்த் திரைப் படங்கள் பெண்களின் சவால்களையும் நிறைவேற்றுவதாயும்

காட்டுகின்றது. அது சமரசப்போக்கில் வருவதனையும் அவதானிக்கலாம். மங்கம்மா சபதம், சபதம் போன்ற திரைப்படங்கள் இவற்றிற்கு உதாரணங்களாகும்.

வள்ளல் செல்வநாயகம் அவரிடம் வேலை பார்த்து வரும் வள்ளிமுத்துவின் பெண் சிவகாமியாவாள். அவள் படிப்பிற்கு செல்வநாயகம் உதவி செய்கிறார். சிவகாமியை ஆசை நாயகியாக வைத்திருக்க அவர் விரும்புகின்றார். இதனை எதிர்க்கும் வள்ளிமுத்து கொலை செய்யப்பட்ட அதே நேரம் செல்வநாயகத்தின் புகழ் அது தற்கொலை எனப் பிரகடனப்படுத்துகின்றது. தந்தையின் கடிதம் மூலம் திரும்பி வந்த சிவகாமி உண்மையைப் பூரிகிறாள். ஆனால் உண்மையை ஊரார் புரியவில்லை. இதே ஊரில் நீ என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்கிறாள் செல்வநாயகம். இதே ஊரில் உன் குற்றங்களை அம்பலப்படுத்தி உன்னைத் தலைகுனிவ வைத்தே தீருவேன் என்று சபதம் செய்கிறாள் சிவகாமி. பின் அவள் செல்வநாயகத்தின் மகனை மணந்து கொண்டு மருமகளாகி மாமானாரை பழிவாங்குகிறாள். இது சபதம் திரைப்படத்தின் கதையாகும். சமரசப் போக்கே இங்கு காணப்படுகின்றது. நம்ம வீட்டுத் தெய்வம், வாயாடி, மேயர் மினாட்சி, மிட்டாய் மம்மி, கியால் லைட் மங்கம்மா, அக்கா, திருடி, ரோஷக்காரி போன்ற திரைப்படங்களில் பெண்கள்

உயர்த்தப்படுவதையும், அவர்களின் தனித்தன்மை பேணப்படுவதையும் காண முடிகிறது.

1970க்கு முன்னைய திரைப்படங்களில் பெண்கள் உரிமை பற்றிய உரத்த குரல் அல்ல அங்கு சிறு முணு முணுப்புக் கூடக் கேட்க முடியாதிருந்தது. அவள் அப்படித்தான், மெட்டி, நண்டு, உதிரிப்பூக்கள், புதுமைப்பெண், அக்கினி சாட்சி போன்ற திரைப்படங்களில் சிறு முணு முணுப்பாவது கேட்க முடிந்தது.

1970க்கு முன்னைய திரைப்படங்களில் பாடல்கள் விரிசமாக ஒலிக்கவில்லை. பெண்களைப் போகப்பொருளாகச் சொல்லவில்லை. கண்ணியமான பாடல்களாக இருந்தன. சில பாடல்கள் விதி விலக்காக உள்ளன.

"ஆளை ஆளைப் பார்க்கிறா ஆட்டத்தைப் பார்த்திடாமல் ஆளை ஆளைப் பார்க்கிறா....."

(அலிபாவாவும் 40 திருடர்களும்)

"யாரடி நீ மோகினி கூறடி என் கண்மணி"

(உத்தம புத்திரன்)

போன்ற பாடல்கள் ஆண்களைப் பெண்கள் மயக்குவதாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. வசனங்களும் இதே கருத்தைத் தருவனவாகும்.

முன்னர் கற்புப் பற்றி அதிக படங்கள் பேசின. கற்புக்கரசி, கண்ணகி, கற்புக்கனல் போன்ற திரைப்படங்கள் இப்போதில்லாதவாறு முன்னர் எழுந்தன.

பெண்கள் அணியும் ஆடைகள் கண்ணியமானவையாக இருந்தன. ஆபாசமாக கவர்ச்சிகரமாக அக்கால நடிக்கைகள் ஆடைகள் அணியவில்லை. ஆண்களை மயக்கி சமரசம் செய்பவர்கள் கூட இறுக்கமான ஆடை அணிந்த போதும் அங்கங்கள் வெளித் தெரியும் ஆடை அணியவில்லை. காபரே, கிளப் டான்ஸ் போன்றன அக்காலத்தில் இல்லாமையும் இதற்குக் காரணமாகும். கதா நாயகிகள் அநேகமாக சேலைகள் அணிந்தவாறே தோன்றினர். பெண்களைக் கீழமைப்படுத்தும் இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் வசனங்கள் அக்காலத் திரைப்படங்களில் இடம் பெறவில்லை. ஒப்பீட்டளவில் பெண்களைக் கொசுசைப்படுத்தும் திரைப்படங்கள் அக்காலத்தில் அதிகம் எழவில்லை என்றே கூறலாம். இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது அக்காலத்திரைப்படங்கள் பெண்கள் பற்றி, அவர்தம் பிரச்சனைகள் பற்றி நுண்மையாகச் சொல்லவில்லை எனலாம். பாரதியாரின் கவிதைகள் பாரதிதாசன் கவிதைகள் பெண்கள் உரிமை பற்றிக் கூறிய அளவுக்குத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் கூற வில்லை. ஜானகிராமனின் மோகமுள், அம்மா வந்தாள், மரபசு போன்ற நாவல்களில் சித்திரிக்கப்பட்ட பெண்களின் பிரச்சனைகள் தமிழ்த்திரைப்படங்களில் சித்திரிக்கப்படவில்லை. அறிவுபூர்வமாக இலக்கியங்களில் பெண்களை அணுகியது போலத்திரைப்படங்கள் அணுகவில்லை. இதன் காரணம் என்ன? இலக்கியம் என்பது செல்வு கூடிய சாதனம் என்பதுமே பரிசோதனை செய்ய பாடும் முயலாமைக்குக் காரணமாகும். ரசிகர்களில் பெரும்பான்மையோர் பார்வையாளர்களாக மட்டும் இருந்தமையும் இவ்வாறான முயற்சிக்குத் தடையானவையாக இருந்தன. இங்கு இன்னொன்றையும் கவனிக்கலாம். இவ்வாறாக சமூகப் பிரகளைகள் கொண்ட படைப்புக்கள் அதிகமானவர்களைச் சென்றடைய திரைப்படம் முக்கியமான ஊடகமாகும்

வரும்..... ○

நாயிற் கடையாய்

83 ஜூலை இனப்படுகொலை நடந்து முடிந்து 15 வருடங்கள். தமிழ்மக்களின் மேலான படுகொலை காலத்துக்கு காலம் 58, 77, 87 என நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தாலும் 83 படுகொலைகள் உச்சமானதாகியிருந்தது. வெலிக்கடைச் சிறையில் 53 தமிழ்ப் போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர். நாடெங்கிலும் ஆயிரக் கணக்கில் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அகதிகளாக்கப்பட்டனர். இதன் சதியும் பின்னணியும் என்ன?

83 ஜூலை இனப்படுகொலைகள் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் கலவரம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. எனினும் கலவரமாக நடக்கும் அளவுக்கு எதிர்த்தாக்குதல் நடக்கவில்லை. மேலும் சம்பவம் ஜூலை 23 இல் தான் ஆரம்பமானது எனவும் கூறமுடியாது. படிப்படியாக ஆங்காங்கு பல இனப்படுகொலைகள் ஜூலைக்கு முன்னைய மாதங்களில் நடந்து கொண்டிருந்தன.

பாரிய அளவில் அரசே திட்டமிட்டு ஜூலையில் இனப்படுகொலையாக இதனை நடாத்தியது.

இதனை இனக்கலவரம் எனக் கூறமுடியாமல்க்கான காரணம் தமிழ் மக்கள் இச்சம்பவத்தின் போது தேடி தேடி வன் முறைக்குள்ளாக் கப்பட்டனர். எனினும் தமிழ் மக்கள் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்தவில்லை. சிற்சில இடங்களில் தற்பாதுகாப்புக்காக போராடினாலும் இறுதியில் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்களே நடந்தேறியுள்ளன.

இந் நிகழ்வுகள் ஜூலை 23ம் திகதி தொடங்கவில்லை. 83ம் ஆண்டு நாடு முழுவதும் பல இனப்படுகொலை சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்தன. ஜூலை முதலாம் திகதி எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த அமிர்தலிங்கம் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா அவர்களுக்கு அனுப்பிய தந்தியில் திருகோணமலையில் அப்பாவித் தமிழர்கள் தமது சொந்த பூமியிலேயே கடையார்களால் ஆயுதப்படையினரின் உதவியுடன் கொலை செய்யப்படுவதை தடுத்து நிறுத்துங்கள் இரு தரப்பிலும் நடந்த வன்செயல்கள் பற்றி விபரங்கள் முற்றாகவே தவறானவை 16 பேருக்கு மேல் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் அனைவரும் தமிழர். சுமார் 40 பேர் வெட்டுக்காயங்களுடன் துப்பாக்கி சூட்டுக் காயங்களுடன் ஆபத்தான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் 35 வயதுக்கு மேற்பட்டோர் தமிழர். 150 வீடுகள் எரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் 95வீதத்திற்கு மேற்பட்டவை தமிழர்களின் வீடுகள் என குறிப்பிட்டிருந்தார். எனவே ஏற்கனவே இப்படிப் பல படுகொலைச் சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன.

மேலும் அரசு இந் நிகழ்வுகளை ஏற்படுத்த பாரியளவு துணைபுரிந்தது. அரசைச் சேர்ந்த பலர் நீண்ட காலம் திட்டமிட்டிருந்தனர். சம்பவம் நடந்த காலப்பகுதியில் சூத்திர

தாரிகள் யார் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிய வராவிட்டாலும் பின்னர் இச்சம்பவங்கள் யாவற்றிற்கும் அரசே பின்னணியில் இருந்தது என்பது தெளிவாகியது. ராவய ஆசிரியர் விசுடர் ஐவன் குறிப்பிட்டதைப் போன்று இக்கலவரத்திற்கு பின்னணியில் ஐ.தே.கட்சியின் முக்கியஸ்தர் பலர் இருந்தனர்.

அரசுக்கு அப்போது சில நெருக்கடிகள் இருந்தன. அவை 83இல் தமிழர்கள் தொடர்ச்சியாக அனுபவித்து வந்த பல பிரச்சினைகளுக்கு பிரதான எதிர்க்கட்சியான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் தீர்வு காணும் படி அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினர் 23ம் திகதியுடன் பாராளுமன்றத்தைப் பகிஷ்கரித்தனர். 1977 தேர்தலில் மக்கள் தமக்கு வழங்கிய ஆணைப்படி, 21ம் திகதிக்கு மேல் தாம் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கமுடியாது எனக் கூறினார். 22ம் திகதி பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்கவில்லை. 21ம் திகதியே நவரத்தினம் எம்.பி அவரது உரையில் தான் இதன்பின்பு பாராளுமன்றத்திற்கு சமூகமளிக்கப்போவதில்லை என அறிவித்தார். அதே வேளை யாழ் மாவட்ட அபிவிருத்திசபைத் தலைவர் நடராசா திலர் இராஜினாமா செய்தார். அவர் ஜூலை 13ம் திகதி ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பிவைத்த கடிதத்தில் இன்று தமிழினம் இருக்கும் இக்கட்டான நிலையில் சயமரியாதையுடன் இந்த ஆசனத்தில் தொடர்ந்து இருக்க முடியாது என அறிவித்தார்.

அதே வேளை தமிழர்களின் பாதுகாப்பு நிலம், கல்வி, தொழில் முதலான பிரச்சனைகளை அரசுடன் பேசித்தீர்க்க முடியாதென நம்பிய போராளிக் குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றன. அமெரிக்காவின் மசாகுசெட்ஸ் மாநில அரசாங்கம் ஏற்கவலே தமிழீழப் பிரகடனம் செய்திருந்தது. 83 ஜூலை அதே மாநிலத்தில் ஈழத்தமிழருக்கு ஆதரவாக தீர்மானத்தை ஏசுமனதாக நிறைவேற்றியதுடன் அமெரிக்கர்களையும் அமெரிக்க நிறுவனங்களையும் இலங்கையில்

செய்துள்ள முதலீடுகள் யாவற்றையும் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று அமெரிக்க மத்திய

அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் இனவெறியர்களால் ஜூலை 25ம் திகதி 35 பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பின்னர் 27ம் திகதி 18 பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பின்னர் நடந்த சம்பவத்தை மாத்திரம் விசாரணை செய்த கொழும்பு மாஜிஸ்திரேட் நீதிபதி கீர்த்தி ஸ்ரீ விஜேவர்த்தனாவின் முன் சாட்சியமளித்த சிறைச்சாலை ஊழியர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருந்தனர். தாக்கியவர்கள் தன்னிடமிருந்து சாவியைப் பறித்தெடுத்ததாகவும், பின்னர் கம்பிகள், பொல்லுகள், வேறு ஆயுதங்கள் தரித்திருந்ததாகவும் பலரைத் தாக்கியதாகவும் அவர்கள் பலத்த சத்தம் போட்டு கத்தியதாகவும், தாக்கியவர்கள் எங்கள் சிங்களவர்கள் வெளியே கொல்லப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கோ இங்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள். என்று கூறித் தாக்கியதாகவும் கூறியிருந்தார். பின்னர் அச்சம்பவத்தில் தப்பிய தமிழக் கைதி ஒருவர் கூறும்போது பல அதிகாரிகள் நேரடியாக ஒத்துழைப்பு வழங்குவதை தான் கண்டதாகவும் கூறினார்.

அரசின் லேக்ஸவுஸ் நிறுவனம் தனது தினமின சிங்கள பத்திரிகையின் மூலம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இனக்குரோதத்தை வளர்க்க கூடிய பல செய்திகளை வெளியிட்டது

வந்தது. ஜூலை 17 தினமின பத்திரிகையில் 15ம் திகதி சாவகச்சேரி புகையிரதநிலையத்தில் இராணுவத்தினரால் கொல்லப்பட்ட இரண்டு தமிழ் இளைஞர்களான அந்தனிபாலன், அருள்தாசன் ஆகியோர் பிரபாகரனுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்கள் என்றும் பாடசாலைக் காலத்தில் இவர்கள் தேசியக் கொடியை கொளுத்தியிருந்ததாகவும் பல சிங்களவர்கள் கொல்லப்பட்டதற்கும் பல கொள்ளைச் சம்பவங்கள் நடடைபெற்றதற்கும் இவர்களே காரணம் என்றும் இவைகளின் தலைமையில் நடந்த சம்பவங்களுக்கான ஒரு நீண்ட பட்டியலையும் அப்பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருந்தது. இதே பத்திரிகையில் புலிகள் சம்பந்தப்பட்ட பல கொள்ளைச் சம்பவங்களை வெளியிட்டபோதும் அதே காலத்தில் நடடைபெற்ற பல தமிழர்கள் கொலைசெய்யப்பட்ட சம்பவங்களில் ஒன்றைக் கூட வெளியிடவில்லை.

எனவே, இப்படிப் பல காரணங்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இனவாதம் 83 ஜூலை 23ம் திகதி திருநெல்வேலியில் 13 இராணுவத்தினரின் படுகொலையைத் தொடர்ந்து இனப்படுகொலை உச்சநிலையை அடையத் தொடங்கியது. ஜூலை 23 - ஓகஸ்ட் 10 வரை 316 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும், ஜூலை23 -ஜூலை29 வரை 1321 வீடுகள் தீக்கிரையாக் கப்பட்டதாகவும் 72 கொள்ளைச்சம்பவங்கள் நடடைபெற்றதாகவும், 281 துன்புறுத்தல் சம்பவங்களும், 84 வேறு சம்பவங்களும் நடந்ததுடன் 79,000 பேர் அகதிகளானார்கள் எனவும் அரசு தெரிவித்தது.

தொடர்ந்து இவ்வாறு நாடு முழுவதும் நடந்த இச்சம்பவங்கள் அரசு கூறிய தகவல்களையும் விட அதிகமானவை என்பதை அறியமுடியும்.

பல கோயில்கள் சேதமாக்கப்பட்டன. பூசகர்கள் குத்தப்பட்டும் வெட்டப்பட்டும் தீயிட்டும் கொல்லப்பட்டார்கள். சில இடங்களில் தேர்கள் கொளுத்தப்பட்டன. பல தமிழ் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து பெண்கள் பல்விதமாகவும் இம்சைப்படுத்தப்பட்டனர். மேலும் சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது நாட்டின்

ஜனாதிபதி “ உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஒரு இனத்தின் வெளிப்பாடு” என இதனை வர்ணித்திருந்தார். ஜூலை 30ம் திகதி நாட்டு

மக்களுக்கு பிரதமமந்திரி

ஆர்.பி.நேமதாசா வானொலியில் ஆற்றிய உரையில் “ எங்கள்

அரசாங்கத்தினால் நாட்டைப் பாதுகாக்க முடியும். இன்னொரு அரசை அமைக்கவோ நாட்டைப் பிளவு படுத்தவோ இதன்பிறகு யாரும் பேசமுடியாது. அவ்வாறு செய்வோருக்கு குடியியல் உரிமை பறிக்கப்படும். அவ்வாறு செய்யும் அமைப்புக்களுக்கு தடை விதிக்கப்படும்.” என தமிழர்களின் குரலை அடக்க முயற்சித்தாரே ஒழிய சிங்கள இனவாதத்தையும் அநியாயமான படுகொலைகளையும் கண்டிக்கவில்லை. காமினி திசாநாயக்க “ பல அரசு சொத்துக்களை இராணுவத்தினரை, கட்சியினரை, பொலிசாரினை கொன்றபோது சிந்திக்க ஆரம்பித்தவர்கள் இவற்றுக்கு முடிவில்லையா? என்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயே 83 ஜூலைக்கலவரம் தொடங்கியது.” என தினமின (83 ஓகஸ்ட் 4ம் திகதி) பத்திரிகையில் தமிழ்ப்படுகொலையை நியாயப்படுத்தியிருந்தார். இதன்மூலம் அவர் அதனை தமிழ் மக்கள் மீதான பயங்கரவாத படுகொலை என்பதை மறுத்ததுடன் அதனை உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்களின் வெளிப்பாடு என்றே கூறமுற்பட்டார். அதே தினத்தில் லலித் அத்துலத்தமுதலி “ சிங்களவர் தமக்கென்று வேறு ஒரு நாடு இல்லை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நாடு பிளவுபடுவதை அனுமதிக்க முடியாது. கடைசிச் சிங்களவர் இருக்கும் வரை இதனை எதிர்ப்போம்” என்று வேகத்தை அதிகரிக்கச் செய்தாரே ஒழிய, தணிக்க முயற்சி செய்யவில்லை. அதேவேளை, மலையகத்தமிழ்மக்கள் பலர் பாதிப்புக்கு உள்ளான போது, இந்திய வெளியுறவு அமைச்சர் பி.வி.நரசிம்மராவ் “ இந்தியா இலங்கையுடன் தொடர்ந்து உறவுகளை வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறது. எனவே பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தை நாடி உடனே தீர்வு காணவேண்டும்.” எனக்கோரியபோது இலங்கையரசு “இந்தியாவின் நடவடிக்கைகள் அந்த நாட்டின் எல்லைக் குள்ளேயே இருந்தால் இலங்கை மகிழ்ச்சி அடையும்.” என தலையீட்டுக்கு பலத்த கண்டனம் தெரிவித்தது.

ஆனால், இச்சம்பவங்களுடன் தனது கட்சிக்கு எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லை எனக் காட்டவேண்டி அரசு வடக்கில் கலவரத்துக்கு காரணமாய் இருந்தவர்கள் புலிகள் என்றும் தெற்கில் கலவரத்திற்கு காரணம் இடது சாரிகள் என்றும் கூறி, நவ சமசமாஜக் கட்சி, கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஜே.வி.பி. போன்ற கட்சிகளை தடைசெய்தது. தமக்கும் தமிழ்மக்கள் மீதான படுகொலைகளுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லையென காட்ட அரசு பல வழிகளில் முயற்சி செய்தது. கட்சிகளைத் தடைசெய்தல் வெளிநாடுகளில் முரணான பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்ளல் தொடர்புச் சாதனங்கள் போன்ற வழிகளில் தமக்கும் கலவரத்துக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என காட்டமுயற்சித்தது.

எனினும், காமினி திசாநாயக்க பின்னர் ஒருமுறை வெளி நாடுகளுக்கு சென்ற நேரம் தனது கைகளைக் குலுக்கும்போது தனது கைகள் இரத்தம் படிந்த கைகள் என வெளிநாட்டார் கூறியபோது தான் கூச்சப்பட்டதாக கூறியிருந்தார்.

அத்துதான் உண்மை. அதனை மனிதநேயம் மிக்க யாராலும் மறுக்கமுடியாது.. □

83 ஜூலைத் தமிழன்

என்.எஸ். குமரன்

புலம் ஆகி உருகிறது

யூலை வருகிறபோது அவனை நினைத்துக் கொள்கிறேன். யூலை என்றால் நடுங்கித் திரிந்த ரூபகங்கள் தான் எனக்கு அதிகம். என்னார் வெய்யிலாலும், வெக்கையாலும் கருகி இருக்கும். வீசும் காற்றில் அனல் தெறிக்கும். அதற்கும் மேலாக அவன் ரூபகம் வருகின்றது. அவன் சொன்ன கதை ரூபகம் வருகின்றது. நானே அவனாகி இருந்தேன்.

* * *

இது எனக்கு நடந்தது. கொழும்பில் நான் வாழ்ந்தேன். சில விடயங்கள் மறந்திருக்கலாம். சில நிகழ்வுகள் என்னைத் தொடாமலும் போயிருக்கலாம். ஆனால், நெஞ்சைச் சுட்ட அந்தக் கொடுமைகளை ஒருபோதும் மறந்து போய்விடமுடியாது. நான் துன்பப்பட்ட ஒவ்வொரு கணமும் ஒரு சித்திரம் போல மனத்திரையில் தோன்றி மறைகிறது.

1983 யூலை.

கொடுமை மிகுந்த அந்த மாதத்திற்கு முன்னரேயே வீதியெங்கும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. யாவும் இனவாதம். அவற்றை வாசிக்க நான் அஞ்சினேன்.

யாழ்ப்பாணம்: அது எனக்கு என்ன நிறமென்று தெரியாது. ஒரு நிறம் என் மனதில் இருந்தது. வெள்ளை. அப்படித்தானோவும் தெரியாது. வவுனியா-மஞ்சள், மட்டக்களப்பு- பச்சை, மன்னார்- நீலம், திருகோணமலை-சிவப்பு இப்படித்தான் நான் ஊகித்தேன். நான் கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்தேன். கொழும்பின் நிறம் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். நிறமேயில்லை. பிறகு சாம்பல் நிறமாயிருந்தது. நான் ஓடுகிறபோது, ஒளிக்கின்றபோது அதனைக் கண்டேன். சாம்பல் நிறமாயிருந்தது கொழும்பு.

நான் ஓடிய கதை, ஒளித்த கதை அதைத்தான் நான் உட்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

1983 யூலை 23 இற்கு இரண்டு நாட்களின் பின்னர் (அந்த நாளை மிகுந்த சிரமப்பட்டு நான் நினைவு கூர்கிறேன்) நானும் ஆசீக்கும், சாகிரும் பொதுசன நூலகம் செல்கிறோம்.

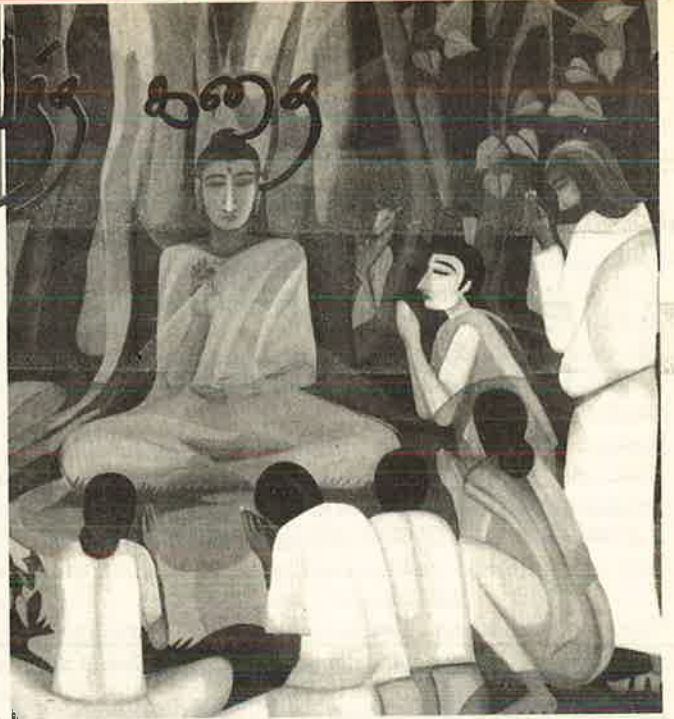
அன்றுதான் அனர்த்தம் தொடங்கியிருந்தது. அது எனக்குத் தெரியாது.

நகர மண்டபத்திற்கு அருகில் ஒரு சைவக்கடை தாக்கப்படுகிறது. எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் உருளுகின்றன. "இது தமிழனுடைய அலுவா சாப்பிடுங்கள்" என்று ஒருவன் எனது கையினுள் அலுவாத்துண்டை திணிக்கிறான். என் கைகள் நடுங்குகின்றன. ஆசிக் சிங்களத்தில் முணுமுணுக்கிறான். "வாங்கிச் சாப்பிடு"

கடை எரிக்கப்படுகிறது. சுவாலை விட்டு எரியவில்லை. அமுங்கி அமுங்கி எரிகிறது.

தீயணைப்புப் படை வாகனம் வருகிறது. அதிலுள்ளவர்கள் "ஜெயவேவா" கோஷமிட்டு மிகுதியையும் எரிக்கச் சொல்லி உற்சாகக் குரல் எழுப்பியவாறு போகிறார்கள். நாகரிகமாக உடுத்தியிருந்த ஒரு சிங்களப் பெண்மணி "தமிழர்களுக்கு இதுவேணும்" என்றாள்.

பஸ் கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. மிகுந்த சனத்துடன் ஒரு பஸ் வந்த போது அதில் சிரமப்பட்டு மூவரும் ஏறினோம். கிராண் பாளில் எனது வீடு. நான் போயே ஆகவேண்டும்.

வீட்டுக்காரர்கள் இங்கு நடக்கிற நிலைமைகளை அறியத் தொடங்கியிருப்பார்கள், பதட்டப்படுவார்கள்.

பஸ் மருதானையில் நின்றது. சனங்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிந்தார்கள்.

இறங்கிப் புறக்கோட்டைப் பக்கமாக நடக்கத் தொடங்கினோம். நடந்து செல்லும் போது "தமிழனோ தமிழனோ" என்று விசாரித்தார்கள். பஸ்ஸிற்குள்ளும் அப்படி விசாரித்திருந்தார்கள். நான் அடையாள அட்டையை சப்பாத்தின் மேலணிக்குள் செருகிவிட்டேன். நான் சிங்களத்தில் கதைத்தேன். அது அச்சொட்டாக சிங்களவர்களின் சிங்களமாக இருந்தது.

மருதானைக்கும் புறக்கோட்டைக்கும் இடையில் ஒருவர் கால் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் துடிதுடித்துக் கொண்டு கிடந்தார். தமிழ் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. மனிதம் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. எனது வாழ்நாளில் ஒரு முறையும் இப்படி ஒரு காட்சியை நான் கண்டதில்லை. இரத்தம் வீதியில் ஊறிக்கிடந்தது. ஒரு புறத்தில் பாணியாகத்திரண்டு கிடந்தது. இரத்தம் இந்த நிறமா? அந்தச் சூழலில் நான் என்ன செய்வது? அவரை அப்படியே விட்டு விட்டுப் போவதா? ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போகமுடியாதா? கடவுளே.

எனக்கு அழுகை வருமாப் போல இருந்தது. அவரை அப்படியே விட்டிட்டுப் போவதா?

விட்டிட்டுப் போனேன். வாழ்நாள் பூரா இந்தக் காட்சி மறையாது. உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சீவனை நான் நடுத்தெருவில் அல்லாட விட்டுப் போகிறேன்.

வீதியெங்கும் பேய்கள் ஓடித்திரிந்தன. விமானப்படை அதிகாரி ஒருவர் வந்து "சடுவேன் சடுவேன்" என்றார். கடவில்லை.

நாங்கள் நடந்து கொண்டோம். புறக்கோட்டைச் சந்தியில் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த வாலிபன் ஒருவன் இறக்கப்பட்டான். மீன் வெட்டுகின்ற பெரிய வாளால் அவன் நெற்றிப் பிளக்கப்பட்டது. அவன் துடிதுடித்து நிலத்தில் வீழ்ந்தான். வீழ்ந்தும் துடிதுடித்தான். அவ்விடத்தால் வந்த மினிவான் மறிக்கப்பட்டு, துடிதுடித்து வீழ்ந்து கிடப்பவன் மேலால் மினிவானை ஓட்டச் சொன்னான் ஒரு காதையன். சாரதி மறுத்த போது வாளை

உடைத்து விடப்போவதாக மிரட்டினான். சாரதி மினிவானை எடுத்து வெட்டு வாங்கி வீழ்ந்து கிடப்பவனிற்கு மேலால் மினிவானைச் செலுத்தினான். சடக்கென ஏதோ முறிகிற சத்தம். அவன் துடிப்பு அடங்கியது. தமிழ் துடித்துக்கிடந்தது. மனிதமும் துடித்துக் கிடந்தது.

“ஐயோ” என்று குமுறவேண்டும் போல் எனக்கு இருந்தது. எனக்கு என்ன உணர்வு வந்தது என்று எனக்கே தெரியவில்லை. கலவையான உணர்வு. ஆத்திரம், ஆவேசம் பயம், கலக்கம் எல்லாம் கலந்த உணர்வு.

புறக்கோட்டையில் பஸ் எடுத்து ஆமர் வீதிக்குச் சென்றோம். ஒரு பிக்கு, ஓட்டோ நிறைந்து. பொருட்கள் வெளியே தெரியுமாறு கொண்டு சென்றார். ரீ.வி, டெக் எல்லாம் அதற்குள் இருக்கக்கண்டேன். தமிழ் களவு போய்க்கொண்டிருந்தது. மனிதம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஆமர் வீதியில் இருந்து நடந்து கிராண்பாளிற்குச் சென்றோம். வழியில் வீடுகள் பல உடைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. பலர் தூக்க இயலாமல் நிறையப் பொருட்களைத் தூக்கிக் சென்றார்கள்.

நான் வீடு அடைந்தேன். முஸ்லீம் நண்பர்கள் பிரிந்து விட்டனர். வீட்டில் அம்மா நின்றார். சிறிது நேரத்தில் அப்பா அக்கா வந்தனர்.

அயலில் உள்ள சிங்கள மக்களும், முஸ்லீம் மக்களும் ஒருநாள் காப்பாற்றினார்கள்.

அருகில் ஒரு தமிழ் வீடு உடைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. உடைபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் வானொலிச் சிங்களச் சேவையில்,

**எங்கள் நாடு இந்த நாடு
சிங்கள மக்களின் சொந்த நாடு
மகாவலி கங்கை பாப்கிறது
மலை வளங்கள் நிறைகிறது.**

என்றொரு பாடல் கேட்டது.

பாடலை நிறுத்தி அரசாங்கம் ஊரடங்குச் சட்டம் என்றது. ஊரடங்குச் சட்டநேரத்தில் பொலிசும், இராணுவமும் காவல் நின்றது. காவல் நின்ற நேரத்தில் வீடுகள் உடைக்கப்பட்டன. கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன.

எம்மைப் பாதுகாத்தவர்கள் பயந்தார்கள். மற்றவர்கள் பயமுறுத்தினார்கள். ஒரு சிங்களக் குடும்பத்தின் உதவியுடன் முஸ்லீம் நண்பரின் வீடு வந்தோம். வந்த சிறிது நேரத்திலேயே பொலிஸ் வந்தது. “புலிகள் வந்திருக்கிறார்கள்” என எம்மைப் பார்த்துச் சொன்னது. எம்மை விசாரிக்க வேண்டும், பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வரச் சொன்னது. முஸ்லீம் நண்பரின் உதவியுடன் மாளிகாவத்தை பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்றோம். நாம் வானில் இருக்க அப்பா உள்ளே சென்றார். அப்பா சட்டம் தெரிந்தவர். சட்டத்தரணி.

அப்பா உள்ளே போன சிறிது நேரத்தில் பலத்த குரலும், அடி விழுகிற சத்தமும் கேட்டன. அப்பா வாயிலிருந்து இரத்தம் ஒழுக, ஒரு பல்லில்லாமல் வந்தார். பதறிப்போனோம். அக்கா அழத்தொடங்கினார். அம்மா நெஞ்சில் கையை வைத்து ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

அங்கிருந்த ஒரு வயது போன பெண்மணியிடம் அப்பா “நான் லங்கா சமசமஜுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். உங்களுக்குத் தெரியும் தானே?” என்று கேட்டார். “நீ எதுவாக இருந்தாலும் இப்பொழுது தமிழன்” என்றார் அப்பெண்மணி.

முஸ்லீம் நண்பரும் பயந்தார். ஆகவே அந்த வீட்டையும் விட்டு வெளிக்கிட வேண்டியதாயிற்று. எம்மிடம் ஒரு சூட்கேஸ் மட்டும் இருந்தது. கொஞ்சம் பெறுமதியான பொருட்கள் அதனுள். நாங்கள் ஒரு சேரிப்பக்கமாக நடந்தோம். நடப்பதற்கு அது ஒன்றே பாதையாக இருந்தது. வேறுவழி தெரியவில்லை. விதி விட்டவழி எம் வாழ்வு என்று நடந்தோம். இதற்கு மிஞ்சி இனி என்ன செய்வது? நடப்பது நடக்கட்டும்.

ஆபத்து எங்களைத் துரத்தியது. ஓடினோம். ஓடி ஒரு முஸ்லீம் வீட்டினுள் தஞ்சம் புகுந்தோம். அவர்கள் வீட்டின் பின் புறத்தைக் காட்டினீட்டார்கள். பின் புறத்தில் ஆழமான கழிவு வாய்க்கால் இருந்தது. கழிவு வாய்காலினுள் நாம் குனிந்தபடி நின்றோம். அப்போது தப்பினோம்.

முஸ்லீம் நண்பர்கள் எங்களை சனசமூக நிலையம் ஒன்றில் சேர்த்தார்கள். சனசமூக நிலையத்திலிருந்து கொட்டாஞ்சேனை சென். பெனடிக்ட் கல்லூரி அகதி முகாமுக்குச் சென்று, அங்கிருந்து பிறகு கொட்டாஞ்சேனை மத்திய கல்லூரி அகதி முகாமுக்குச் சென்றோம்.

இருந்த அகதி முகாமுக்குள் புலி இருக்கின்றது என்று கூறி விசாரணைக்கென அழைத்துச் சென்றவர்கள் பிறகு வரவில்லை. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே

கொழும்புக்குள் புலிகள் வந்துவிட்டார்கள் என்று சிங்கள மக்கள் அச்சம் அடைந்து ஓடிய போது எமது முகாமிலிருந்து ஐந்து பேர் காணாமல் போய்விட்டார்கள். நான் அகதி முகாமில் இருந்து சில பொருட்கள் வாங்குவதற்காக வெளியே சென்றபோது வீதியில் நின்றிருந்த இராணுவம் என்னைக் கூப்பிட்டு “நீ தமிழனா?” என்றது. நான் மூம் என தலை அசைத்தேன். சடாரென முகத்தில் குத்து விழுந்தது. சட்டென கொழும்பு இருண்டு போயிற்று. கறுப்பாய்ப் போயிற்று. சாம்பல் கலந்த கறுப்பாய் ஆனது.

கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு ஒரு சரக்குக் கப்பல் வந்தது. நாங்கள் அதில் ஏற்றி அடைக்கப்பட்டோம். கொழும்புக்கு கை காட்ட மனமில்லாதிருந்தது. கை அசைத்து விடை கொடுக்க சில மனிதர்களைத்தவிர வேறு எதுதான் இருந்தது? கறுத்தப் போன கடலில் கப்பல் ஊர்ந்தது.

ஒரு நாள் கழித்து திருகோணமலையைக் கடந்தது. திருகோண மலையைக் கண்டவுடன் கைகூப்பித் தொழுது உடம்பு புல்லரிக்க “எங்கன்ற நாடு” என்று கத்தினோம். அழுதோம். காற்றும் புதிதாக வீசியது. ஆழ்கடலிலும் வெள்ளைப் புறவைகள் தாழ்ப்புறந்தன.

மறுநாள் கழித்து காங்கேசந்துறை துறைமுகத்தில் கப்பல் தரித்தது. இறங்கினோம். நிலத்தில் கால் பரந்தது.

அன்று தான் எனக்கு முதன்முறையாக யாழ்ப்பாணம் என்ன நிறம் என்று தெரிந்தது.

* * *

இந்தக் கதையை எனக்குச் சொன்னவன் சி.செ. அவனுக்கு நான் சொல்ல ஒரு வசனம் இருக்கிறது.

“அப்போது தஞ்சம் கோர யாழ்ப்பாணமாவது இருந்தது.”

திரு. அனாசுபு.

யுலையில் நிகழ்கின்ற அனர்த்தங்களில் இன்னொரு அனர்த்தம் இது.

நவாலி. இலங்கைத் தமிழை ஊரறியச் செய்த சோமசுந்தரப் புலவர் பிறந்து வளர்ந்த ஊர். சோமசுந்தரப் புலவர் என்றால் யார் என்று கேட்பார்கள். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் என்றால் அட, அவரா, அந்தத் தங்கத் தாத்தாவா, என்று வியப்பார்கள். சோமசுந்தரப் புலவரால் நவாலி பெருமை பெற்றது. அவரால் நவாலியை உலகத் தமிழருக்குத் தெரிய வந்தது. ஒருவரால் அவர் செய்த கொடுஞ்செயலால், கொடூரக் கொலை வெறியினால், நவாலியை உலகம் முழுமைக்குமே தெரியவந்தது. இக் கொடுஞ் செயல் கேட்டு, கண்டு அறிந்து மனிதர் எனத்தமை உணர்ந்தவர்கள் அனைவருமே இரத்தக் கண்ணீர் வடித்தார்கள்.

இப்படியும் கொடுமை செய்யமுடியுமா? என்று உலகின் மனச்சாட்சி ஓங்கிக் கேட்டது. 1995 ஆம் ஆண்டு யுலை மாதம் 9ம் திகதி

நவாலி அமைதியான அழகான கிராமம். ஒரு புறம் வயல். மறுபுறம் கல்லுண்டாய் வெளி. பனங்கூடல். பிரதான வீதியிலிருந்து உள்ளோடி, ஒடுங்கிப் போயிருக்கின்ற சிறிய கிராமம். வீதியின் அருகே புனித பேதுருவானவர் ஆலயம். பாடசாலையுடன் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. வீதியின் ஓரம் பெரிய வாகை மரங்கள், வேப்பம் மரங்கள் பிறகு புளிய மரங்கள் நிழலாற்றி நிற்கின்றன. வீதியின் மறுபக்கம் முருகன் கோயில்.

அன்றைய தினம் இராணுவம் முன்னேறி வருகின்றது. வட்டுக்கோட்டை, சுழிபுரம் போன்ற அயல் கிராமங்களில் மக்கள் கையில் அகப்பட்ட மூட்டை முடிச்சுக்களுடன் அடைக்கலம் தேடி நவாலிக்கு வந்தார்கள்.

சிங்கள அரசின் அறிவிப்பை நம்பி ஆலய வளவிலுள் புகுந்தார்கள்.

புனித பேதுருவானவர் புன்னகை சிந்தி அடைக்கலம் கொடுத்தார். ஓடிவந்தவர்க்கு, அகதியாக அல்லல்பட்டு வந்தவர்களுக்கு ஒருவாய் உதவ ஊரிலுள்ள இளைஞர்கள் காலைத்தேநீர் கூட மறந்து, ஓடியாடி உதவி புரிந்தனர். நடக்க இயலாத முதியவர்களைச் சையிக்கினில் ஏற்றி வந்து இறக்கினர்.

இவர்களில் தம் உறவினர்கள், நண்பர்களும் இருப்பார்களோ, தெரிந்த முகங்களும் தென்படுகின்றதோ என்ற வினயத்துடன் ஊர்மக்களும் கூடி நின்றார்கள். தேர்த்திருவிழா போன்று நிறைந்த சனம் புனித பேதுருவானவர் ஆலயத்தில் நின்றது.

வந்தவர்கள் முகங்களில் கலக்கமும் கவலையும் தென்பட்டன. களைத்துப்போய் இருந்தார்கள். சூரியன் கூட சுட்டெரித்துக் கொண்டிருந்தான். வெயிலையும், வெக்கையையும், வாகைமரங்களும் வேப்பமரங்களும் மறைக்க முயன்றன.

நம் மரபொன்றை மறந்து போவாரோ நவாலிமக்கள். தூரத்தில் இருந்தவர்களை, துயரத்தில் வந்தவர்களை, உபசரிக்க உணவளிக்க பஞ்சப்படவில்லை நவாலி மக்கள். ஆலயமுன்றலில் கிடாரம் வைத்து அரிசி வெந்தது. பருப்பும் வெந்தது. கிராமமே வேகப்போவதை அறியாமல் வெயிலும் எரிந்தது. விரகும் எரிந்தது.

அந்த நாள் அனர்த்த நாள். இந்த நேரத்தில் இடி விழுந்தது போல் இனத்தெரியாத இரைச்சலோடு புகாரா விமானம் வந்தது. வானில் புகார் நிறையப் பேரொலி எழுப்பி குண்டுகளைப் பொழிந்தது. வெயிலையும், வெக்கையையும் மறித்த வாகையும், வேம்பும் கொடிய அரசின் கொடுமைக் கரங்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது மெளனமாய் நின்றது.

குண்டு போட்டிடான், குண்டு போட்டிடான் என்ற குளறல் ஒலி எங்கும் ஒலித்தது. கொடுமை நடந்தது. நவாலி கோரமானது. கொடூரம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அதற்கு மேலும் வேறொரு சொல் இல்லையா? அத்தனை மகா கொடூரம்.

உடலுறுப்பெல்லாம் உருத்தெரியாமல் கிடந்தன. முண்டங்களும், சதைப் பிண்டங்களும் சிதறிக்கிடந்தன. மரக்கிளைகளிலும், தசைகள் தொங்கின. நெல்லு விதைத்தது போல் நெரிசலாகப் பிணக்குவியல்கள். சொல்லும்தரமன்று இந்தச் சோகம். தெறித்துச் சிதறிய சதையும், இரத்தமும் தெருவெல்லாம் சேறாக ஓடியது. பெற்ற வயிறு பற்றி எரிந்தது.

யார்தான் இறக்கவில்லை. இனம் பிரிக்கவில்லை இந்த இனவாத அரசு. பச்சைப் பாலகர், பழங்கிழவர், இளந்தாரி, இளங்கன்னி, பெண்குள், பெரியவர்கள், சிறுவர்கள், சிறுமிகள் என்று எத்தனை உயிர்கள். அத்தனையும் அங்கு அழிந்து கிடந்தன.

இரு நூறுக்கும் மேற்பட்டோர் அங்கு இறந்து கிடந்தனர். நூறுக்கும் மேற்பட்டோர் அங்கம் இழந்திருந்தனர்.

ஐயோ, எங்கும் அழுகுரல். அவல ஓலம். ஆற்றாமை அவலம்.

சிதறிக் கிடக்கிற பாலகளைத் தூக்கி வைத்து அழுகிற தாய். உலுப்பி உலுப்பியும் எழும்பாமல் நிரந்தரமாய் உறங்கிப் போய்விட்ட அம்மாவைப் பார்த்து அழுது நிற்கிற குழந்தை. அழுதுஅற்றியபடி சிதறிக் கிடக்கின்ற தன் பிள்ளைகளின் அவயவங்களைப் பொறுக்குகின்ற தந்தை. இளம் மனைவியைக் கையில் ஏந்திக் கத்திக் குழறுகின்ற கணவன். சைக்கிளில் மல்லாந்து

கிடக்கின்ற கிழவன். உடல் கருகி இளைஞனா இவன் என்று தெரியாத இளைஞன். வயிற்றிலுள் பிள்ளை வைத்திருந்த பெண், வயிறு பிளந்து குருமாய்க் கிடக்க இருக்கிற கோலம்.

எத்தனை எத்தனை கொடுஞ் செயல்களைத் தாங்கி நிற்கின்றது இந்தப் பூமி.

ஊரில் வேள்வி நடக்கும். கவுணாவத்தை வைரவர் கோயில், உரும்பிராய் காட்டு வைரவர் கோயில், இங்கெல்லாம், ஆயிரக்கணக்கில் ஆடுகள் கொல்லப்படும். திமிர்த்து நிற்கிற கிடாய்கள். காதுகளை ஒருவர் பிடித்து நிற்க கழுத்தாங்குத்தியில் ஒருவர் வெட்டுவார். ஆடு துடிதுடிக்கும். அடங்கும். இரத்தம் வெள்ளமாய் அந்த இடத்தில் தேங்கி நிற்கும்.

வேள்வி ஆடுவது அடாத செயல் என்று நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அப்போது பாடினார். அவர் வாழ்ந்த ஊரில் ஆடுகொல்லப்பட்டதிலும் கோரமாக மனித உயிர்கள் வேள்வி ஆடப்பட்டன.

இந்த அரக்கத்தனம், இந்த அசுரத்தனம் எப்பொழுது நீங்கும்? விடுதலை என்றொரு பேரொளி எழுந்து அத்தனை உயிர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தாதா? ■

வாகீசன் ரூபி

அந்த நாள்

அனர்த்த நாள்

இது முறையோ?

சாதாரண ஒரு மனிதனின் நாணயம் எண்ணம், சொல், செயல் என்ற மூன்றுக்கும் முரண்படாமல் நடப்பது. அதாவது, மூன்று நிலைகளிலும் ஓர் இயைவு காணப்படும். இப்படியான ஓர் குறிக் கோளின் படி நடப்பதென்பது மிகக் கடினம். ஆனால் இந்த எல்லையை குறிக் கோளை நோக்கிப்பயணம் செய்யமுயல்வது, முயன்று ஓரளவு வெல்வது மனிதமேம்பாட்டுக்கு வழிகோலும்.

அது போலவே ஒரு மொழியின் தன்மைக்கும் இரண்டுவிடயங்கள் தேவை. எண்ணமும் சொல்லும் இணைய வேண்டும். எண்ணமும் சொல்லும் இணைந்தால் சொல்லும் கருத்தும் இணையும். இவை இரண்டும் இணைவது ஒரு மொழிக்கு அடிப்படைத் தேவை.

நாம் தமிழ் மொழியைக் கையாளும் போது பொருளுக்கும் கருத்துக்கும் பொருத்தமான சொற்களை உபயோகிப்பதை நமது பழக்கத்திலிருந்து விலக்கி வருகின்றோம். அதிலும் புலம் பெயர்ந்து மேலை நாடுகளில் புகுந்தபின் இது சற்று அதிகமாக நகைப்புக்குரிய மிகைப்படுத்துதல் மொழியின் வெளிப்பாட்டின் இலக்கணமாகவே நிலைபெற்றுவிட்டது போலத்தோன்றுகின்றது.

சில் உதாரணங்கள்:

அண்மையில் ஒரு வெள்ளிவிழா மலரைப்பார்க்க நேரிட்டது. அதில் எழுதப்பட்ட ஒரு கவிதையின் கீழ் வைத்தியக்கலாநிதி இன்னார் எனக்குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவர் ஆயுள்வேதக்கல்லூரியில் படித்து வெளியேறியவர். இலங்கையில் மருத்துவத்துறைக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் தரப்படுத்தலையும் தாண்டி அங்கு சென்று படித்து வெளியேறுவது என்பது எத்தகைய கடினம் என எழுதி தெரிய வேண்டியதில்லை.

இன்னோர் நிகழ்வு. ஒரு புத்தக வெளியீட்டில் நண்பரின் தகுதிக்கேற்ப தன்னுடைய தகுதியையும் உயர்த்த ஒரு பட்டதாரி அல்லாதவர் துண்டுப்பிரசுரத்தில் பட்டதாரி. என குறித்துக் கொண்டார். பின்னர் தவறுதலாக நடந்ததென மன்னிப்புக்கோரினார். இவையெல்லாவற்றையும் விட தற்போது புலம் பெயர் நாட்டில் நடைபெறும் அரங்கேற்ற மேடைகள் இவற்றிற்கு நல்ல உதாரணங்கள். வயதில், அனுபவத்தில் மிக்ககுறைந்த நடன

ஆசிரியை வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழக்கிடத்தே பெரும்பாக்கியம் என்றார். அதுமட்டுமன்று சட்ட விரோதமாக கனடா நாட்டுக்குச் சென்ற ஒருவர் அங்கிருந்து ஒரு பத்திரிகைக்கு கதை ஒன்றை எழுதினார் அக்கதையை பிரசுரித்த பத்திரிகை மேற்படிப்புக்காக கனடாவுக்கு தம்மால் அனுப்பப்பட்டவரே இவர் என அவரைப்பற்றி பெட்டிச்செய்தி போட்டிருந்தது.

இப்படி கருத்துக்கும் பொருளுக்கும் தொடர்பில்லாது வெறும் சொல்லாடல் சரியா? தப்பா?

தமிழ்நாட்டில் சினிமா அரசியலை ஆட்கொண்ட பின் இத்தகைய ஒரு நிலை இருப்பதைக் காணலாம். உண்மைக்குப்பிறம்பான

தனிமனிதவழிபாடுகள் காரணமாக அடிப்படை அறிவைக் கூசச் செய்யும் மழுங்கச் செய்யும் புகழுரைகள் பரவலாக உள்ளன. முகவரியில்லாத அரசியல்வாதிகள் கள்ள நோட்டுக்களால் பதவிக்கு வந்தால் "தமிழ் இனத்தின் வரலாற்று நாயகன்" எனவும், சினிமா நட்சத்திரங்கள் தெய்வங்கள் என கோயில் கட்டி பிதற்றுவதும் சாதாரண சம்பவங்களாகும். பிஞ்சில் பழுத்த ஒரு கவிஞனின் கவிதையை "தமிழ்தாய்க்கு சூட்டிய பொன்மலர்" எனப்புகழ்வதும் தமிழ்நாட்டில் காணக் கிடப்பன.

அண்மையில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பேசுவதற்கு ஒருவரைப்பற்றி எழுதித்தரும்படி ஒரு அன்பர் கேட்டார். அவரைப்பற்றி எனக்கு முன்பின் தெரியாதே எப்படி எழுதுவது என்றேன் அதற்கு அவர் தமிழில் எப்படி எல்லாம் உயர்வாக எழுதமுடியுமோ அப்படிப்புகழ்ந்து எழுதுங்கள். எல்லா மேடைகளும் அப்படித்தானே கருத்துக்கும் சொல்லுக்கும் என்ன உறவு வேண்டிக்கிடக்கிறது. தமிழ் இலக்கணத்தில் உயர்வு நவீரசியணி (ஒரு பொருளின் இயல்பை உணர்ந்து கூறும்போது வியப்பு உண்டாகும்படி உயர்த்திக்கூறுவது உயர்வு நவீரசியணி) என்ற ஒன்று இருக்கிறது பின் என்ன தயக்கம். அவரை உற்சாகப்படுத்த தானே இவை. வடிவாக எப்படி புகழமுடியுமோ அப்படி எழுதித்தாருங்கள் என்றார்.

கருத்துக்கும் பொருளுக்கும் உறவில்லாத சொல்லாடல் ஏற்பட்டு கருத்துத்திண்மை இல்லாமல் உண்மை அடங்கி வெறும் சொற்கள் தமிழில் உலா வருகின்றது. இது முறையோ, இது தகுமோ?

திருமதி ஆன் பிரான்சிஸ், யூலிச்

கலாவின் கவிதை

இந்தக் கட்டில்ல்

தலையணைக்துள் முகம் புதைத்து

உடல் சிதறிக் கிடக்கிறேன் நான்.

நம்பிக்கை வைப்பதற்கு

ஒருதுளி வ்சம் கூட இல்லாமல்.

போதும்.

கடைசிபாக இருக்கும்

என் உயர் முச்சையாவது

என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள்.

நீர்க் குமிழிகள் உடையும்

நேரத்தில் உடைந்து வீழ்ந்து

ரத்தக் கட்டிகளாய் சிதறுண்டு கிடக்கும்

என் ஆன்மாவைப் பாருங்கள்.

பேய்கள் கிழத்தெறிந்து

ரணங்களோடு மட்டுமே கிடக்கும்

என் உடலைப் பாருங்கள்.

எப்போது நீங்கள் எல்லோரும் பேசுகளானீர்கள்.

என் இருபிட்டத்தைக் குதறி

என் சொந்தங்களின் மண்டை ஓடுகளில்

மாலை அணிந்திருக்கும் அந்தச் சிப்பாயும்.

எஞ்சியிருந்த என் ஆன்மாவை

விலாவெண்புகளை உடைத்து

இரண்டு கைகளாலும் பீடுங்கி

இரத்தம் கொட்டக் கொட்ட தின்று

பல இடுக்குகளின் வழியே

வழிந்தோடும் குருதியுடன் கொடுமாய் சிங்கும்

அவனிடம் இருந்தும்

என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

இப்போதைக்கு நம்பிக்கை வைப்பதற்கு

என் அருகில் சிறு தாம்பி கூட இல்லைத்தான்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் விளிம்பில் நிற்கிறது உலகம். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று பாடிய கணியன் பூங்குன்றனார் காலத்திலிருந்து வெகு தூரம் வந்து விட்டது உலகு.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் கணக்கெடுப்பு நடக்கிறது. பல்வேறு கோணங்களில் பொருளாதார அரசியல் கலைத்துறை முன்னேற்றமென பல்வேறு கோணங்களில் இருபதாம் நூற்றாண்டை மற்றைய நூற்றாண்டுகளில் இருந்து பிரித்து இனம் காண வைப்பது நமது அறிவியல் தொழில் தறை முன்னேற்றம் தான்.

கணியன் பூங்குன்றனார் ஒரு பத்து ஊர் பார்த்திருப்பாராவெனத் தெரியவில்லை. எத்தனை நாடுகளைக் கண்டிருப்பார் என்றும் தெரியவில்லை. ஆனாலும் வார்த்தைகள் உருவங்கள் எனும் சூட்சுமம் அறிந்து பொதுவாகச் சொல்லிப் போய்விட்டார். அது இன்றும் பொருந்துகின்றது. எப்படியெனில், இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின் நாடு தாண்டும் தவளைப்பரம்பரை ஒன்று உருவாகியுள்ளது. பொதுவான

பொருளாதார முன்னேற்றமும், வெகு விரைவு பிரயாண ஊர்திகளும் இதைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன. நீராவி இரெயில் வந்த போது மதுரையும் சென்னையும் ஒரு இரவுப் பயணமாகிப் போனது. வானூர்தி வந்த பின்பு லண்டனும் டெல்லியும் சிலமணிநேரத்தூரமாகிப்போனது. இருபதாம்நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில் நடந்த இத் தொழிற்புரட்சி வெளியை வெகுவாகக் குறைத்து விட்டது. தத்தித் தாவும் தவளைப் பரம்பரை “ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று சங்க முழக்கம் இடுகின்றது.

வெளி குறையும் போது காலமும் குறையத்தான் செய்கிறது. எனினும் தொலைபேசி வந்த போது, வெளி, காலம் இரண்டுமே குறைந்து போய் போசுவர் அருகில் நிற்கும் உணர்வைக் கொடுத்தது. பின் ரேடியோ வந்தது. லண்டனில் நடக்கும் கலை நிகழ்ச்சியை சென்னையில் நிகழும் கணங்களில் கேட்க முடிந்தது. தொலைக்காட்சி வந்தது. கேட்பது மட்டுமல்லாமல், உடனுக்குடன் பார்க்கவும் முடிந்தது.

தொலைவையும் காலத்தையும் தொலைத்து நின்று கூத்தாடுவது போல், வெளி கிரகத்து ஆராய்ச்சியை பூலோகத்தில் இருந்து செய்ய முடிந்திருக்கிறது. ஆட்டுவிப்பவன் அமெரிக்காவில். ஆடும் ஊர்தி செவ்வாய் கிரகத்தில். எத்தனை கோடி மைல்கள் இடையில்? நம்ம பாட்டியிடம் இதைச் சொன்னால் நம்ம மாட்டாள். ஏதோ, மகாபாரதக் கதையில் வரும் மாயா பஜார் போல் காரியங்கள் நடக்கின்றன! வானில் கூடும் மேகங்கள் போடும் புயல் ஆலோசனைகளை விண் கலங்கள் கொண்டு வேவு பார்க்க முடிகிறது. உயிரிழப்பு தவிர்க்கப் படுகிறது. இதேபோல் வானில் தவழும் தொலை நோக்கி கொண்டு காலத்தின் ஆரம்பத்திற்கு போய்ப்பார்க்க முடிகிறது. காலமும், வெளியும் தோன்றிய பொழுதுகளை ஏறக்குறைய நோக்க முடிகிறது ஹப்பில் தொலை நோக்கி முலம். ஊழி தோன்றும் தன்னுள்ளே படைத்து, காத்து, கெடுத்து என்று நம்மாழ்வார் சொல்லும் தெய்வ காரியங்களை இத்தொலை நோக்கி கொண்டு தற்போது பார்க்க முடிகிறது. பிரபஞ்சத்தில் தோன்றும் அண்டங்களையும், வெடித்துச் சிதறும் மண்டலங்களையும் பதிவு செய்கிறது இத் தொலை நோக்கி. இவை

பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு படங்களாக வந்து சேர்கின்றன இந்நூற்றாண்டில்!

இத்தனை ஆச்சர்யங்கள் போதாது என்று உலகைக் கணனிக்குள் கொண்டு வந்து விட்டது தொழிற்திறன். தனி நபர் கணனிகள், வலைகள் கொண்டு பின்னப்பட்ட வைய விரிவு வலைகள் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டன. இவ்வைய வலைகளில் தகவல்களை ஓரிடத்திலிருந்து ஓரிடத்திற்கு மாற்றுவது என்பது சிறு பிள்ளை விளையாட்டுப் போல் ஆகிவிட்டது இப்போது. இத்தகவல் எழுத்தாக, ஒலியாக, ஒளியாக இருக்கலாம். இத்தகவல் புரட்சியால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தேர்தல் அறிவிப்புக்கள் இந்தியருக்கு மட்டுமல்ல, உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் நொடிக்கு நொடி அனுப்பப்பட்டு கண்காணிக்கப்பட்டது. இப்படியான சூட்சும வெளியான கணனி வெளியை “நிழல் வெளி” என்றும், “சூக்கும வெளி” என்றும் கூறுகிறார்கள்.

இவ் வெளியில் மக்கள் சேரும்போது நிழல் வெளிக் கிராமங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. உதாரணமாக கணனியில் தமிழில் எழுத முடியும் போது தமிழை வாசிக்கக்கூடிய தமிழர்கள் சேரத்

தலைப்பட்டனர். திண்ணைப் பேச்சு கணனிக்கு மாறும் போது ஊர் விசாரணைகள், பட்டி மண்டபங்கள், கலை விழாக்கள் என்று தமிழகத்தில் மட்டுமே காணக்கூடிய நிகழ்வுகள் நிழல் வெளிக்கு மாறின. தமிழை வாசிக்கவும், கேட்கவும், தமிழ் நிகழ்வுகளைக் காணவும் கணனி தளம் தரும் போது உள்ளூர்வீல் தாய் நாட்டில் இருப்பது போன்ற பிரமையை உருவாக்க முடிகிறது.

நாம் உலகு என்று பருட்பொருளுக்கு பெயரிடுவது கூட நம் உணர்வின்

பாற்பட்டதே. கண்ணுள்ளவர் உலகம், காணாதார் உலகி லிருந்து சற்றே வேறுபட்டதுதான். காது கேளாதார் உலகம் இன்னும் வேறு. இப்படி உணர்வைப் பொறுத்து உலகங்கள் விரிந்து கொண்டே போகின்றன. பிரக்கை இழந்தவன் உலகு என்ன வென்பது சயனைட்டு தின்றவர் சுவை சொன்ன கதையாக நமக்கு இன்னும் சொல்லப்படாமலே இருக்கின்றது இந்த வாதத்தின் நீட்சியாகச் சொல்லப் போனால் தமிழகம் என்பது ஒரு உணர்வு என்பது புரியும். எப்படி இராமன் இருக்குமிடம் அயோத்தியோ, கண்ணன் இருக்குமிடம் கோகுலமோ அது போல் வைய விரிவு வலையில் இருக்குமிடம் தமிழகம். இவ்வுணர்வை பல்லாயிரம் தமிழர்கள் இப்போது உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அமைக்கும் இணையக் கிராமங்களில் தமிழ் நூலகங்கள் கூட தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன. பண்டைய சங்க இலக்கியத்திலிருந்து, ஜெயகாந்தன் கதைவரை இந்நூலகங்களில் வாசிக்க முடிகிறது. நாடு இழந்து அகதியாய் அலையும் ஈழத் தமிழருக்கு இச்சூக்கும வெளி தாயகத்தின் உணர்வைக் கொடுக்கத் தலைப்பட்டுள்ளது. துன்பம் நேர்கையில் எப்படி யாழ் இசை இன்பம் தருகிறதோ அதுபோல் நாடிழந்த தமிழனுக்கு நிழல் வெளி உணர்வளவிலாவது ஒரு நாட்டைத் தந்துள்ளது.

இத் தொழிற்புரட்சியின் தலைமுறைகள் நாடு விட்டு நாடு பெளதீகமாக தாண்டுவது மட்டுமல்லாமல், வைய விரிவு வலையில் உலகின் எந்த முலைக்கும் சறுக்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

உலகு ரொம்பத்தான் சருங்கி விட்டது இருபதாம் நூற்றாண்டில்!

கோவ்ன் ராஜா சென்ரா

GOLDEN RAJAH

உங்கள் கனவுகளை நிஜமாக்கும் கலை நயம் மிக்க 22 கரட் அசல் தங்க நகைகள், தாலிக் கொடிகள், திருமண நகைகள், கல் அட்டியல், கல் மோதிரங்கள், விதம்விதமான காப்புக்கள், சங்கிலிகள், உங்கள் வண்ணக் கனவு நகைகள் அனைத்துக்கும்

நவீன டிசைன்களில் பஞ்சாபிகள், விரும்பிய டிசைன்களில் பிளவுஸ் வகைகள், கண்ணைக் கவரும், சேலை வகைகள், சிறுவர் சிறுமிய

ருக்கான சிருங்கார ஆடைவகைகள், லண்டன் சேட், கோட், சூட், ரவுசர்கள் ஆகிய பல வகை ஆடைகளை வாங்கிட நாடுங்கள்.

WILMERSDORF
BUNDESALLEE STR-153
10715 BERLIN

Tel: 030/ 86340606, Fax: 030 / 8638266

உணவுச் சேவை

பிரியாணி, சோறு மற்றும் இடியப்பக் கொத்து, சைவ- அசைவ வகைகளில் பொற்றுக் கொள்ளலாம். அறுசுவை உணவை தாயகத்தின் சுவையுடன் படைத்திடுவோம்.

திருமணம், பிறந்த தின, பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள் மற்றும் அந்தியேட்டி, திவசம் வீட்டில் நடைபெறும் சிறு வைபவங்கள் எதுவாயினும் கூறுங்கள் - உடன் வகை செய்வோம்.

Tel: 030/ 853 52 81,
Fax: 030 / 853 82 66

கடலுணவுப் பொருட்கள், பசுமையான மரக்கறி வகைகள், மளிகைப் பொருட்கள், வீடியோப் படங்கள், சீடிக்களையும் இன்னும் பல பொருட்களையும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்.

KREUZBERZ
SCHLESISECHE STR -20
10715 BERLIN

Tel: 030/ 6111584, Fax: 030 / 6111584

Kathiravelu Karunanithy

அனைத்து வாகனம் திருத்துவதற்கும் வாகனங்களுக்கு வரநளஇ யுளுரு
போன்றவை அடித்துக் கொடுப்பதற்கும் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.
வாகனங்களுக்குரிய பழைய புதிய யெசவள உடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
குறைந்த செலவில் விரைவில் செய்து தரப்படும்.

Kathiravelu Karunanithy

Maar Str- 53

52538 GANGELT (Stadt)

KreisHeinsberg

Tel: 02454 / 939550

Fax: 02454 / 939550

Sikaram

U.Sathasivam(Segar)

SIKARAM

Indische Lebensmittel , Kleider, Uhren und Schmuck.

சிகரம்

SCHOENEGG, STR-15
8004 ZUERICH

PHONE: 01 2912862, FAX: 01 - 2913534
SINGAPORE CONTACT NO: HAND PHONE: 7101082

மக்கள்

மனங்கவர்

ஜவுளியகம்

நகையகம்

மளிகையகம்

நாகரீக உடைகள்

தாமான தங்க நகைகள்

இலங்கை இந்திய உணவுப் பொருட்கள்

வீடியோ படங்களை முதன்முதலில் ஜேர்மனியில் வெளியிடுவோர்

பழைய, புதிய பாடல்கள்,

எவர் சில்வர் பொருட்கள்,

சீ.டி - ஒடியோக்கள்

எல்லாவற்றிற்கும் எப்பொழுதும் நாடுங்கள்

GERMANY யில்

JAFFNA

STORES

**FEILEN - STR - 8
33602 BIELEFELD
TEL: 0521 174794**

JUWELLERS & TEXTILES

**WILHELM - STR - 28
59067 HAMM
TEL: 02 381 162732
FAX: 02 381 162714**

STORES

**ROON - STR - 1
4700 HAMM - 1
TEL: 02381 12614**

நாடகனுக்கு..

ஏ ஏன் தமிழ் நாடக உறவே!
உன்னைப் போர்த்திய அனைத்தையும்
களைந்தெறிந்து உன்னை நிர்வாணமாக்கு.
உனது மன மலத்தை அறு!
உன்னிடம் உள்ள அகந்தை மீது சீவுளி பதி!

நாடகத் தத்துவங்கள் அனைத்தையும் கற்று விட்டாயா? நாடக வினைகள் அனைத்தையும் பயின்று விட்டாயா? அவற்றை எல்லாம் உனது உள்ளினுள் உள்ளே தள்ளு. எந்தக் கட்டத்திலும் அவை உன்னை மீறி வெளியே வர வேண்டாம். அப்படி அது வந்தால் அது உன்னையே அமுக்கி விடும். புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் உன் ஆட்டம் எடுபடாது. சொந்த மண்ணில் அது சாத்திதேன், இது சாத்திதேன் என்று பெருமை பீற்ற நீ புறப்பட்டால், உன்னை மற்றவர்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தி விடுவாய். ஆகவே உன்னைப் புதைத்துவிடு. உனது கடந்த காலம் உனது கிரீடம் என்று நீ பேசத் துவங்கினால், அது ஒரு சுமையாகி விடும். உன் மேதாவித் தனத்தை அவர்களிடம் கடைபரப்பாதே. உன்னிடம் அவர்கள் வரும்போது, அதற்காகத்தான் வருகிறார்கள் என்று முன் கூட்டி நியாக முடிவு செய்து கொண்டு, பாரம் ஏற்றி, சுமையோடு அவர்களை அனுப்பி வைக்காதே!

நீ கற்ற அத்தனை நாடகப் பெரு மனிதர்களையும் அவர்கள் உனக்குத் தந்த தத்துவங்களையும் நீ கற்ற அத்தனை வார்த்தைப் பிரயோகங்களையும் வெளியே பீறிட்டு வர அனுமதிக்காதே! அவை உனது அடைவுகளாக இருக்கட்டும். உன்னிடம் வரும் மற்றவர்களுக்கு அவை சுமையாக வேண்டாம். உன்னிடம் வருபவர்கள் எதற்காக வருகிறார்கள் என்பதை முதலில் கண்டறிந்து புரிந்து கொள். அவர்களுக்கு எந்த வகையில் உதவலாம் என்று பார்.

என்ன, எடுத்த எடுப்பிலேயே போதனை துவங்கி விட்டேன் என்று பார்க்கிறாயா? இல்லை, உன்னிடம் உள்ள எங்கள் நாடக வளம் வீண் போகக் கூடாது என்பதும், இன்றுள்ள எங்கள் வறிய நிலையில் அது பேருருவம் பெற வேண்டும் என்பதும் தான் என் கவலை. என் மண்ணில் போதும் என்ற அளவுக்கு அங்கே அழிவுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. உன் தேவை மிக அவசியமாகத் தேவைப்படும் இன்றைய நிலையில் நீ செயல் இழந்து நின்றால் அதுவும் ஒரு வகை அழிவும் இழப்புந்தானே?

நாடகத்துக்காக உன்னை நாடும் அந்த நாடகர்களுக்குள் உன்னை ஒரு சங்கிலிக்கோர்வை வளையமாக இருத்திக் கொள். சங்கிலியில் ஒவ்வொரு வளையமும் முக்கியமே. பல வளையங்களின் சேர்க்கை ஒரு பெரிய வளையமாக இருக்கும்போது தான் அது சங்கிலி. ஒரு வளையம் தொடர்பு விட்டு, நீண்டு நிற்காமென்றால் அது வெறும் தங்கக் கொடியே.

சமத்துவத்தில் நின்று வழி காட்டு. அதையே மற்றவர்களும் கடைப்பிடிக்குமாறு கெட்டித்தனமாய்ப் பார்த்துக்கொள்.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அவசரத் தயாரிப்புத்தானே முடியுமாதலால், கிடைத்த பிரதியை வைத்து ஒரு பாதி வேக்காடுப் படைப்பு வெளி வர விட்டு விடாதே! வடை சுட வேண்டுமென்றால் உழுந்தை ஊறவிட்டு அரைத்து, பொங்கவிட்டுத்தான் சுடலாம். உழுத்தம்மா இருக்கிறதே, அதில் நீர் ஊற்றி, உடனேயே சுடலாம் என்றால், வடையாதேறும்? வட்டைதான் தேறும். அதற்காக வடை சுட வேண்டும் என்றுவிட்டு, உழுந்து எங்கே கிடைக்கும் என்று கடை கடையாக ஏறி இறங்க வேண்டியதில்லையே. முன் கூட்டியே உழுந்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம் இல்லையா?

ஆனபடியால், பிரதி வரும் வரை காத்திராமல், நடிகரைத் தயார்ப் படுத்திக் கொள்ளலாம் அல்லவா? வேண்டியதெல்லாம் நாடக ஈடுபாடு கொண்ட நடிகர்கள் என்ற பல வளையச் சங்கிலிக் கோர்வை. இவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை விட, இவர்களைத் தயார்ப் படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது வேண்டுகோள். விளையாட்டு விளையாட்டாக அவர்களைப் பயிற்சிக்குள் இழு.

முலம் என்பது வெறும் வார்த்தை மட்டுமல்ல, முலத்தில் இருந்தே பயிற்சியைத் துவக்கு. உனக்கு ஞாபகம் இருக்கும், பாலித் தீவு மக்கள் எங்கள் புராதன நாட்டிய சாஸ்திர கடைப் பிடிப்பில், தங்கள் பிட்டத்தைத் தரையை நோக்கிக்கொண்டு போவதை. மண்ணில் இருந்து வந்தோம்: தாம் தோம்: மண்ணைத் தொட்டு வணங்கி எழுவோம் என்று கூறுகிறார்களோ என்று இந்திய ஆய்வாளர் ஒருவர் கே'।ர், இல்லையா? ஏன், நீயும் கூறுவாய், எங்கள் ஈழக் கூத்திலும் தரையை நோக்கியே எங்கள் நடிகர்கள் பிட்டத்தைக் கொண்டு செல்வார்கள், என்று, இல்லையா?

இன்னும் ஒரு விளக்கம் இருக்கிறது. அதுவும் உனக்குத் தெரியும்தானே? பிட்டத்தில் உள்ள முலத்தில் இருந்து தான் எங்கள் முச்சம் எங்கள் கலையும் பிறக்க வேண்டும் என்று சித்தர்களும் கூறிச் சென்றிருக்கிறார்கள், இல்லையா? தரையில் உள்ள காந்தத்துடன் உடலில் உள்ள காந்தத்தை இணைக்கச் செய்ய. அந்த இணைப்பை கபாலத்தை நோக்கி உயர்த்து: அங்கிருந்து எம்மைச் சூழ்ந்த பிரபஞ்சத்தின் சுழல் காந்தத்தோடு பொருத்தி, விண்ணை நோக்கி உயர்த்தச் செய்ய. மருத்துவ விஞ்ஞானம் சுவாசப்பையோடும் டயட்.பற்றம் பட்டியுடனும் முச்சை வைத்திருக்கட்டும். ஆனால் நாம் எமது உடல் முலத்தில் இருந்து எம் முச்சைத் துவக்குவோம்,என்ன? மண்ணின் காந்தத்தை எம் லத்தால் இழுத்து, தளராத மன வைராக்கியம் வேண்டுமென்றால், எம் முச்சை நேரே வயிற்றினூடாக கழு மரம் போல உந்திச் சென்று கபாலத்தால் பிரித்து, பிரபஞ்சக் கலப்புடன் விண்ணில்

பிள்ளைப் பிராயம் என்பது ஒரு அற்புதமான பருவம். கள்ளம் கபடமறியாத சூது வாது தெரியாத ஒரு காலம். நாளைய பொழுதின் கலக்கம் மனதை வாட்டாது துள்ளித் திரியும் ஒரு நேரம்.

இப்படியான பால்ய வயதுப் பருவத்தினர் மிருகத்தனமான செயல்களில் இறங்குவார்கள் என்பது கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது. அவர்கள் பருவத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்று இது.

ஆனால் பால்ய வயதினரே பயங்கரமான சேஷ்டைகளில் இறங்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிஜம், எம்மை இப்போது திடுக்கிட வைப்பது மாத்திரமல்ல, இளம் தளர்களுக்குள் இத்தனை இரக்கமற்ற வெறிக்குணமா என்று மலைக்கவும் வைத்துள்ளது. இந்தத் தடவையும் அமெரிக்க மண்ணில் அரங்கேறி முடிந்து விட்ட ஒரு பயங்கரமான சோகமான, அதிர்ச்சியான நிகழ்வே நடப்புச் செய்தியாகி இருக்கின்றது.

அமெரிக்காவின் அர்க்கன்ஸாஸ் மாநிலம் அது. அங்கே Junesboro என்னுமிடத்தில் தான் இந்த பயங்கரம் சம்பவித்திருக்கிறது. இலையுதிர் காலம் கழித்து வசந்தத்தின் வருகையை வழிமேல் விழி வைத்து நோக்கிக் காத்திருந்தவர்கள், கொலையுதிர் காலத்தை வரவேற்கும் துர்ப்பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நான்கு இளம் சிறுமிகளும், அவர்களது ஆசிரியை ஒருவரும் புறாக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படுவதைப் போல கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். யார் இந்தப்படுபாதகர்கள் என்று கேட்க வருகிறீர்களா? கொலையாளிகள் இருவர்!

கொல்லப்பட்ட மாணவர்கள்

துப்பாக்கி தூக்கும் துர்ப்பாக்கியம்
ஏ.ஜே. ஞானேந்திரன் - சுவீஸ்

ஒருவன் வயது 13,
இரண்டாமவனின் வயது 11
அதிர்ச்சியாக இருக்கின்ற
தல்லவா? இந்தச் சிறுவயதிற்குள்
இப்படியொரு பாரிய வெறித்தனமா
என்று அதிர்ந்து போய்
விட்டீர்களா?
சம் ப வி த் த வ எ யெ ல் லா ம்
நிஜமேதான்!

13 வயதுச் சிறுவனின் பெயர், மிச்செல் ஜோன்சன், 11 வயதுடையவன் பெயரோ அன்ட்ரு கோல்டின்! இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டை நோக்கி, நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு, கணனி உலகம் வரை வந்து விட்டோம் என்ற கர்வத்துடன் நடந்து செல்லும் நாம் இப்படியொரு நிகழ்வின் சமூகம் எம்மை, அழுத்த, அதன் திணறலில் . பிதுங்கத் தடுமாறுகிறோம் நாங்கள்!

13 வயதான மிக்செல்லுக்கு இசை நன்றாகப் பிடிக்குமாம். பெண்களின் சகவாசமும் இனிக்குமாம். இதைவிட, அடிதடிகளில் இறங்கும் ரவுடிக் கோஷ்டிகளில் சேர்ந்து கொள்ளும் ஆசையும் உண்டாம். தன்னை ஒரு ரோடியோவாக நினைத்துக் கொண்டு, "ஜூலியட்டுகளைத்" தேடும் சபாவமும் 13 வயது மிச்செல்லிடம் தொற்றியிருக்கின்றது. துப்பாக்கியைக் கையாளவும் கற்றிருப்பவன்! இவனுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து கொலை வெறியோடு சுட்டுத் தள்ளிய இரண்டாமவனான அன்ட்ரு, வயதில் சிறியவனாக இருந்தாலும், வகுப்பில் இவன் தன்னுடைய மோசமான சபாவத்தால் "பெயர்" பெற்றிருந்தான். எப்பொழுதுமே வேட்டையாடுவது, சுடுவது என்பது பற்றியே அலட்டி, அயலட்டையில் வெறுப்பைச் சம்பாதித்திருந்தவன். இடுப்பில் வேட்டைக்கத்தியை சொருகிக் கொண்டு, குதிரையில் வலம் வரும் இவனை அயலவர்கள் வெறுத்ததில் வியப்பேயில்லை!

மார்ச் 24 அன்றுதான் அந்தப் படுபாதகம் சம்பவித்தது. தன்னுடைய மாற்றுத்தந்தையின் சாம்பர் நிற வாகனம் ஒன்றை மிச்செல் ஓட்ட, கூடச் சென்றிருக்கிறான் அன்ட்ரு! அன்ட்ருவின் வீட்டிற்கு முதல் சென்று, துப்பாக்கிகள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பகத்தின் பூட்டுகளை உடைத்து, சக்திவாய்ந்த சில துப்பாக்கிகளைத் திருடியிருக்கிறார்கள். பின்பு இருவருமாக அன்ருவின் தாத்தா வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள், நாம் முத்திரைகள் சேகரிப்பது போல, அன்ட்ருவின் தாத்தா விதம் விதமான துப்பாக்கிகளைச் சேகரிக்கும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். நிலவழைக் கதவை உடைத்தே வீட்டிற்குள் நுழைந்திருக்கின்றார்கள். இங்கே நான்கு கைத்துப்பாக்கிகள், முன்று ரைபிள்களைக் களவாடியவர்கள், அன்ட்ருவின் தாத்தாவிற்கு மிகவும் பிடித்தமானதும், இலக்குத் தவறாமல் துல்லியமாச் சுடக்கூடியது என்று பெருமையடித்துக் கொள்ளவும் வைத்த மான் வேட்டையாடும் ஒரு ரைபிளையும் இவர்கள் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள்.

பின்பு இவர்கள் செய்த திட்டமிட்ட, வயதுக்கு மீறிய செயல்கள் எம்மைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்த வல்லவை!

இவர்கள் படித்த பாடசாலையின் தேகப்பியாச அறைக்கு 90 மீற்றர தூரத்தில் புற்கள், மரங்கள் வளர்ந்த மறைவான இடத்தில் வாகனத்தை நிறுத்தி விட்டு இறங்கியிருக்கிறார்கள். மதியம் 12.35 அளவில் அன்ட்ரு பாடசாலைக்குள் நுழைந்து தீ பற்றிக் கொண்டால் அவசர அழைப்பிற்கு உதவும் அபாய அறிவிப்பு

கொல்லப்பட்ட ஆசிரியர்

மணியை அழுத்தி விட்டு ஓடிப் போய் தன்னுடைய கூட்டாளியுடன் இணைந்திருக்கிறான். மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் பதறியடித்துக் கொண்டு இவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி வெளியே ஓடிவந்திருக்கிறார்கள். புறாக்களைச் சுடுவது போல கொண்டு வந்த துப்பாக்கிகளினால் சாரமாரியானச் சுட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் இரு, சிறுவர்களும்! நாலே நான்கு நிமிடங்களில் 22 ரவுண்டுகள் சுட்டுத் தீர்த்திருக்கிறார்கள் இவர்கள். 9 மாணவர்களும், ஓர் ஆசிரியரும் காயப்படுத்தப்பட்டதோடு, 4 சிறுமிகளும், ஒரு

கொன்றவர்கள்

ஆசிரியையும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜீரணிக்க முடியாத நிஜமாக இருக்கின்றதல்லவா? ஆனால் நடந்தேறி விட்ட நிஜந்தான்.

ஏன் இந்த வெறித்தனம்?

காயப்பட்ட சிறுமிகளில் ஒருத்தியான CANDACE PORTER என்பவள் மீது மிச்செல்லுக்கு ஒரு கண்ணாம்! எனக்கு ஒரு "Boy Friend" தேவையில்லை என்று மிச்செல்லுக்கு அடித்தாற் போல அவள் பதிலளித்திருந்தது இவன் கோபத்தைக் கிளறியிருக்கின்றது. வெறியை உண்டாக்கியிருக்கின்றது. எப்படியாவது இவனைக் சுட்டுக் கொல்வேன் என்று தனது வகுப்புத் தோழி ஒருத்திக்கு இவன் கூறியிருக்கிறான்.

முளைத்து மூன்று இலை துளிர்க்கு முன்பு காதல்... காதலில் தோல்வி... கொலை வெறி...

ஆறாம் வகுப்பு மாணவனுக்கு, அரக்கத்தனமான செயற்படும் வெறி தொற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

வன்முறைகள் மலிந்து விட்ட நவீன யுகத்தின் பாதிப்புகள்தாம் இவர்கள் என்பது தெளிவாகவே தெரிகின்றது. தீர்வுகளுக்கு, துப்பாக்கிகள் தூக்கும் தூர்ப்பாக்கியம் வளர்ந்து கொண்டு போகும் அவலத்தை எம்மால் காணமுடிகின்றது.

பணக்கார நாடுகள், வளர்ந்து விட்ட நாடுகள் என்ற நிலைப்பில் மண்ணைப் போடுகின்றன இந் நிகழ்வுகள். பணச் செழிப்புள்ள நாடுகள் பல அவல நிகழ்வுகளின் விளை நிலங்களாகவும் திகழ்கின்றன என்ற கசப்பான நிஜம், எம் வயிற்றைக் குமட்ட வைக்கின்றன. படிக்க வேண்டிய சிறு பருவத்தில் துடிக்கத் துடிக்கக் கொல்லப் பழகியிருக்கும் சிறார்களின் போக்கு எம்மை நடுங்க வைக்கின்றது.

முன்னேறி விட்டோம் என்று நாம் பீற்றிக் கொள்கிறோமே. உண்மையாகவே உலகம் முன்னேறித்தானா இருக்கின்றது?

இன்னும் இப்படி எத்தனை மிச்செல்கள் முளைவிடப் போகின்றார்கள்? நம்மைச் சுற்றி நாள்தோறும் அரங்கேறும் அரக்கத்தனமான நிகழ்வுகளுக்கு என்றதான் சாவுமணி அடிக்கப் போகின்றார்கள்? நாய்களைச் சுட்டு அவற்றின் வால்களை அறுத்து சுட்டதற்கு சாட்சியாக ஒரு காலத்தில் நகரசபை அதிகாரிகள் செயற்பட்டார்கள். இன்று மனிதர்களையே நாய்கள் போல மனிதர்கள் சுடத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள். ஊழிக்காலம் என்பது இதுதானா?

இன்றி--உனதருகாமை, பிரிவின் கொடுந்துயரில் அள்ளுண்டேன். அள்ளுண்டும், இக்குளிர் மிகும் மழையிரவில் மிகவுந்தான் மோகவயப்பட்டுப்போனேனடி

இலவம் பஞ்சிலும் இலேசான வுன்
மென் விரல்கள் கோதவென்றென் மயிர்ச் சிம்பிகளும் சிலிர்த்தனதான்.

நாணி முகஞ்சிவந்து கூசிக் காற்றும் வெளியேற. இருளறையில் வியர்வை மிகப்பெருகிப் பிசுபிசுக்க வெறுந்தரையில் கிடந்தே நான் நெளிந்தேன்--அனலில் இட்டதொரு புழுவெனவே.

அன்பே, எனதன்பே-- முன்னே, ஆளுயர யன்னலில் பனிபடியக் கசிந்தொழுகும் இந்நிலவின் காலிப்பை என்னவென்று நீயுணரல் கூடுமங்கு. என்போல உனக்குமது கனன்று தீயெரியுங் கோளமென்று ஆயிடுமோ? அன்றி, சினந்து கொடுஞ் சொல்லால் ஒறுக்க உனை உன் சுற்றமும், என்னால் இந்நேரம் அழுது நீ கரைதல் கூடுமோ? அழுது நீ கரைய, வீணே இலைகளுக்கு எண்ணெய் இட்டு நிலா வழிந்து வீணாமோ?

இரண்டாகக் கூறாக்கிக் காலமும் இட, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் உன்னையும் என்னையும். நம்மதும் என்னதும் உன்னதும் இறைச்சியை பச்சையாய், பச்சை பச்சையாய்த் தின்னத் தலைப்பட்டவர்களிடையே நீங்கியுனை விட்டுத் தனியே ஒற்றையாய்த் துயருற்றேன் கண்ணே-?

நம்பியிரு, உனது சோடியின் ஒற்றை நான்தான், அது நாளைதான்.

மோ
கி
த்
த

து
ய
ர்
மி
கு

கொ
டு
மி
ர
வு

றஸ்மி

புகழ்தல் வேண்டாம்

ஒவ்வொரு கலைப் படைப்புக்களும் பூரணத்துவம் பெற விமர்சனக் கண்ணோட்டம் அவசியம் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. படைப்பாளி சொல்ல வந்த கருத்து எந்த அளவுக்கு பார்வையாளரைச் சென்றடைகின்றது என்பதிலே தான் படைப்பின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. அந்த வெற்றியை படைப்பாளிகள் கண்டு கொள்ள உதவுவது விமர்சனமேயாகும்.

பார்வையாளர் தம்முடைய ரசனையை வளர்த்துக் கொள்ள விமர்சகர்கள் உதவுகிறார்கள். எதை ரசிக்கலாம்? எப்படி ரசிக்கலாம்? ஏன் அதனை ரசிக்க வேண்டும்? என்பதை விமர்சகர்கள் பார்வையாளர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஒருவர் விமர்சிக்கும் போது பார்வையாளர் ஒவ்வொருவரும் காணத்தவறிய பல நுணுக்கமான விஷயங்களையும் கலை நயத்தினையும் காணமுடிகிறது.

விமர்சகன் ஒருவனுக்கு கல்விஞானம், கேள்விஞானம், அறிவாற்றல், அனுபவமுதிர்ச்சி, ஆய்வுபயிற்சி ஆகிய தகமைகள் அவசியம். அத்தகைய விமர்சகனின் பொறுப்பானது கலை உலகின் மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. விமர்சகன் என்பவன் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டவனாக, தனிப்பட்ட ஆசாபாசங்களை விமர்சனத்திற்கு காட்டாது, சீரிய பார்வையில் விமர்சனம் செய்தல் அவசியமாகும். அவ்வாறு செய்யப்படும் விமர்சனமே ஒரு கலையாக, கலை பற்றிய ஒரு ஏடாக, கலையை ஒழுங்குபடுத்தி, கட்டுக்கோப்புடையதாக ஆக்கும் ஆசானாக மாறி விடுவதை நாம் காணலாம்.

விமர்சனம் என்பது ஒரு படைப்பின் சிறப்பை மட்டும் புகழ்வதாகவோ, அல்லது சாதனைகளை மட்டும் பட்டியலிடுவதாகவோ இருந்தால் அது விமர்சனமாகாது. அது வாழ்த்து என்றோ, புகழரை என்றோ தான் கருதப்படும். கலைப்படைப்பின் குறைகளையும் எடுத்துக் கூறத் தயங்கக் கூடாது.

விமர்சனம் என்பது நிராகரிப்பின் தொனியோடு இருப்பினும் கூட, ஒரு படைப்பாளியை அல்லது அவர்களது சாதனைகளைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு இருப்பதாகவோ அல்லது அலட்சியம் செய்வதாகவோ கூறமுடியாது. விமர்சனமானது படைப்பிற்கு ஊக்கம் கொடுப்பதாகவும், சமூகத்தின் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதாகவும் அமைந்து இருப்பதோடு, படைப்புக்களின் பணியை சமூகம் பெற்றுப் பயன் பெறத்தக்க வகையில் அமைக்க உதவ வேண்டும்.

ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தான் படைக்கும் ஒவ்வொரு படைப்பும் வெற்றி பெற வேண்டும், என்றே முழுமுச்சாக பாடுபடுகிறார்கள். தமக்கு பூரண திருப்தி எனும் போது தான் படைப்பை வெளிக்கொணர்கிறார்கள். அந்த நிலையில் தம்முடைய தவறுகளை அவர்கள் உரைச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஏனெனில் தவறென்று முன்பே உணர்ச்சிற்றபோது அது அவர்களால் சரிசெய்யப்பட்டு விடும். ஆகவே தமது படைப்பு அனைத்தும் சரியானதென்றே கருதுவர்.

ஆனால் விமர்சகர்கள் முதலில் படைப்புக்களைப் பார்வையாளர்களாகப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் பண்பட்ட பார்வையாளர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் கண்டு ரசிக்கும் கலைப்படைப்பின் குறைபாட்டை அதனால் கலைக்கு ஏற்படும் பாதிப்பை எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடு நீங்கும் போது கலைப்படைப்பு எத்துணை சிறப்படையும் என்பதையும் சிந்திக்கிறார்கள். இவ்வாறு சிந்தனைகளையும், கலைப்படைப்பின் குறை நிறைகளையும் கூறுகின்றார்கள். அது படைப்பாளிக்கும், பார்வையாளனுக்கும் உதவியாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு கலையையும் வளர்க்க நல்ல ஆர்வலர்கள் தேவை. அந்த ஆர்வலர்களாக விமர்சகர்கள் இருக்க வேண்டும்.

போலித்தனமான ரசனையும், புகழும் உண்மையில் எந்த விதத்திலும் பயனளிப்பதில்லை. மனநிறைவும் கிடைப்பதில்லை. மற்றவர்கள் ரசிப்பதையே ஏற்றுக்கொள்வது நம்முடைய தகுதிக்குப்

பொருத்தமானது என்று கருதுவதாலும், சிறந்த விமர்சனங்கள் கிடைக்காததாலும், நாம் எமது சுய சிந்தனையை அடகு வைத்து மற்றவர் சிந்தனைக்குத் தலையாட்டுகின்றோம்.

ரசனை என்பது மேதாவித்தனம், சமூக அந்தஸ்தின் அடையாளம் என்றும் கருதப்படும் போது விளைந்த வேடிக்கையில் இதுவும் ஒன்று.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இலண்டனில் நடைபெற்ற கலைக் கண்காட்சியில் ஏராளமான ஓவியங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட ஓவியத்திற்கு முதற்பரிசும் கிடைத்தது. அந்த ஓவியத்தை பல்லாயிரக்கணக்கானோர் பார்த்து ரசித்துப் பாராட்டினர். மேகத்தில் இருந்து ஒரு தேவதை வெளியே வருவது போன்ற ஓவியம் அது. அந்த ஓவியக் கண்காட்சியைப்பார்க்க வந்த ஒருவர் அந்த ஓவியம் தலை கீழாக மாட்டப்பட்டு இருப்பதாக அப்பிரயாசப்பட்டு நிர்வாகிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னார். ஓவியத்துடன் வந்த குறிப்பினைப் படித்துப் பார்த்த போது அவர் கூறியது உண்மை என்பதை நிர்வாகிகள் உணர்ந்தனர்.

இதிலிருந்து தெரிய வருவது என்னவென்றால் மற்றவர்கள் பாராட்டினார்கள், முதற்பரிசும் கிடைத்தது என்பதால் எல்லோரும் பாராட்டினார்களே தவிர அது தலை கீழாக மாட்டப்பட்டிருப்பதை யாரும் உரைவில்லை. சுயமாகச் சிந்திக்கின்ற விமர்சகன் ஒருவன் மற்றவரின் அப்பிரயாசத்திற்குக் கட்டுப்பாடாமல் தானே ரசிக்கின்றபோது படைப்பின் சுயம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

எனவே ஒரு விமர்சகன் படைப்பை ரசிக்கின்ற போது மற்றவர் கருத்தை விடுத்து தானே சுயமாகக் கூர்ந்து கவனித்து படைப்பை விமர்சனம் செய்வதன் மூலம் உண்மை ரசனையை தான் பெற்றுக் கொள்ளவும், மற்றவர் பெறவும் உதவலாம். விமர்சகன் என்பது கலை இலக்கியப் படைப்புக்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு தனது வாழ்வை விசாரணை செய்பவன். அதன் மூலம் அவனுக்கென்று ஒரு கண்ணோட்டம் உருவாகி வரும். அதனையே நாம் விமர்சனக் கோட்பாடு என்கிறோம். விமர்சனக் கோட்பாடுகள் நாம் படைப்புகளை அணுகும் விதத்தை மேலும் கூர்மைப் படுத்த உதவும்.

ஆனால் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் விமர்சனக் கோட்பாட்டை வைத்துக் கொண்டு படைப்பினை ஆக்குவதில்லை. அவர்களுக்கு அவர்கள் படைப்பே முக்கியமானது. ஆனால் பார்வையாளர்கள் படைப்பிணையும் அதற்கான விமர்சனத்தையும் எடுத்து ஒப்பு நோக்க வேண்டும். விமர்சனத்தின் முடிவை முக்கியமானதாகக் கொண்டு எந்த முடிவும் எடுக்கக் கூடாது. விமர்சனத்தில் கூறப்படும் காரணங்கள், தர்க்க அடிப்படை ஆகியவற்றை எடுத்து நோக்க வேண்டும்.

விமர்சனம் மீண்டும் விவாதிக்கப்படும். முடிவில் அதன் பெரும் பகுதி நிராகரிக்கப்பட்டு ஒரு சிறு பகுதியே அதாவது அதன் சாரமே சமூகத்தால் ஏற்கப்படுகின்றது. இத்தகைய விவாதத்தில் சமூகம் ஈடுபடும் போது பலபுதிய நுணுக்கங்கள் தெளிவாகும். பல புதிய வாசல்களும் திறக்கும். புதிய மதிப்பீடுகளும் கண்ணோட்டங்களும் உருவாகி பழைய முடிவுகள் பல மறுக்கப்படும். பல விஷயங்கள் இல்லாமல் போகும். ஆனால் இந்த நிலையே உண்மையில் கருத்துச் சூழலில் ஓர் ஆரோக்கியமான நிலை.

இவ்வாறாகக் கலைப்படைப்புகள் நடுவுநிலைமையும், சிறப்புத் தகைமையும் பெற்ற விமர்சகர்களால் விமர்சிக்கப்படும் போது கலைப் படைப்புகளில் தாம் காணத்தவறிய குறைகளைப் படைப்பாளர் உணர்ந்து திருந்தவும், பார்வையாளர் படைப்புக்களை துல்லியமாக இரசிக்கவும், வழிகாட்டும். ஆனாலும் ரசிகர்கள் எந்த விமர்சனத்தின் முடிவையும் இறுதி முடிவாகக் கொள்ளாது, அவற்றைத் தாம் எடுத்து ஒப்பு நோக்கி சிறந்த முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதேவேளை, படைப்பாளர் தம்மை அல்லது தம் கலைப் படைப்பைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு இருப்பதாகவோ கருதி வெறுக்காது தம் தவறுகளைத் திருத்தி சிறந்த கலைப் படைப்புக்களை வெளிக் கொணர முன்வரவேண்டும். இவ்வாறாக ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட கலைப் படைப்புக்கள், விமர்சனம் ரசனை ஆகியவற்றை படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், பார்வையாளர்கள் ஆகியோர் சிறந்த முறைகளைக் கைக்கொண்டு சிறந்த இலக்கியப்படைப்புகள் உருவாக வழியமைக்க வேண்டும்.

சிவநந்தினி சிவசுப்பிரமணியம்

எம் சொந்த மண்ணை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எமது பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி ஒவ்வொருவிதமான சிந்தனைகளுடனேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். எல்லா மக்களும் ஒரே நாட்டில் வாழ்பவர்களாக இருந்தால் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனை ஓரளவு ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். உதாரணத்திற்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள பல நாடுகளில் எம் மக்கள் பரந்து வாழ்கின்றனர். ஜேர்மனியில் வாழ்பவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் லண்டனில் படித்தால் நல்ல எதிர்காலம் அமைய வாய்ப்புண்டு என்று எண்ணுகின்றனர். இதே எண்ணம் இத்தாலி, பிரான்ஸ், நேதர்வே, சுவிஸ், டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்குமுண்டு. ஆனால் முதலில் பெற்றோர்களாகிய நாங்கள் இந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். லண்டன் என்றால் ஆங்கிலம் தானே எங்கள் பிள்ளைகள் இலகுவில் கற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நாங்கள் நினைப்பது முற்றிலும் தவறு. நாங்களும் எங்கள் பிள்ளைகளும் எங்கள் நாடுளில் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சனைகள் லண்டனில் வாழ்பவர்களுக்கும் உண்டு.

நாங்கள் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அடிப்படைத் தியரி எங்கும் ஒன்றுதான். ஐந்தாம் மூன்றாம் எட்டு என்பது ஐரோப்பாவிலும் ஒன்றுதான். எந்த மொழியில் படித்தாலும் அறிவு வளரும் என்பது நிச்சயம். இதில் எள்ளளவும் நாங்கள்

வைத்துக்கொண்டால் அந்தப்பிள்ளை, ஜேர்மன் மொழியில் ஆசிரியர் கூறுவதை முதலில் தமிழில்த் தான் மூளைக்குச் செலுத்துகின்றது. மூளைதான் அதன் மொழி பெயர்ப்பை நாவிற்கோ, மனதிற்கோ கொடுக்கின்றது. அதற்கு எம்மொழி மிக மிக அவசியம். இதைப் பெற்றோர்கள் மனதில்க் கொள்ள வேண்டும்.

எங்கள் பிள்ளைகளின் ஒளிமயமான எதிர்காலம் எங்கள் கையில்தான் தங்கியுள்ளது. எனவே எங்கள் பிள்ளைகளோடு நாங்கள் தமிழிலேயே பேசவேண்டும். மொழியின் அவசியத்தை எங்கள் பிள்ளைகள் உணரும்படி செய்ய வேண்டும்.

நாம் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்பதை என்றும் மனதில் நிறுத்துவோம். இது எங்களுக்குச் சொந்தமான நாடல்ல. ஏதோ ஒரு பயணத்தின் நடுவே ஏற்பட்ட தரிப்பிடமாகவே அந்தந்த நாடுகளை எண்ணிக் கொள்ளுவோம். எங்கள் மண் விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் எம் உறுவுகளைச் சிந்திப்போம். வந்த நாடு சொந்த நாடாக முடியாது. என்ன தான் நாம் இந்நாட்டுப் பிரஜா உரிமை பெற்றாலும் இங்குள்ள மக்களின் பார்வையில் நாம் வெளிநாட்டவர்களே. என்றும் எங்களுக்குச் சொந்தமானது எமது தாய் மண்ணே! எங்கள் மண்ணிற்கு நாம் கண்டிப்பாகத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். திரும்பிச் செல்வோம் என்ற நம்பிக்கையை எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவோம்.

கங்கை மணாளன் - ஜேர்மனி

ஓலைப்பாயாவது?

சந்தேகப்படாத தேவையில்லை. அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலேயே கல்வி பயிலச் சுதந்திரமாக அனுமதிக்க வேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒரு வழமையுள்ளது. குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்புக்கு மேல் அதாவது 5ம் 6ம் வகுப்புக்களுக்கு மேல் அந்த நாட்டு மொழியோடு வேறு இரண்டு மொழிகளைக் கற்பதற்குக் கல்லூரிகளில் வாய்ப்பளிப்பார்கள்.

இதுவே எங்கள் நாடாக இருந்தால் ஒரே நேரத்தில் என் பிள்ளை இத்தனை மொழிகளையும் படிப்பது எப்படி? இது கஷ்டம் என்று பெற்றோர் புலம்புவார்கள். ஆனால் இங்கே நடைமுறையில் வேற்று மொழியைக் கற்பது அவ்வளவு பெரிய கஷ்டமில்லை. இங்கேயுள்ள பல மொழிவல்லுனர்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் மனோவியல் நிபுணர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு, ஒரு பிள்ளை ஐந்து வயதில் இருந்தே அதற்கு ஒரே சமயத்தில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் எந்தவித பாதிப்பும் கிடையாது.

ஆனால் மிக மிக முக்கியமாக ஒரு விடயத்தில் நாங்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் பிள்ளைகள் அந்த நாட்டு மொழியில் கல்வி பயிலட்டும் பேசட்டும், அதேசமயம் லீட்ஸ் எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற கொள்கைக்கமைய தமிழ் மொழியே ஆட்சி செய்யட்டும். அதற்கு நாங்கள் தான் உந்து கோலாக இருக்க வேண்டும். எம் தாய்த் தமிழை அந்த மழலைகள் பேசும் அழகே தனி. எம் பிள்ளைகளுக்கு எம் தாய் மொழியில் அடிப்படை அறிவு இருந்தால் மட்டுமே மற்றைய மொழிகளிலும் சிறப்பாகப் பிரகாசிக்க முடியும். தமிழ் மொழி பேசத் தெரிந்த ஒரு பிள்ளை ஜேர்மன் மொழியில் கல்வி பயில்கின்றது என்று

எமக்கென்று அங்கே கடமைகள் காத்திருக்கின்றன என்ற உணர்வை அவர்களுக்குப் புரிய வைப்போம்.

அந்த நினைவுடனேயே பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டும். பிள்ளைகள் தங்களுக்குக் கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திச் சிறப்பாகப் படிக்கட்டும் படித்ததின் பயனை எம் மண்ணில் தவறும் எங்கள் எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு உரமாக்கட்டும்.

ஒரு மனிதனை இனம் காண உதவுவது மொழி ஒன்றினால் மட்டுமே. ஐரோப்பாவில் வாழும் மக்கள் நிறந்தால் ஒன்றுபட்டவர்கள், அவர்களை ஜேர்மனியர், பிரான்சியர், என இனம் காட்டுவது எது? மொழிதானே! அது போல் ஆசியாவிலும் நிறந்தால் ஒன்றுபட்டவர்களாக இருந்தாலும் தமிழர், சிங்களவர், தெலுங்கர், கன்னடர், மலையாளி என இனங் காண வைப்பது மொழி ஒன்று மட்டுமே! ஆகவே மொழி என்பது மனிதனுக்கு மிக மிக இன்றியமையாததொன்றாகும். மொழி அழிந்தால் அந்த இனமே காணாமல் போய்விடும் இதை மனதில்க் கொண்டு எம் சிறார்களை நாம் வழிநடாத்துவோம்.

சங்ககாலப் புலவர்கள் முச்சங்கம் அமைத்து நம் தாய்த் தமிழை வளர்த்தார்கள். தமிழும் வளர்ந்து சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து கோலோச்சியது. இன்று எங்கள் காலத்தில் தமிழ் அழிந்து போனது என்று நாளைய சரித்திரம் கூறும் பாவத்திற்கு நாம் காரணமாகலாமா?

எம் தமிழுக்கு இன்றைய வளரும் சமுதாயம் சிம்மாசனம் போடவேண்டும் என்று கூறவில்லை. குறைந்தபட்சம் ஒரு ஓலைப்பாயாவது போடவேண்டும். *

உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் உள்ள பலகோடி கண்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த 16 ஆவது உலகக்கிண்ண உதைப்பந்தாட்டப்போட்டிகள், உலகக்கிண்ணப் பிரான்ஸ் 98 யூன் மாதம் 10ம் திகதி கோலாகலமாக ஆரம்பமாகின.

கண்ணைக்கவரும் கண்காட்சி நடனங்களுடன் சென். டென்னிஸில் (St.Denis) பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட மைதானத்தில் உலகக்கிண்ணத் திருவிழா தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.

அன்று நடைபெற்ற முதலாவது போட்டியில் எதிர்பார்த்தது போலவே தற்போதைய உலகச்சாம்பியானான பிரேசில் அணி 2 இற்கு 1 என்ற கோல் வித்தியாசத்தில் ஸ்கொட்லாந்து அணியை வென்றது.

மொறோக்கோ, நோர்வே அணிகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற மற்றுமொரு ஆட்டம் இரு அணிகளும் தலா இரண்டு கோல்களைப் போட்டு வெற்றி தோல்வி இன்றி முடிவடைந்தது. அந்த முதல் நாள் ஆட்டங்களைத் தொடர்ந்து தினமும் போட்டிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. யூன் மாதம் 19ம் திகதி வரை நடைபெற்ற ஆட்டங்களில் இருந்து சில முக்கிய நிகழ்வுகள்.

போட்டிகளின் முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக பெரிதாக ஏதும் நிகழவில்லை.

பெரும்பாலானோர் எதிர் பார்த்த படிதான் வெற்றி தோல்விகள் உள்ளன. எனினும் பலரால் எதிர்பார்க்கப்படாத கோல் வித்தியாசங்கள் உள்ளன.

அதைவிட மஞ்சள், சிவப்பு மட்டைகள் (Yellow Card, Red Card) தாராளமாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

விளையாடும் விளையாட்டு

விசேடமாக 18ம் திகதி நடைபெற்ற இரண்டு போட்டிகளிலுமாக 5 வீரர்கள் சிவப்பு மட்டை காட்டி வெளியேற்றப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு பலரும் வியந்தனர்.

அன்று நடைபெற்ற தென் ஆபிரிக்க டென்மார்க் அணிகளுக்கிடையிலான போட்டியில் தென் ஆபிரிக்க அணியின் இரண்டு வீரர்களும், டென்மார்க் அணியின் ஒரு வீரருமாக மொத்தம் மூன்று பேர் சிவப்பு மட்டை காட்டி வெளியேற்றப்பட்டது. சமமாக்கப்பட்ட

சாதனையானது. (Record Equall) பிரான்ஸ் சவுதியரேபிய அணிகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற மற்றுமொரு போட்டியில் இரு அணிகளில் இருந்தும் ஒவ்வொரு வீரர்கள் வெளியில் அனுப்பப்பட்டனர்.

வெளியில் அனுப்பப்பட்ட பிரான்ஸ் அணியின் நட்சத்திர வீரர் Zinedine Zidane மேலும் இரு போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனால் பிரான்ஸின் செற்றிவாய்ப்பு பாதிக்கப்படுமா என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

இதுவரை நடைபெற்று முடிந்த போட்டிகளில் 2 போட்டிகளிலேயே தலா 6 புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும் பிரேசில், பிரான்ஸ், நைஜீரியா அணிகள் இரண்டாம் சுற்றுக்குத் தகுதி பெற்றுவிட்டன. இந்த சஞ்சிகை வெளிவரும் போது இரண்டாம் சுற்று ஆட்டங்களும் முடிவடைந்து கால் இறுதிப் போட்டிக்கு எட்டு அணிகள் தயாராக இருக்கும்.

லீக் முறையில் நடைபெறும் முதற்குற்று ஆட்டங்களில் ஒவ்வொரு முடிவிலும் முதல் இரு இடங்களையும் பெறும் அணிகள் இரண்டாம் சுற்றுக்குத் தகுதி பெறும்.

இரண்டாம் சுற்று முதல் நொக் அவுட் முறையில் நடைபெறும் போட்டிகளில் "தங்கக்கோல்" முறை பயன்படுத்தப்படும்.

இந்த தங்கக் கோல் முறையினால் எந்த அணிக்கும் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு உள்ளது.

கால் இறுதிப் போட்டிகளுக்கு தகுதி பெறும் திறமையுள்ள அணிகள் என்று பிரேசில், இத்தாலி, பிரான்ஸ், நைஜீரியா, பெல்ஜியம், ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, ஆர்ஜன்ரீனா ஆகிய அணிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

எனினும் இறுதி நிலைக்கு பிரேசில் அல்லது பிரான்ஸ் அணிக்கெதிராக ஜெர்மன் அல்லது ஆர்ஜன்ரீனா அணி தகுதி பெறலாம்.

முதல் சுற்று முடிவடையும் முன்னரே இறுதி நிலையைக் கூறுவது என்பது மிகவும் கடினமான விஷயம்.

H குழுவில் மிகவும் சிறப்பாக ஆடிவரும் ஜப்பான் அணியும் போட்டிகளில் தோல்விகளைச் சந்தித்தாலும் தாங்கள் எவருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை தங்கள் விளையாட்டுக்களின் மூலம் நிரூபித்து வருகிறார்கள்.

இதுவரை நடைபெற்று முடிந்த போட்டிகளில் தனிப்பட்ட வீரர்களின் திறமைகளைப்பார்த்தால், ஆறு அல்லது ஏழு வீரர்களை முன்னணியில் குறிப்பிடலாம்.

கூடுதலாக கோல் போட்ட வீரர்கள் என்று இல்லாமல் முழு ஆட்டத்திலும் சோடித்தவர்கள் என்ற நிலையில் கருதினால், பிரேசில் வீரர் Ronaldo ஆஜன்ரீனா வீரர் Batistuta, இங்கிலாந்து வீரர் Shearer, சிலி வீரர் Salas, இத்தாலி வீரர் Vieri, ஜெர்மனி வீரர் Moeller ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்கள் அனைவரும் முன்னணி வீரர்கள் ஆனால் பிரேசில் அணியின் பின்வரிசை தடுப்புக்காரர் (Befender) cafu வைக் குறிப்பிடலாம். அவர் ஒரு சகல துறை வீரர் என்றே சொல்லவேண்டும்.

குழு நிலையில் நடைபெற்ற போட்டிகளின் விபரங்களை புலம் -3 இல் வெளியிட்டிருந்தோம்.

உலகக்கிண்ணப் போட்டிகளின் உலக உதைப்பந்தாட்ட ரசிகர்கள் மெய்மறந்து இருக்கும் இந்த வேளையில், தம்மை மறந்த ரசிகர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்து, துன்சியா அணிகளுக்கு இடையேயான போட்டிகள் நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள் இங்கிலாந்து ரசிகர்கள் என்று தம்மை இனங்காட்டிய இங்கிலாந்தின் காதையர்கள் செய்த அட்டகாசம் கொஞ்சமல்ல.

இங்கிலாந்தின் கௌரவத்தை தலைகுனிவ வைத்துள்ள இந்தச் சம்பவம் இரண்டு தினங்கள் கடுமையாக நடைபெற்று முடிந்த போதிலும் இனி வரும் போட்டிகளில் இன்னும் பிரச்சனைகள் தொடராது என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை.

இவ் விளையாட்டுகளில் குறிப்பாக உதைப்பந்தாட்டத்தில் வன்முறைகள் தலை தூக்குவது இது முதன்முறையில்லை.

உதாரணமாக 94 உலகக்கிண்ணப் போட்டியில் தவறுதலாக தனது அணிக்கெதிராக சகல கோல் போட்டு (On Gal) கொலம்பிய அணிக்கு தோல்வியை தேடிக்கொடுத்த கொலம்பிய வீரர் நாடு திரும்பியதும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.

போட்டிகளில் ரசனை உற்சாகம் என்பன தேவைதான் ஆனால் அவையே வெறியாக, கொலை வெறியாக மற்றவர்களை தாக்கும் குறியாக மாறுவது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது..

சண் ஜோன்சன்

புலம்(பல்)

சுழல் வட்டத்தில் சுற்றுகின்ற .

..... அட்டைப்படங்கள் புலம் என்ற சொல்லிற்கு பொருத்தமாக இருக்கின்றன. முதல் படத்தில் மேளம் அடிக்கும் ஒருவர். மேளம் என்று சொல்லும் போதே ஒரு வேகம் விரைவான தாளக்கட்டுக்கள் நினைவுக்கு வரும். அதே போல் புலத்தை வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு உங்களின் வேகம், உழைப்பு எல்லாம் முதல் படத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறான வேகத்தைக்

கொள்ளும்போது பல இன்னல்களை நீங்கள் எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இன்னல்களை எதிர்த்துப் போராடுவீர்கள். முயற்சி விடாமல் உழைப்பீர்கள். அதே போல் இரண்டாவது படத்திலும் அந்த வயதானவர் மழை என்றாலும் குடைபிடித்து தன் வேலையை (ஆட்டை இழுத்து) செய்கின்றார். மழை என்றுவிட்டு அவர் வீட்டில் இருக்கவில்லை. போராடுகின்றார். இப் போராட்டத்தின் பலனை அவர் அடைகின்றார். ஓய்வெடுக்கின்றார். இதனை மூன்றாவது படம் சொல்கின்றது. புலம் வெளிவந்தவுடன் நீங்கள் இலேசானது போல் உணர்கின்றீர்கள். இது நிரந்தரமானது அல்ல. மீண்டும் அடுத்த புலத்திற்கான உழைப்பு. மீண்டும் வேகம். இப்படி ஒரு சுழல்வட்டத்தில்.

பிரசாந்தி சேகர்,
பேர்லின்,
ஜேர்மனி.

விரயம் செய்யவேண்டாம்.

..... ஒரு எழுத்துப்பிழை கூட இல்லாமல் புத்தகம் ஆக்குவதன் கஷ்டங்கள் எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் நிகழ்ச்சி நிரலின் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, குறுக்கெழுத்துப் போட்டியாக உள்ளது உறுத்துகிறது. விளையாட்டுச் செய்தி தேவைதானா? ஐரோப்பாவில் காணும் இடமெல்லாம் உலகக் கிண்ணம் பற்றிய செய்திகள். இதற்காகப் புலத்தில் இரண்டு பக்கங்கள் விரயம் செய்ய வேண்டுமா? புலத்தோடு நிகழ்ச்சி நேரமும் மாறி வருகிறது. ஆனால் நிகழ்ச்சிகளின் நேரங்கள் மாறியபின்னரே புலம் எம்மை வந்தடைகிறது. புலமும் நிகழ்ச்சிகளின் மாற்றங்களும் ஒன்றாக எம்மை வந்தடைந்தால் நன்றாக இருக்கும். செய்வீர்களா?

சந்திர வதனா செல்வகுமார்
ஜேர்மனி.

புழுங்கி விட்டேன்

..... புலம் கண்டேன். புதிதாக எதையும் காணவில்லையே. புழுங்கி விட்டேன். பாலர் பக்கம் எங்கே? ஏமாறியழுதவரை ஆறுதல் படுத்த முடியவில்லை. சிறுமியின் தேடலால் குதூகலித்தவரை குப்புற விழுத்தி விட்டீர்களே. நடப்பு நன்று. இந்துவின் எழுத்துக்கள் வானொலியில் வலம் வரும் போதும் வாசனை தனி. கவிதைகள் அனைத்தும் நன்று. முள்மீதியடி வெகுஜோர். மொழி இரண்டு பக்கமும் எமக்குக் கிடைக்கும் பெரும்படையல். புலம் விசாலம் அடைந்தால் தான் அதிக விளைச்சலை அறுவடை செய்யலாம்...

சுந்தரரம்பாள் பாலச்சந்திரன்,
வடகசன்,
ஜேர்மனி

கண்ணீர் சொரிகிறோம்.

சஞ்சிகையின் அமைப்பு முன்பைவிட அழகுற அமைந்துள்ளது. அருமையான ஓவியங்களை அட்டையில் பிரசுரித்ததோடு ஏனைய பக்கங்களிலும் ஆங்காங்கே தந்துள்ளீர்கள். சிவசேகரம் அவர்களது கவிதை மிக அருமை சாவில்லாக் காலம் கவிதையின் அடிக்குறியில் ராஜேஸ்வரனின் சிறுவர் அமுதம் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இந்துவின் நமக் கிடர் வருமெனில் கட்டுரை எம் போன்ற பெண்களுக்கு நல்ல கருத்துள்ளதாக அமைந்துள்ளது. சுந்தரரம்பாள் எழுதிய நம்பிள்ளைகள் நல்லவர்களே மிகப் பிரயோசனமானது. சினிமா தொடர்பான கட்டுரை என்பதால் நடிக்கையின் படங்களும் அவசியமா? புலனின் அன்னப்பிள்ளை ஆச்சியுடன் நாங்களும் வாத்திப் பொடிச்சியின் கைகளைப் பிடித்தபடி கண்ணீர் சொரிகிறோம். பிரசாந்தி சேகரது கட்டுரை தொடர்ந்து வரவேண்டுமென ஆவலாக உள்ளோம்.

க. பவானிதிசி,
லோறா,
ஜேர்மனி.

வாழைப்பழத்தின் உள்ளே மருந்து.

..... மங்கையர் குறிப்புக்கள் சிறுவர் தொடர்பான விடயங்கள் அனைத்துக்கும் வேறு பத்திரிகைகள் வருகின்றன. அவை புலத்தில் ஏன் இடம்பெறவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தீர்கள். மருத்துவம் சம்பந்தமாகவும் பல சஞ்சிகைகள் தமிழில் வருகின்றன. அவை மாத்திரம் புலத்தில் இடம் பெறலாமா? புலம் வானொலிச் சஞ்சிகை வானொலி சம்பந்தப் பட்டவைகட்கே முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும். புலத்தில் இடம் பெறும் கட்டுரைகள் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வெளியிட வேண்டும். அப்படியல்லாது இலக்கியத்தை வளர்க்க விரும்புகிறோம் என்றால் அதற்கு ஐ.பி.சி. இதழ் பொருத்தமானது அல்ல. ஜனரஞ்சகமாகவும் அதோடு வாழைப்பழத்தினுள்ளே மருந்து வைத்துக் கொடுப்பது போல இலக்கியத்தையும் புலத்தில் சேர்த்தால் நல்லது.

வித்யகங்கைக்கலாபரியா,
டென்மார்க்.

அன்புள்ள IBC மாணவிற்கு!

புலம் வந்தவுடன் சிறுவர் பகுதியைத்

தேடினேன். காணவில்லை. என்னதீதுக்கு

பெரவில்லை?

MICKY MAUS புத்தகமெல்லாம் ஒவ்வொரு

கிழமையும் சரியாக வியாழக்கிழமை

புதுப்புத்தகம் வரும். புலம் மட்டும் ஏன்

சரியான திரைத் தில் பெளிவருவதில்லை?

புலத்தை பார்த்துப்பார்த்து காத் திருந்து

ஏமாந்து போனேன்.

இம்முறை புலம் சிறுவராகிய எமக்கு

இல்லை. கவலையாக இருக்குது.

அன்புடன்

விஜயன்

வயது 9. Bielefeld,

Germany, 15-05-98

புலம் 5வது இதழ் செப்ரெம்பர் 1ம் திகதி

ஐ.பி.சி நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பாளர்கள்

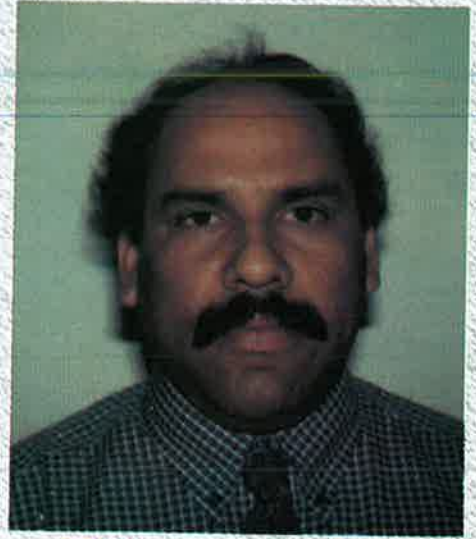
யசோதா மித்திரதால்

மகளிர், இசைத்துறைப் பொறுப்பாளர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பிரிவு இசைக்கலைமணி பட்டதாரி. வட இலங்கைச் சங்கீதசபை ஆசிரியர் பிரிவுகளில் வாய்ப்பாட்டு, வீணை வயலின் பண்ணிசை வளர்ச்சி.

1989,90,91 இல் அடுத்தடுத்து பண்ணிசைப் போட்டித் தங்கப்பதக்கங்கள். இவை யசோதாவின் அறுவடைகள். இலண்டனில் சவுத் லண்டன் தமிழ்ப்பள்ளி, கிங்ஸ்டன் தமிழ்ப்பள்ளி, கவுன்ஸ்லோ தமிழ்ப்பள்ளி இவற்றில் இன்றும் இசை ஆசிரியை. நாட்டிய நாடகங்களில் ஒலி கலக்கும் இராக மாலிகை. பருத்தித்தறை மெதடிஸ் பெண்கள் கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடக்கியவர். இன்று ஐ.பி.சி.மூலம் இசையூட்டம் புகட்டுகிறார். இசையால் வசமாக, இராகமாலிகை, இசைக்கச்சேரி, இசையமுதம், வாத்திய விருந்து, வேண்டாம் அபசரம், பெண்ணியம், வணக்கம் ஐ.பி.சி.மாமி, இப்போதைக்கு சுமை இவைவைய.

- பணிப்பாளர்

இரவி. அருணாசலம்

உரையாக்கத் துறைப் பொறுப்பாளர்.

1980 களில் ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு அதிர்ச்சி வைத்தியம் செய்த புதுசு ஆசிரியர் குழுவில் இரவி ஒருவர். ஈழத்தமிழ்க் கலைகளுக்கு மகாஜனாக்கல்லூரி தந்த கொடைகளில் ஒருவர் இரவி. மறைந்தாலும் அருணாசலம் உபாத்தியாயரின் ஆன்மா சான்றோன் எனக்கேட்ட பெருமை பெறத்தக்கார். அளவெட்டியில் பிறந்து அங்கு ஞானோதயா வித்தியாலயத்தில் அ எழுத்தத் தொடங்கியவர். ஐ.பி.சி வழியாக தமிழினியில் தப்பின்று அ எழுதப் பழக்குகின்றார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் BA சிறப்பு, அங்கேயே நாடக அரங்கில் M.A. மாணவர். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் டிப்பிளோமா, நாடு நயக்கும் சரிநிகர் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவர். தமிழ் உலகு நயக்கம் சிறுகதைப்படைப்பாளி. கவிதை சிந்தும் நேரம், யன்னல்களைத் திறவுங்கள், பேசாப்பொருள், ஊர்வலம், நாலை வார்த்தை, கதை சொல்லும் காலம், நெடும்புனல், புதியதோர் உலகம் செய்வோம், இவர் முதுகு சுமக்க இனியும் பாரமேறும்.

- பணிப்பாளர்

காலையில் புலத்திற்கும் ஊருக்கும் இடையே ஒரு மணி நேர சிற்றலை உறவுப் பாலம் அமைத்தோம். அவர்களுக்குத் தேவையான செய்திச் சேவையோடு, அறிவியல் மருத்துவம், கல்வி என்று எம்மால் முடிந்தவை அர்ப்பணிக்கிறோம். மாலையிலும் ஒருமணி நேரம் செய்திச் சேவையோடு ஊர் எல்லை தொட விரும்புகின்றோம். இப்போதைக்கு எம் வெறும் கை முழம் போட முடியவில்லை. அவ்வளவே.

மின் மாஞ்சல் மூலம் அன்றாடச் செய்தியை உலகம் பூராவும் உலாவ விடுகிறோம். சிறப்பு நிகழ்ச்சியையும் அன்றன்றே அதில் சேர்க்கிறோம். கணனியில் ஒலிக்கூட்டுப் பொருத்தியவர்கள் கேட்டுப் பயன் பெற இது உதவும்.

புலம் எழுத்துருவில் வெளிவருகிறது. மண்ணையும் புலத்தையும் இணைக்கும் ஐ.பி.சியின் எழுத்துரு இது. ஐ.பி.சி. தமிழுடன் எப்படி ஒலி வடிவில் எம் உறவுகளின் வீடுகளுக்கு நேரடியாகச் செல்ல முடிகிறதோ, அவ்வாறே எங்கள் புலம் சஞ்சிகை என்று எழுத்துரு வடிவில் எம் தமிழ் உறவுகளிடம் நேரே செல்ல விளைகின்றோம். ஒலியையும் எழுத்தையும் இணைத்து எம் உறவுகளுடன் இதய நெருக்கம் பூண விரும்புகிறோம்.

ஓராண்டில் எம் அறுவடையைக் குறுக்கிப் பார்த்தால், இருபத்தி நான்கு மணி நேர ஐரோப்பிய சேவை ஒரு மணி நேர இலங்கை, இந்திய, மத்திய கிழக்கு, தென்னாபிரிக்க உறவுப் பாலச் சேவை உலகங்களும் மின்மாஞ்சல் சேவை, புலம் என்ற எழுத்துருச்சேவை, இவற்றைச் சாதிக்க முடிந்ததென்றால் அது எம் தமிழ் உறவுகள் தந்த அரவணைப்பு, வர்த்தக வள்ளல்கள் தந்த விளம்பர ஆதரவு, தமிழ் மீடியா லிமிட்டட் பங்காளரும் நிர்வாகிகளும் தரும் தாயணைப்பு. ஐ.பி.சி, பணியாளர்கள் நாம் கொடுத்து வைத்தவர்கள்.

நாம் இயங்கும் நாட்டில் எமக்கிடப்பட்ட விலங்குக்குள் நின்று நாமும் நமக்கோர் நலியா வழியுடையோம், நாமும் நம் நிலத்தினது விஷுக்காய் நம்மால் இயன்ற பணிகள் நிகழ்த்திடுவோம். சும்மா இரோம்! ஓம்! ஓம்! ஓம்! என்று கூவுகிறோம்.

- உங்கள் ஐ.பி.சி. பணியாளர்கள்.

ACC & INTER COM TELEPHONE CARD.

“ கடிதம் பார்த்துக் களைத்து விட்டேன்
 காதலுடன் உன் குரல் கேட்கும்
 ஆசையுண்டு ஆயினும்
 காசுக்கு எங்கு போவேன்?
 ஒரு குத்தி நாணயம் போட்டால்
 உடனே ஓடிவிடுகிறதே
 கார்ட் வாங்கிக் கதைப்போம் என்றால்
 காற்றில் பறக்கிறதே காசு
 என்ன செய்வேன் என்று
 ஏங்கினேன். இதோ வந்தது

ACC & INTER COM TELEPHONE CARD.

எத்தனை முறை கதைத்து விட்டேன் உன்னுடன்
 அத்தனையும் இனியனவாய் கழிந்த கணங்கள்
 நான் நன்றி சொல்வேன்.
 உன்னைத் தேடித்தந்த தெய்வத்திற்கும்
 என்னை நாடி வந்த

ACC & INTER COM TELEPHONE CARD.

Canada	0.68DM
India	1.64DM
Singapore	1.20DM
Sri Lanka	2.00DM
France	0.75DM
U.K	0.75DM

per minute

இற்கும்”

CONTACT: NADA

**GOTHE STR.17A,
 63067, OFFENBACH,
 GERMANY.**

TEL: 069 88 27 65

FAX: 069 88 80 18

MOB: 0172 96 30 163

அக்கப் பதிப்பு வரன் அக்கம் 0181 646 2885